

مسئولیت اجتماعی ولزوم حفظ محیط زیست

سیاستهای نادرست،

دست خیرین اقتصادی را بسته است

قانون گریزی شهروندان نتیجه بی مسئولیتی مسئولان

تجلیل علیرضا وظیفه

از شجاعترین بانوی نایبای قهرمان اسکی جهان

مشاوره مالیاتی

مشاوره مالی، حسابداری و حسابرسی

مشاوره بیمه تامین اجتماعی

ارائه مشاوره در امور مالیاتی
مالی و حسابداری و بیمه تامین
اجتماعی توسط مشاوران مجرب

جهت اطلاعات بیشتر به وبسایت مراجعه نمائید

www.anatax.ir

گلگون- چاپ یزدا
تلفن: ۰۱۰-۶۵۶۱۱۸۰۹
نشانی دفتر نشریه:
بزرگراه شهید لشسگری (جاده مخصوص
کرج) کیلومتر ۱۴ ساختمان اداری
چیتگر طبقه اول واحد ۱۲
تلفن: ۴۴۱۹۵۰۰۰

سید مجتبی احمدی، دکتر علی خویه، احمد
بختیاری دکتر سید ابوالقاسم مرتضوی،
مهندس رضا رحیمی، مهندس سیدحسین
جمشیدی، مهندس فریدون عیبدی اسداله
علیرضایی شهرکی
چاپخانه:
کیلومتر ۱۱ جاده قدیم کرج- شهرک صنعتی

شیرین جمشیدی، مینا قلیچ‌خان، بهرام
حسن پور (عکاس)
شورای سیاست‌گذاری:
دکتر سید محمد صفی، دکتر سیف اله
جوان، دکتر شعیب‌علی بهرام پور مهندس
عباس شهنازی، دکتر حسن جلایی پور،
دکتر نادر صفاچسو، دکتر کامران صحت،

صاحب امتیاز: سیدرضا جمشیدی
سر دبیر: مجید جمشیدی
مدیر آگهی و تبلیغات: میشا جمشیدی
مدیر هنری: کاوه رحیمی
صفحه آرا: فرهاد اسماعیلی
همکاران این شماره:
منیژه بازیار، مریم شسقاقی، میلاد نکسیبی،

www.ecofact.ir

سیستم مالیاتی معیوب، عامل مسئولیت گریزی

مسئولیت اجتماعی ایران خودرو، از جنگ با دشمن

از شعار تا عمل

ضعف عملکرد علی رغم
قدرت قانونی

ارسال کمک های داوطلبانه سازه گستر سایپا به هموطنان

بزرگترین چالش ما ورود به حوزه کاری دیگران

تجلیل از شجاعترین بانوی نابینای قهرمان اسکی

نسخه الکترونیکی مجله دانستنی اقتصاد

از تبلیغات تا واقعیت وعده‌هایی بزرگ ولی تو خالی!

نویسنده: زهرا شریفی

در دنیای رقابتی کنونی تبلیغات تجاری به حقیقتی انکارناپذیر تبدیل شده است. از اهداف مهم صنعت تبلیغات ترغیب و تشویق مخاطب به خرید کالا و یا خدمتی خاص است. از طریق تکنیک‌های مختلف تبلیغاتی این تفکر به مصرف‌کننده القا می‌شود که این کالا یا خدمت ارائه شده در مقایسه با سایر خدمات و کالاها نیاز او را به بهترین و مناسبترین شکل برطرف خواهد کرد و یا به نسبت کیفیت محصول یا خدمت با کمترین قیمت برای خریدار عرضه می‌شود. رقباتی تجاری برای ربودن گوی سبقت از دیگران از حربه‌ها و سلاح‌های مختلفی استفاده می‌کنند که گاه باعث افزایش رقابت، بهبود کیفیت محصولات یا خدمات، افزایش تنوع و کاهش قیمت آنها می‌شود.

اگر به پیشینه تبلیغات بازگردیم می‌بینیم که ۴ هزار سال قبل از میلاد ایرانی‌ها از سنگ نوشته و کتیبه‌های بزرگ و مصری‌ها از پاپيروس برای انتقال پیام‌های خود استفاده می‌کردند. اما آنچه ما به عنوان تبلیغات سنتی و بازاریابی می‌شناسیم از اوایل ۱۹۰۰ آغاز شده و اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ بود که تلویزیون کابلی شروع به پخش پیام‌های تبلیغاتی کرد. امروزه مردم فقط به تبلیغات تلویزیونی و روزنامه‌ای بسنده نمی‌کنند. در دوران مدرن تبلیغات رنگ و بویی تازه به خود گرفته و از حالت سنتی خارج شده است. تبلیغات با روش‌های جدید در عین حال که هزینه پائینی دارند تاثیر بالایی در ذهن مخاطب می‌گذارند. شرکت‌های تجاری و اقتصادی برای انجام این پروژه‌های تبلیغاتی از ایده‌های جدید و خلاقانه‌ای بهره می‌برند. اما برخی از این روش‌ها در واقع نوعی کلاهبرداری و زیر پا گذاشتن حقوق مصرف‌کننده محسوب می‌شوند.

هر چند از نظر جامعه‌شناسی تبلیغات و آگهی عمومی یکی از سودمندترین روش‌های ارتباط بین شهروندان به حساب می‌آید اما روش اطلاع‌رسانی، آگهی دادن و تبلیغ باید به گونه‌ای باشد که به حقوق شهروندان آسیبی نرساند.

شرکت‌ها مسئولیت دارند که همزمان با تلاش برای فروش محصول و خدمات خود، حقوق جامعه را زیر پا نگذارند. ارائه اطلاعات درست در مورد ویژگی‌های کالا و خدمت، فروش با قیمت مناسب و پرهیز از ارائه اطلاعات غیر واقعی در مورد محصول و نحوه فروش آن را می‌توان به عنوان بخشی از مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و موسسات تجاری و اقتصادی برشمرد.

تبلیغات غیرمسئولانه

فرب افکار عمومی، توهین به شعور مخاطب، نشان دادن صحنه‌های غیراخلاقی، نادیده گرفتن فرهنگ عمومی جامعه، استفاده از هر وسیله برای رسیدن به هدف، نشان دادن سبک‌های نامتعارف زندگی و مواردی از این دست در زمره تبلیغات غیرمسئولانه به حساب می‌آید.

در بازار رقابتی امروز در جهان شرکت‌ها و موسسات تجاری دست به فعالیت‌های خلاقانه و ایده‌های نو می‌زنند تا سهم بزرگتری از بازار را از آن خود کنند. اما در کشور ما همراه با بزرگتر شدن شرکت‌ها توانایی مدیریت آنها رشد نمی‌کند.

اینجا هنوز احترام به حقوق مصرف‌کننده به درستی جا نیفتاده است. برخی شرکت‌های نوپا بعد از رشد و رسیدن به جایگاهی محکم در بازار کار، رسالت واقعی خود را فراموش می‌کنند و به فکر کسب سودهای کوتاه مدت با زیر پا نهادن منافع بلند مدت خود و مشتریان خود می‌افتند. استفاده از حربه تبلیغات غیر واقعی در نبود سازمان‌های نظارتی از جمله روش‌های این بنگاه‌های اقتصادی است.

در تبلیغات شرکت‌ها و مراکز تجاری و اقتصادی اظهاراتی عنوان می‌شود که ظاهراً بسیار جذاب است اما در واقع خریدار پس از خرید کالا یا خدمت درمی‌یابد آنچه در تبلیغ گفته شده واقعیت ندارد. مثلاً آنچه او خریده است فقط کالایی مشابه آن چیزی است که در تبلیغات آمده بود.

از طرف دیگر در کشور ما در مناسبت‌های خاص مثل عید نوروز قیمت اجناس به طرز عجیبی افزایش می‌یابد در صورتی که در دیگر کشورها با نزدیک شدن به عید سال نو تخفیفات خاصی داده می‌شود تا قشرهای کم درآمد جامعه هم بتوانند خرید کنند. این کاهش قیمت‌ها به قدری بزرگ و واقعی است که از روز قبل مردم جلوی فروشگاه‌های بزرگ صف می‌بندند تا کالای مورد نیاز را با قیمتی بسیار مناسبتر خریداری کنند. اما کاهش ظاهری قیمت در فروشگاه‌های ما با تبلیغ فلان درصد تخفیف، در واقع یا ارائه کالاهای در انبار مانده و بی کیفیت با قیمت‌هایی عجیب است و یا پاسخ به درخواست مشتری با عنوان «ناموجود»!

جمعه سیاه آمریکا

این ترند بیشتر از طرف فروشگاه‌های بزرگ اینترنتی با امکان

بالاتر از قیمت واقعی کالا درج کنند. سپس ادعای تخفیفات عجیب و غریب را مطرح و مصرف کننده را به خرید کالا ترغیب می کنند. البته همه این اتفاقات به دور از چشم انجمن حمایت از مصرف کنندگان و به دور از بازرسان نظام صنفی و... صورت می گیرد. بگذریم از فروشگاههایی که از شلوغی و اذحام مشتریان سوء استفاده می کنند و قیمت نوشته شده بر روی کالا با قیمت حساب شده در صندوق تفاوت دارد و بسیاری از خریداران هم زحمت بررسی فیش خرید را به خود نمی دهند.

تکلیف تخفیف های ۷۰ یا ۸۰ درصدی توسط برخی نمایندگی های برندهای خارجی پوشاک نیز روشن است. بسیاری از این محصولات تنها نام یک برند را یدک می کشند و صاحب نمایندگی واقعی برند نیستند. و یا نهایتاً محصولی چینی تحت لیسانس یا حمایت فلان برند اروپایی اند. در حالی که درحاجهایی واقعی که متعلق به برندهای معروف است، فروشگاهها تمام اجناس خود را با درصد قابل توجهی تخفیف عرضه می کنند.

درواقع فروشگاههای بزرگ و برندها به جای عمل به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل جامعه، با تبلیغات دروغین و تکنیک های تبلیغاتی ناسالم عملاً به شعور مخاطبان خود توهین و از اعتماد آنها سوء استفاده می کنند.

بدون شک این گونه رفتارها در بلند مدت جوابده نیست و این استراتژی ها محکوم به شکست هستند. اما استمرار وضعیت موجود باعث بی اعتمادی مردم به قیمت واقعی کالاها در سیستم عرضه و تقاضا در بازار خواهد شد و مسلماً مخرب و آسیب زنده خواهد بود و می طلبد که نهادهای متولی بصورت جدی تری در این خصوص اقدام کنند. حضور و نظارت دقیق نهادهای نظارتی مانند سازمان بازرسی و تعزیرات و سازمان حمایت می تواند بسیار تاثیر گذار باشد، گرچه اتحادیه ها و اتاق اصناف نیز مسوولیت هایی دارند. اما متأسفانه سوء استفاده های انجام شده نشان می دهد که

این سازمانها آنچنان که باید برخورد جدی با چنین تخلفاتی را اعمال نکرده اند و همین امر باعث شده، روند تخلفات در عرصه مذکور بصورت روز افزون افزایش یابد.

خرید آنلاین جهت جلب مشتری استفاده می شود. متأسفانه فروشنده های ما حاضرند در دراز مدت ضرر کنند، اعتماد خریدار را از بین ببرند، مسئولیت خود در قبال مصرف کننده را زیر پا بگذارند اما از سودهی کوتاه مدت خود نگذرند.

در همه دنیا جای مغازه های کوچک و خواروبار فروشی ها را فروشگاههای زنجیره ای بزرگ می گیرند و فروش محصولات غذایی و بهداشتی و مارکتینگ از حالت سنتی به شکل مدرن تغییر میابد. هر چند این اتفاق در کشورهای توسعه یافته مدت هاست که روی داده، اما در کشور ما به عنوان کشوری در حال توسعه این تحول به تدریج و با سرعت کمتری در حال انجام است. شاید به دلیل آشنا نبودن موسسات تجاری و اقتصادی ما با اهداف واقعی ایجاد فروشگاههای بزرگ، در مسیر این تحول انحرافات رخ می دهد که هدف اصلی از ایجاد و ترویج این فروشگاهها را مخدوش می کند.

در بیشتر مواقع قیمت اجناس عرضه شده در این فروشگاهها حتی پس از تخفیف های مورد ادعا بسیار بالاتر از قیمت واقعی اجناس است. مصرف کنندگان به نرخ های لحاظ شده بر روی اجناس اعتماد می کنند و آن را عادلانه تلقی می کنند؛ زیرا فکر می کنند که سازوکار نظارتی لازم اعمال و میزان نرخ به نوعی برآورد شده که حقوق مصرف کننده و تولید کننده در آن مد نظر قرار گرفته است. همچنین این ذهنیت وجود دارد که قیمت لحاظ شده بر روی همه اجناس مشابه و عرضه شده در فروشگاههای مختلف برابر است. در صورتی که این مسئله در مورد بسیاری از کالاها موجود در بازار رعایت نمی شود. در واقع تولید کنندگان و وارد کنندگان اینگونه کالاها با سوء استفاده از بی اطلاعی مشتریان و ضعف سازمان حمایت از مصرف کنندگان، بازرسی اصناف و تشکل های صنفی در تعیین قیمت تمام شده واقعی این اقلام، ادعای ارائه تخفیف هایی را دارند که اصلاً واقعی نیستند. بلکه با زدوبند پشت پرده تولید کنندگان، فروشگاهها و خره فروشی های سطح شهر با هدف تقسیم سود حاصل از گرانفروشی و به صورت غیر واقعی عنوان می شوند. در این میان سود حاصل از فاصله قیمت تمام شده واقعی این اقلام و نرخ گذاری غیر واقعی به جیب این دلالان و فروشندگان می رود نه به جیب مردمی که فریب تخفیف را خورده اند.

صورت مسئله در واقع بسیار روشن است. کالاهایی که مستقیم از کارخانه به نمایندگی های فروش ارجاع و با سود خرده فروشی ۱۷ تا ۲۵ درصدی توزیع می شود، چگونه ممکن است در فروشگاههای زنجیره ای با تخفیف ۴۰ درصدی فروخته شود! اصلاً فروشگاههایی به این بزرگی و با این همه پرسنل و دیگر هزینه های جاری و جانبی چگونه می توانند چنین تخفیفات بزرگی برای اقلامی که عرضه می کند در نظر بگیرند؟

جواب هم روشن است. کافی است قیمت های مندرج روی برخی از اقلام این فروشگاهها را با قیمت مندرج روی همان کالاها در فروشگاههای کوچک بررسی کنید. در واقع فروشگاهها با کارخانجات تولیدی زد و بند می کنند تا قیمت آمده روی کالا را

از شعار تا عمل

شود. بر این اساس می‌بایست رویکرد ها نسبت به پروژه‌ها را از سمت صرفاً دولتی به سمت مشارکتی و بهره‌گیری از توان مردمی پیش برد. استفاده از این الگوی اقتصادی می‌تواند بسیاری از موانع و چالش‌های مدیریت شهری را برطرف کند.

لزوم اجرای طرح‌های مشارکتی از طرف دیگر با جلب مشارکت در اجرای طرح‌های مختلف شهری و تامین مالی به موقع، می‌توان مشکل طولانی بودن زمان اجرای پروژه‌های مهم شهرداری و در نتیجه تحمیل هزینه‌های مضاعف به آن و همچنین خستگی و کلافگی ساکنین شهرها و مناطق اجرای این پروژه را هم حل کرد.

از سوی دیگر مشارکت مردمی در ساخت شهر و محل سکونت از نظر اجتماعی و فرهنگی نیز حائز اهمیت است. با مشارکت مردمی و بخش خصوصی، از طرف شهروندان نسبت شهر احساس مالکیت ایجاد می‌شود. احساسی که همراه خواهد بود با تلاش بیشتر برای حفظ و نگهداری از شهر و در نتیجه کاهش هزینه‌های شهری. با توجه به شرایط حال حاضر کشور و تحمیل تحریم‌های سخت به خصوص در حوزه اقتصادی به مردم و دولت، لزوم مشارکت بخش خصوصی در طرح‌های مهم دولتی بیش از پیش احساس می‌شود. مشارکتی که ذی‌نفع آن نه فقط بخش دولتی بلکه خود مشارکت‌کننده و همچنین شهروندان باشند.

معرفی منطقه ۲۱ تهران

شهرداری منطقه ۲۱ با سرپرستی حسن رحمانی، شهردار این منطقه با اجرای پروژه‌های مهم شهری به روش مشارکتی به راستی در مسیر عمل به اقتصاد مقاومتی گام بر می‌دارد.

وجود بحران مالی در تمامی سازمان‌ها و نهادهای دولتی ما به دلیل شرایط بین‌المللی و فشارهای اقتصادی بر کسی پوشیده نیست. دولت در حال حاضر زیر فشارهای مالی قرار دارد و شاید به همین دلیل بودجه کافی برای بسیاری از اهداف مورد نظر و یا مورد نیاز موجود نیست. از جمله سازمان‌های زیر مجموعه دولت شهرداری‌ها هستند که توقف بسیاری از پروژه‌های آن و یا طولانی شدن اجرای آنها نشانه‌ای از بحران مالی و البته مدیریتی است.

اقتصاد مقاومتی و پروژه‌های مشارکتی به نظر می‌رسد در حوزه شهری با توجه به منابع محدود مالی در شهرداری‌ها، انجام امور مدیریت شهری با شیوه مشارکتی طبق راهبرد اقتصاد مقاومتی، تنها راه حل عبور از این بحران محسوب می‌شود. سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی توسط رهبر معظم انقلاب با رویکردی جهانی و با هدف تامین رشد و بهبود شاخص‌های اقتصادی و دستیابی به هدف سند چشم‌انداز بیست ساله ارائه شده است. بر اساس این سند شهرداری‌ها می‌بایست با مدیریت بهینه مالی و اقتصادی به گونه‌ای عمل کنند که اجرای پروژه‌های مختلف شهری بر اساس زمانبندی انجام شده پیش رود.

پشتیبانی مالی از تمامی این پروژه‌ها نیز باید به طرز مطلوب و از طریق افزایش درآمد‌های پایدار و مشارکت‌های عمومی و خصوصی تأمین

فرصت تبدیل کند. در واقع اجرای پروژه های بزرگ و چشم گیر توسط شهرداری منطقه ۲۱ تهران با سرپرستی حسن رحمانی شهردار این منطقه، نمونه ای مثال زدنی از حرکت در مسیر اقتصاد مقاومتی نه به حرف بلکه به عمل محسوب می شود.

اجرای پروژه تقاطع غیرهمسطح بزرگراه شهید لشگری-بلوار کرمان خودرو (دوگاز) به عنوان بزرگترین پروژه مشارکتی عمرانی-ترافیکی غرب پایتخت، پروژه مشارکتی بازار قطعات خودرو بالغ بر ۱۲۷ هزار متر، پروژه مشارکتی «مجتمع خدمات خودرویی وردآورد» واقع در نقطه تلاقی بزرگراه های شهید لشگری (جاده مخصوص) و فتح (جاده قدیم) در فضایی به وسعت ۳۵۰۰ مترمربع، پروژه های مشارکتی مخازن بتنی ذخیره آب و اجرای عملیات لوله گذاری جهت آبیاری فضای سبز منطقه ۲۱ از جمله فعالیت ها و اقدامات تحسین برانگیز شهرداری منطقه ۲۱ است که از زمان مدیریت حسن رحمانی طراحی، پیگیری و اجرایی شده است.

بررسی های میدانی و گفتگو با ساکنین این منطقه نیز حاکی از این است که تاکنون منطقه ۲۱ تهران کمتر از چنین مدیری در حوزه شهری برخوردار بوده.

مسئله توجه به لزوم مشارکت عمومی در اجرای طرح های بزرگ، توانایی در جلب این مشارکت ها و مدیریت درست آن نه تنها نشانه ای از قدرت مدیریت یک مسئول است، بلکه اقدامی در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی توسط نهاد شهرداری با راهنمایی مدیریت آن نهاد محسوب می شود.

از نمونه های موفق عمل به سند اقتصاد مقاومتی با جلب مشارکت مردمی، اقدامات قابل تحسین حسن رحمانی و شهرداری منطقه ۲۱ تهران در اجرای پروژه های مهم به روش مشارکتی است.

منطقه ۲۱ شهرداری تهران از غربی ترین مناطق این شهر است. این منطقه در امتداد و جنوب منطقه ۲۲ (در جنوب اتوبان تهران-کرج) و در غرب مناطق ۹ و ۵ واقع شده است.

وردآورد نیز یکی از بزرگترین و پرجمعیت ترین شهرک های منطقه ۲۱ در کیلومتر ۱۹ بزرگراه شهید لشگری بوده و یکی از محله های قدیمی منطقه ۲۱ محسوب می شود. از شهرک های دیگر آن می توان به شهرک ۲۲ بهمین، شهرک آزادی، شهرک فرهنگیان غرب، شهرک دانشگاه تهران، شهرک چیتگر شمالی، شهرک شهرداری، شهرک ویلاشهر و شهرک غزالی نیز اشاره نمود.

کارگاه های صنعتی، شهرک سینمایی غزالی و کارخانه های داروسازی و چندین کارخانه خودروساز نیز در این منطقه واقع شده اند.

مساحت محدوده منطقه ۲۱ بالغ بر ۵۱۵۶ هکتار است که ۸/۷ درصد مساحت کل مناطق شهر تهران بوده و در قیاس با مساحت سایر مناطق در زمره بزرگ ترین مناطق شهرداری تهران قرار دارد.

پروژه های مشارکتی شهرداری منطقه ۲۱

حسن رحمانی شهردار منطقه ۲۱ تهران یکی از شاخص ترین و موفقترین مسئولین شهرداری است. وی با توجه به همجواری «صنعت و سکونت» در این منطقه به عنوان اصلی ترین پهنه صنعتی تهران، تلاش کرده است تا با جلب مشارکت صنایع برای پروژه های مختلف پروژه عمرانی، ترافیکی، خدمات شهری و اجتماعی-فرهنگی، تهدیدهای آن را به

آغاز تولید انواع محصولات ایران خودرو با موتور یورو ۵

مصرف سوخت و آلاینده‌گی‌ها در دستور کارقرار داده و درحال حاضر نیز پروژه ارتقای موتور ملی EF7 و TU5 را در دست اجرا دارد. وی درخصوص آلودگی هوای شهر تهران یادآور شد: براساس گزارش شرکت کنترل کیفیت هوای شهر تهران، سهم خودروهای سواری از آلودگی هوا تنها ۱.۴ درصد است و ۹۸.۶ درصد دیگر مربوط به سایر وسایل نقلیه موتوری مانند اتوبوس، کامیون، موتورسیکلت و همچنین صنایع آلاینده است.

معاون تحقیقات، طراحی و تکوین محصول ایران خودرو، آلودگی این روزهای کلان‌شهرها را ناشی از ذرات معلق به ویژه با قطر کمتر از ۲.۵ میکرون $PM_{2.5}$ دانست و گفت: دور از انصاف است که معضل آلودگی هوا را معطوف به خودروسازان کنند. تمامی محصولات ایران خودرو درحال حاضر براساس استانداردهای آلاینده‌گی یورو ۴ تولید می‌شود که از سال آینده این استاندارد به یورو ۵ ارتقا خواهد یافت. در سال‌های اخیر با همکاری مشترک خودروسازان، وزارت نفت و سازمان محیط زیست با اجرای استاندارد آلاینده‌گی یورو ۴، میانگین غلظت همه آلاینده‌های اندازه گیری شده روند کاهشی داشته است.

از جمله مسئولیت‌های مهم شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی بخصوص شرکت‌های خودروساز توجه به حفظ محیط زیست است. موضوع الزامی شدن استاندارد یورو ۵ در تولید خودرو مدت‌هاست که به یکی از مباحث داغ مسئولان و فعالان محیط زیست تبدیل شده است. مطابق قانون هوای پاک، از ابتدای سال ۱۴۰۰ خودروهای بنزینی و دیزلی باید دارای استاندارد یورو ۵ باشند؛ بدون شک تغییر استاندارد خودروهای تولیدی به یک‌باره امکان‌پذیر نیست و این تغییر باید طی چند مرحله انجام شود. در همین راستا و با توجه به وضعیت اسفناک هوای کلان‌شهرهای ایران، ایران خودرو سعی در تولید خودروهایی با آلاینده‌گی کمتر دارد. پروژه تولید انواع محصولات ایران خودرو با موتور یورو ۵ سوم دی ماه با حضور نایب رئیس مجلس شورای اسلامی و رئیس سازمان ملی استاندارد افتتاح شد. در همین رابطه معاون تحقیقات، طراحی و تکوین محصول ایران خودرو توضیحاتی ارائه داد. او گفت: متوسط مصرف سوخت محصولات ایران خودرو در هر ۱۰۰ کیلومتر پیمایش به کم‌تر از ۷.۵ لیتر رسیده که این عدد منطبق بر استانداردهای مصرف سوخت در کشور است.

کیانوش پورمجیب افزود: این شرکت با توجه به مسئولیت‌های اجتماعی خود همواره ارتقا خانواده موتورهای محصولات تولیدی خود را از نظر

مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی در مشارکت برای اجرای پروژه‌های شهری

آغاز بهره برداری از ۵۵ پروژه مشارکتی در منطقه ۲۲ پایتخت

به گفته نودپور ۱ میلیون متر مربع حجم پروژه‌های اجرا شده است که باعث می‌شود ۶ متر به سرانه‌های خدماتی منطقه افزوده شود. همچنین مجموعاً ۶۲۰ میلیارد تومان هزینه برای این پروژه‌ها صرف شده که حدود ۲۰ میلیارد آن را بخش خصوصی به طریق مشارکتی تأمین کرده است.

شهردار منطقه ۲۲ تهران در خصوص ویژگی‌های شهری این منطقه گفت: ورزشگاه آزادی، دو بوستان جنگلی، دریاچه خلیج فارس، دو رودخانه و مجموعه‌های تجاری مختلف از دارایی‌های این منطقه محسوب می‌شود. این منطقه از سه دهه پیش در کنار محدوده تهران ایجاد و از سال ۶۵ شکل‌گیری منطقه آغاز شد و سال ۷۸ بعد از تصویب طرح تفصیلی، مدیریت شهری منطقه ۲۲ شروع شد.

طبق توضیحات وی بافت قدیمی این منطقه مسکونی است و سطح زندگی مناسبی در آن جریان دارد اما از اواخر دهه ۸۰ فعالیت انبوه سازان در بافت جدید آغاز می‌شود که همراه با کاهش سرانه‌های خدماتی است. پیش‌بینی می‌شود جمعیت این منطقه به ۲۰۰ هزار نفر برسد.

نودپور ساخت بازار میوه و تره بار، دهکده مهربانی، سایت چپیر (تولید چپس رنگی از سرشاخه‌های درختان) نیروگاه خورشیدی، پایانه تاکسیرانی و ساخت ۷ معبر عمومی را از جمله اقدامات شهرداری این منطقه برشمرد.

او همچنین پایانه تاکسیرانی میدان المپیک با یک هزار و ۴۰۰ متر وسعت و ظرفیت پذیرش بیش از ۶۰ تاکسی و ساخت «دهکده مهربانی» مخصوص نگهداری سگ‌های بلاصاحب با ۱۷ هزار متر وسعت و ظرفیت نگهداری بیش از هزار سگ بلاصاحب را از دیگر اقدامات شهرداری این منطقه عنوان کرد.

وی در سخنان خود به انتصاب زنان در حوزه مدیریتی در شهرداری منطقه ۲۲ نیز اشاره کرد و گفت: انتصاب بانوان به عنوان مدیر از ۹ به ۲۰ درصد افزایش پیدا کرده و امروز ۱۸ مدیر زن در این منطقه خدمت می‌کنند.

تقدیر عارف از گام‌های مثبت پیروز حناچی عارف ساماندهی بدهی‌های شهر تهران را از گام‌های مثبت پیروز حناچی عنوان کرد و گفت: شهردار تهران باید گزارش کاملی از اقداماتی که برای پایتخت انجام داده به مردم ارائه کند تا مردم بهتر از گذشته با کارهای صورت گرفته توسط شهرداری آشنا شوند.

به گفته نماینده مردم تهران اقدامات ابتدایی برای اتصال متروی تهران به شهرستان‌های اطراف انجام گرفته و این امر در آینده محقق خواهد شد. گفتنی است هنرمندی گروه تاراز از گروه‌های موسیقی محلی بختیاری از برنامه‌های امروز در این مراسم بود. در پایان این مراسم، از مهدی شعبی، خیر سازنده کتابخانه چیتگر نیز تجلیل شد.

بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند در پروژه‌های مهم دولتی مشارکت کنند. جذب این مشارکت نیز از مسئولیت‌های نهادهای دولتی است. شهرداری منطقه ۲۲ تهران کارنامه خوبی در این زمینه دارد و می‌تواند به عنوان الگویی موفق برای دیگر شهرداران منطقه‌ای و کشوری در نظر گرفته شود.

در همین راستا روز شنبه، ۲۶ بهمن ماه آیین افتتاح و آغاز بهره‌برداری از ۵۵ پروژه مدیریت شهری در منطقه ۲۲ تهران با حضور پیروز حناچی، شهردار تهران؛ علی نودپور شهردار منطقه ۲۲؛ محمد رضا عارف، نماینده مجلس و جمعی از مدیران شهرداری و نویسندگان، فرهنگیان و مردم منطقه ۲۲ شهرداری تهران برگزار شد.

گذر فرهنگی تاراز، مجموعه ورزشی لاله، بازار میوه و تره بار سرو آزاد، پاتوق محله، پایانه تاکسیرانی میدان المپیک، مجموعه ورزشی و تفریحی فریمان، بوستان تندرستی، کتابخانه بوستان چیتگر و احداث مسیر دوچرخه سواری از جمله پروژه‌های مشارکتی است که با همکاری بخش خصوصی و شهرداری منطقه ۲۲ تهران و در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی و تجاری و فعالان حوزه اقتصادی جهت کمک به بهینه‌سازی زیست اجتماعی در شهر تهران اجرایی شده است، افتتاح شد.

منطقه ۲۲ جزء کم‌آب‌ترین مناطق تهران است

پیروز حناچی شهردار تهران در آیین افتتاح ۵۵ پروژه مدیریت شهری منطقه ۲۲ منطقه ۲۱ و ۲۲ را آخرین مناطقی عنوان کرد که به طرح جامع تهران پیوسته‌اند. وی افزود: یکی از ویژگی‌های منطقه ۲۲ دریاچه این منطقه است و تصفیه‌خانه‌ای عظیم در این منطقه وجود دارد که کیفیت آب را بالا نگه می‌دارد. همکاران ما تلاش می‌کنند آب رودخانه کن به جریان بیافتد. باید گفت منطقه ۲۲ جزء کم‌آب‌ترین مناطق تهران است.

او بارگذاری بیش از حد در سطوح مسکونی را یکی از مشکلات این منطقه تهران عنوان کرد و افزود: اگر این برج‌ها ساخته شود و سکونت شکل گیرد، مشکلات خود را نشان می‌دهد، زیرا به اندازه سطوح مسکونی، برای منطقه بارگذاری سرانه اجتماعی در نظر گرفته نشده است.

شهردار تهران از افتتاح زیرگذر گیشا و خانه اتحادیه تا انتهای سال و سپس آغاز پروژه‌های جدید مانند اتصال مسیر پیاده‌پارک چیتگر به دریاچه خبر داد و بر حل مشکل متروی منطقه از طریق خط ۹ و ۱۰ تأکید کرد.

افتتاح ۹۱ پروژه شهری در ۲ سال و نیم گذشته

علی نودپور شهردار منطقه ۲۲ پایتخت در سخنانی اظهار کرد: این پروژه‌ها با اعتباری بالغ بر ۶۲۰ میلیارد تومان افتتاح شده است و به طور کلی ۹۱ پروژه شهری در ۲ سال و نیم گذشته در این منطقه به بهره‌برداری رسیده است.

او با بیان اینکه منطقه ۲۲ شهرداری تهران در بخش شهری ۵ هزار و ۸۵۰ هکتار و با احتساب حریم آن جمعاً ۲۴ هزار هکتار وسعت دارد، ادامه داد: امروز ۵۵ پروژه افتتاح شد که در ۶ محور معابر، زیرساختی، فرهنگی، اجتماعی و گردشگری تفکیک می‌شود.

اهداف هفده گانه توسعه پایدار چیست؟

آرمان ۷: تضمین پایداری محیط زیست.

آرمان ۸: گسترش مشارکت جهانی برای توسعه

از آرمان هزاره تا توسعه پایدار علی رغم تمرکز قوی اهداف توسعه هزاره بر توسعه همه جانبه در ابتدای قرن ۲۱ و هدایت زندگی مردم در سراسر جهان به سمت بهبود موثر، هنوز هم میلیون ها نفر از نابرابری های اجتماعی و اقتصادی در رنج بودند و عملاً این آرمان ها به نتیجه نرسید.

با به پایان رسیدن ضرب العجل تطبیق اهداف توسعه هزاره (SDGs) در سال ۲۰۱۵، سران کشورها در اجلاس ریو +۲۰ بر ایجاد چارچوبی جدید برای توسعه جهانی پس از سال ۲۰۱۵ تاکید نمودند و بحث اصول هفده گانه توسعه پایدار مطرح شد.

در سپتامبر ۲۰۱۵ در جلسه رهبران کشورهای عضو سازمان ملل متحد بررسی سند ۲۰۳۰ با ۱۷ هدف اصلی و ۱۶۹ هدف ویژه به منظور حرکت به سوی توسعه و آموزش با کیفیت و فراگیر برگزار شد. در نوامبر ۲۰۱۵ در سی و هشتمین اجلاس یونسکو این سند به تصویب اعضا رسید تا از اول ژانویه ۲۰۱۶ اجرایی شود.

توسعه پایدار به معنی توسعه ای همه جانبه و متوازن در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی است. مفهوم توسعه پایدار تلاش دارد که با نگاهی جدید به توسعه، اشتباهات گذشته بشری را تکرار نکند و توسعه ای همه جانبه و متوازن را رقم بزند.

قبل از مطرح شدن توسعه پایدار ۸ آرمان توسعه هزاره در جهان پیگیری می شد. بر سر این ۸ هدف مشترک در سال ۲۰۰۰ در سازمان ملل متحد توافق شده بود. این هشت آرمان عبارت بودند از:

آرمان ۱: از بین بردن فقر شدید و گرسنگی

آرمان ۲: دست یافتن به آموزش ابتدایی همگانی

آرمان ۳: گسترش و ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

آرمان ۴: کم کردن مرگ کودکان

آرمان ۵: بهبود سلامت مادران

آرمان ۶: مبارزه با ایدز، مالاریا، توبرکلوز و دیگر بیماری ها

مناسب برای همه (رساندن رشد اقتصادی اعضا به هفت درصد، تضمین اشتغال پایدار، حمایت از کارآفرینی، افزایش بهره‌وری و ...) ایجاد زیرساخت انعطاف‌پذیر، ترویج صنعتی سازی فراگیر و پایدار و تقویت نوآوری (ایجاد زیرساخت پایدار صنعتی شدن، حفظ محیط زیست متناسب با صنعت روز و ...)

اهداف توسعه پایدار

اهداف توسعه پایدار

کاهش نابرابری در درون و میان کشورها (کاهش فقر، کمک‌های مالی و ...)

تبدیل شهرها و سکونت‌گاه‌های انسانی به مکان‌های همه‌شمول، مقاوم و پایدار (تهیه مسکن برای همه خصوصاً اقشار کم‌درآمد، گسترش حمل و نقل برای همه خصوصاً زنان و کودکان و معلولان، کاهش اثرات بلایای طبیعی، حفظ میراث فرهنگی و ...)

تضمین الگوی تولید و مصرف پایدار (مدیریت مصرف غذایی و سوخت و انرژی، بازیافت زباله‌ها و ...)

اقدام فوری برای مبارزه با تغییرات آب و هوا و اثرات آن (با اختصاص صد میلیارد دلار امریکا)

حفظ و استفاده پایدار از اقیانوسها، دریاها و منابع دریایی برای توسعه (جلوگیری از صید بی‌رویه، مبارزه با آلودگی دریایی و اسیدی شدن دریاها و ...)

حفاظت، بازیابی و ترویج استفاده پایدار از اکوسیستم‌های زمینی، مدیریت پایدار جنگل‌ها، مبارزه با بیابان‌زایی، متوقف و معکوس نمودن فرسایش زمین و توقف از بین بردن تنوع زیستی (احیای جنگل، کاهش تخریب زیستگاه‌های طبیعی، مبارزه با صید غیرقانونی گونه‌های حفاظت‌شده و ...)

ترویج جوامع صلح‌طلب و فراگیر برای توسعه پایدار، دسترسی به عدالت برای همه و ایجاد نهادهای موثر، پاسخگو و فراگیر در تمام سطوح (کاهش خشونت، مبارزه با استثمار کودکان، مبارزه با جرائم سازمان‌یافته، شفافیت، مبارزه با تروریسم، ایجاد نظام دسترسی آزاد اطلاعاتی و ...)

تقویت ابزارهای اجرایی و احیای مشارکت جهانی برای توسعه پایدار (گسترش مالیات، انتقال تکنولوژی و سرمایه و اختصاص ۰.۷ درصد از درآمد ناخالص ملی کشورهای توسعه‌یافته به کشورهای کمتر توسعه‌یافته و ...)

سازمان ملل متحد نشست توسعه پایدار را دو روز قبل از نشست مجمع عمومی سازمان ملل برگزار کرد و در آن اهداف این سند برای دستیابی تا سال ۲۰۳۰ میلادی برای تمام کشورهای جهان که عضو سازمان ملل متحد هستند، ترسیم شد.

تا زمان آماده‌سازی سند اهداف توسعه پایدار، کار گروه‌های مختلفی شامل تجارت و صنایع، اطفال و جوانان، ده‌قین و زمین‌داران، سازمان‌های غیردولتی، مقامات کشورهای مختلف، جوامع علمی و تکنولوژی، زنان، اتحادیه‌های کارگران و تجاران در پروسه مشورتی آن شرکت کردند و این سند برای طرح در مجمع عمومی سازمان ملل متحد آماده شد.

توسعه پایدار به معنی توسعه ماندگار نیست

اجرای اهداف توسعه پایدار توازن منطقی بین توسعه انسانی، محیط زیستی و اقتصادی ایجاد خواهد نمود و تطبیق توسعه ملی با اهداف توسعه پایدار می‌تواند در رسیدن به یک توسعه همه‌جانبه کمک کند.

به دلیل معنای لغوی رایج کلمه «پایدار»، در زبان فارسی گاهی به اشتباه توسعه پایدار را به عنوان شکلی از توسعه که «ماندگار» و «بادوام» است معنی می‌کنند. مفهوم راستین توسعه پایدار یعنی، توسعه‌ای همه‌جانبه و متوازن در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی.

خلاصه‌ای از اهداف ۱۷ گانه اصلی سند توسعه پایدار و برخی از اهداف زیرمجموعه آن:

پایان دادن به فقر در تمامی اشکال آن در همه جا (ایجاد نظام حمایتی، نصف کردن فقر، حذف فقر مطلق)

پایان دادن به گرسنگی، دستیابی به امنیت غذایی و بهبود تغذیه و ترویج کشاورزی پایدار (به ویژه تغذیه نوزادان، آموزش کشاورزی، گسترش ژنتیک غذایی و کشاورزی)

تضمین زندگی سالم و ترویج رفاه برای همه در تمام سنین (کاهش مرگ و میر نوزادان و مادران، کاهش مصرف مواد مخدر و دخانیات، واکسیناسیون و مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر و مهلک)

تضمین کیفیت آموزش فراگیر و عادلانه و ایجاد فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه (آموزش تا دیپلم، گسترش تحصیلات دانشگاهی و فنی حرفه‌ای برای همه و بدون تبعیض جنسیتی)

دستیابی به تساوی جنسیتی و توانمندسازی تمام زنان و دختران (ریشه‌کنی و مبارزه با قاچاق دختران و سواستفاده جنسی، بهره‌کشی کاری به رسمیت شناختن کار زنان در مجلس، کودکان کار، ازدواج در سنین پایین و ...)

تضمین دسترسی به آب آشامیدنی، احیای تالاب‌ها، دفع فاضلاب (دسترسی به آب آشامیدنی، احیای تالاب‌ها، دفع فاضلاب)

تضمین دسترسی به انرژی ارزان قیمت، قابل اعتماد، پایدار و مدرن برای همه (گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری و ...)

ترویج رشد فراگیر و پایدار اقتصادی، اشتغال کامل و مولد و شغل

سیستم مالیاتی معیوب

عامل مسئولیت‌گریزی شهروندان

در سطح دنیا پرداخت درست مالیات از مصادیق پایبندی افراد به مسئولیت‌های اجتماعی و اجتناب از مسئولیت‌گریزی محسوب می‌شود.

برای مثال طبق گفته یکی از دوستان، جهت پذیرش اقامت در کشور کانادا برگه‌های تسویه مالیاتی را از او درخواست کرده بودند و با توجه به رقمی که جهت سرمایه‌گذاری در کانادا توسط وی عنوان شده بود و رقم پرداخت مالیاتی وی در ایران که بسیار پایین‌تر بوده، اجازه اقامت به این سرمایه‌گذار داده نشد. دلیل آن را چنین عنوان کردند که «شما به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل کشور و وطن خود عمل نکرده‌اید».

اما در ایران همه ما فکر می‌کنیم که هر کس مالیات کمتری بدهد و یا مالیات پرداخت نکند موفق خواهد بود. آیا این طرز فکر و مسئولیت‌گریزی به مسئله فرهنگی و دیدگاه جامعه ما نسبت به مالیات بر می‌گردد و یا مسئله مربوط به دولت و حکومت می‌شود؟ چرا چنین طرز فکری در میان جامعه ما رخنه کرده است؟

ما ابتدا باید دولت را تفسیر کنیم و بگوییم دولت کیست؟ از پایین‌ترین قشر در میان سازمان‌های دولتی تا شخص رئیس‌جمهور دولت محسوب می‌شود. بخشی از این فرارهای مالیاتی به اختیارات کارشناسان سازمان مالیاتی بازمی‌گردد.

چون تشخیص مالیات به عهده آنان است و تمام اختیارات به شخص واگذار شده. این میزها اجازه دارند اظهار نظر کنند و میزان مالیات را بنویسند ولی هیچ‌جا تحت تعقیب قضایی و یا تحت سوال و پیگرد قرار نمی‌گیرند.

پرداخت مالیات یکی از جنبه‌های مهم مسئولیت اجتماعی افراد در قبال جامعه است. اما مشکلات سیستماتیک داخل سازمان‌های دولتی بخصوص سازمان امور مالیاتی باعث فرار شهروندان از این مسئولیت خود شده است.

تناقضات موجود در بخش قانون‌گذاری مالیاتی و در اجرای این قانون و همچنین نبود عدالت مالیاتی و عدم احساس بازگشت مطلوب پرداخت‌های مالیاتی به زندگی مردم باعث شده است شهروندان اعتمادی به سیستم مالیاتی کشور نداشته باشند و مسئولیت‌گریزی نهادینه شود.

از سوی دیگر به دلیل نهادینه شدن فسادهای اقتصادی در کشور ما مالیات‌دهنده چنین فکر می‌کند که پول‌های پرداخت شده وی به عنوان مالیات، توسط یک فاسد اقتصادی نفوذ کرده در دولت بالا کشیده خواهد شد. در نتیجه در جامعه افراد تصویری می‌کنند زمانی موفق خواهند بود که در مقابل سیستم مالیاتی قرار بگیرند.

احمد بختیاری مدیر عامل «شرکت آریا نیلگون البرز»، فعال اقتصادی و متخصص در حوزه امور مالیاتی در گفتگویی با دانستنی آنلاین به مالیات و ارتباط آن با مسئولیت اجتماعی فردی و جمعی و مسئولیت‌گریزی پراخته است.

وی حدود ۱۴ سال در سازمان مالیاتی کار کرده و عضویت در کارگروه اصلاح قانون این سازمان را در پرونده کاری خود دارد. او پس از خروج از این سازمان، فعالیت خود را در بخش خصوصی ادامه داده است.

دیدگاه شما در مورد موضوع مسئولیت‌های اجتماعی با توجه به اینکه یکی از وظایف شهروندان و بنگاه‌های اقتصادی عمل به این مسئولیت با پرداخت مالیات است، چیست؟

یعنی اینکه اگر شخصی در سال ۵ میلیون تومان و یا ۵۰ میلیون تومان مالیات بدهد هیچ اثری از آن را در زندگی خود نمی‌بیند و پول پرداخت شده به وی باز نمی‌گردد. مثلاً شخصی نمی‌تواند بگوید اگر امروز فلان مبلغ مالیات پرداخت می‌کنم، در زمان بازنشستگی از آن چنین منفعتی را خواهم کرد و چنان تاثیری بر زندگی من خواهد گذاشت. اگر قرار باشد خود اظهارهای دقیق صورت بگیرد و مالیات‌ها شفاف باشد باید اقدامی صورت گیرد تا مالیات‌های وصول شده برای شخص در زندگی روزمره منفعی به همراه داشته باشد و این منافع برای او قابل لمس شود. تا زمانی که بحث پرداخت مالیات به این سمت نرود امکان اصلاح این سیستم وجود ندارد و مسئولیت‌گریزی همچنان باقی می‌ماند.

به بنگاه‌های تجاری و اقتصادی که در حوزه مسئولیت اجتماعی فعال باشند معافیت‌های مالیاتی تعلق می‌گیرد. با این معافیت‌ها موافق هستید؟ به نظر من باید کلیه معافیت‌های مالیاتی حذف شود چون باعث رانت و فساد می‌شود. اشخاص فعالیت‌های غیرقانونی خود را زیر لوای فعالیت‌هایی که معافیت‌های مالیاتی دارند، مخفی می‌کنند.

برای مثال چند سال است که فعالیت‌های دانش بنیان در کشور رسم شده که دارای معافیت‌های مالیاتی است. اما با توجه به اینکه موضوع فعالیت‌های دانش بنیان به صورت کلی مطرح شده و سازمان مالیاتی هم نتوانسته آن را به صورت درست اجرایی کند، بخشنامه‌های مختلفی برای آن صادر گشته است.

برای یک موضوع که معافیت مالیاتی برایش در نظر گرفته شده با توجه به ابهاماتی که در رابطه با آن موضوع وجود دارد، گاهی بیش از صد بخشنامه و دستورالعمل مختلف صادر می‌شود. در هر کدام از این بخشنامه‌ها سوراخ‌هایی وجود دارد که اشخاص می‌توانند از آن سوء استفاده کنند. از طرف دیگر بین این بخشنامه‌ها تناقض‌های بسیاری به چشم می‌خورد به طوری که هر کدام عملاً دیگری را لغو می‌کنند.

به نظر من اگر کل معافیت‌ها را حذف کنند و کل مالیات‌ها را وصول نمایند و به این ارگان‌های فرهنگی از طریق دیگر

یعنی اگر شما در مورد مالیات وضع شده شکایت داشته باشید فقط می‌توانید به هیئت حل اختلاف مراجعه کنید و هیچ جا ممیز به خاطر نظر غلط خود تنبیه نمی‌شود. آیا این سیستم مالیات‌نویسی فقط مربوط به کشور ماست یا در همه جای دنیا به این طریق مالیات وضع می‌شود؟ چنین سیستمی فقط مربوط به کشور ماست. در کشور های دیگر همه اطلاعات در امور مالیاتی به صورت شفاف وجود دارد و مالیات‌ها بر اساس اعداد و ارقام دقیق نوشته می‌شود.

می‌توان گفت این یک مشکل به قانون بازمی‌گردد؟

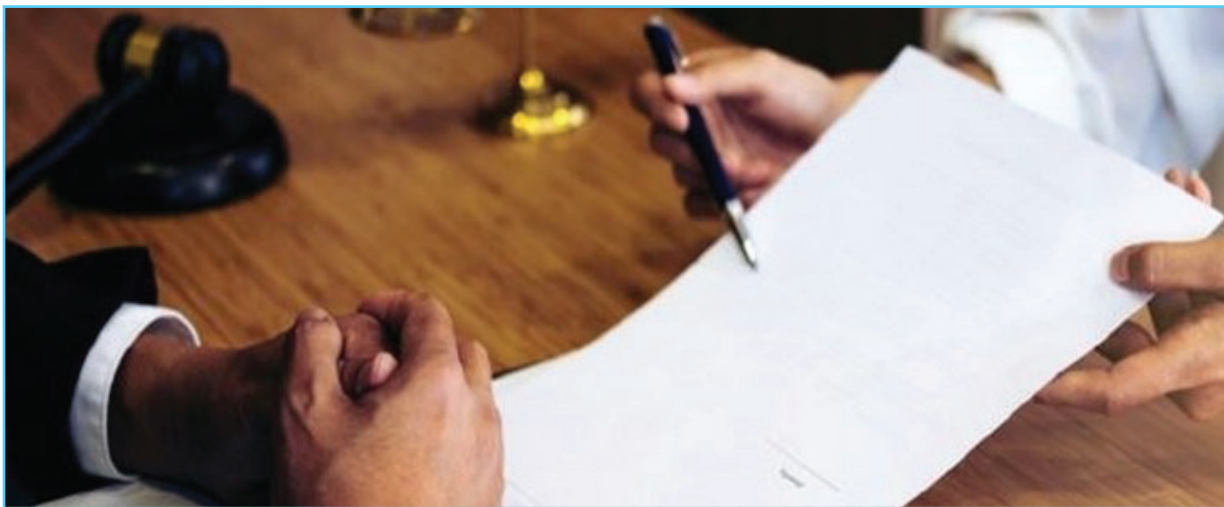
خیر! ما قوانین خوبی داریم. مشکل در تفسیر این قوانین است. چون این اجازه به افراد داده شده است که بر اساس سلیقه خود قانون را تفسیر کنند. بنابراین چون بحث سلیقه مطرح می‌شود تفسیرهای متفاوتی نیز از قانون صورت می‌گیرد.

مشکل دیگر خوداظهاری مالیاتی است. اداره امور مالیاتی در قوانین خود پیش‌بینی کرده است که اگر آنچه شخص در خوداظهاری عنوان کرده با نظری که واحد مالیاتی دارد اختلاف جزئی یعنی تا حدود ۱۵ درصد داشته باشد، قابل پذیرش است.

اما در عمل چنین اتفاقی نمی‌افتد. یعنی در واقع علیرغم وجود چنین قانونی، به آن عمل نمی‌شود. چرا که در طی سال اداره امور مالیاتی برای مثال چنین برآورد می‌کند که شخص نه یک میلیارد طبق اظهار خود، بلکه چهار میلیارد درآمد داشته است. هر چند در قانون آمده است که بدون سند و مدرک نمی‌توان ادعایی مطرح کرد، اما اینجا نظر شخص کارشناس مد نظر قرار می‌گیرد و در صورت اعتراض، پیش روی افراد معترض مسیر ارائه مدارک و رجوع به هیئت حل اختلاف قرار می‌گیرد.

با توجه به اینکه اشخاص حقیقی و حقوقی (بیشتر حقیقی) اغلب مدارک کاملی ندارند عملاً در هیئت حل اختلاف نیز امکان بُرد نخواهند داشت. به همین دلیل خود اظهارهای اغلب دقیق نیست و دلیل آن سیستم و عملکرد سازمان‌های دولتی است.

دومین دلیل عدم دقیق بودن خود اظهارهای این است که ارائه مالیات برای مردم عملاً هیچ مطلوبیتی ندارد.

مدرسه؛ و به جای یک میلیاردی که برای ساخت مدرسه هزینه کرده میزان هزینه برای ساخت آن را ۵ میلیارد عنوان می‌کند و هیچ جایی هم مبلغ مورد بررسی قرار نمی‌گیرد. یعنی عملاً از بحث مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های تجاری و اقتصادی سوء استفاده می‌کند یعنی همان مسئولیت‌گریزی. آیا در سطح دنیا نیز چنین معافیت‌های مالیاتی در قبال انجام مسئولیت‌های اجتماعی وجود دارد و اعمال می‌شود؟ معافیت مالیاتی در سطح دنیا بسیار کم است و فقط در کشورهایی که شبیه خودمان هستند وجود دارد.

سیستم‌های مالیاتی ما را با کدام کشور می‌توان مقایسه کرد؟

زمانی که قرار است در ایران سیستمی را پیاده کنند آن را مثلاً با کشور ترکیه مقایسه می‌کنند. در حالی که این کار اشتباه مطلق است. چون ترکیه خود اول شکست خورده، به کف رسیده و سپس از ابتدای شروع به رشد کرده است. ما نمی‌توانیم خود را با چنین کشوری مقایسه کنیم چون کشور ما کشوری لوکس است.

در ایران همیشه بهترین کالاها، بهترین ماشین‌ها، بهترین خانه‌ها و گران قیمت‌ترین اجناس وجود داشته است. همین الان در تهران ببینید چقدر کاخ نشین وجود دارد؟ چند میلیون حساب بانکی در مقابل ۸۰ میلیون جمعیت وجود دارد؟ چقدر نقدینگی در کشور موجود است؟ در هیچ کشوری چنین مقدار بالایی از نقدینگی در بین مردم نیست و در هیچ کشوری مردم به این راحتی نمی‌توانند از بانک پول برداشت کنند. ما نمی‌توانیم عملاً خود را با هیچ کشوری مقایسه کنیم چون در چند سال اخیر به دلایل مختلفی مانند تحریم یا خودتحریمی بسیار ضعیف و شکسته شده‌ایم. اگر بخواهیم سیستم خود را اصلاح کنیم باید خود را با چندین کشور مقایسه نماییم.

برای مثال در بحث مالیات بر ارث، در دیگر کشورها اعداد و ارقام و دارایی‌های افراد مشخص است اما اینجا عملاً معلوم نیست چقدر ارث باقی مانده و مالیات آن با نظر و سلیقه کارشناس نوشته می‌شود.

از طرف دیگر ما ۸۰ میلیون جمعیت داریم که همه آنها

و با توجه به آمارها و عملکردشان پرداخت نقدی انجام دهند، در جلوگیری از فرار مالیاتی و مسئولیت‌گریزی موفق‌تر خواهند بود.

از سوی دیگر یکی از مشکلات ما تعداد وصول‌کنندگان مختلف در کشور است. در حالی که هیچ ارتباطی بین این سازمان‌ها وجود ندارد. به همین دلیل عملاً قاچاق به کشور ما کاملاً رسمی و به طور سیستماتیک وارد می‌شود. برای مثال در گمرک یکی از مرزهای کشور دو کارمند ارزیاب حضور دارند. کانتینری با ۱۰۰ دست چرخ خیاطی به این گمرک وارد می‌شود. قاچاق‌کنندگان ۵ دست از این چرخ خیاطی‌ها را در یک جعبه جاسازی می‌کنند و می‌گویند این ۱ دست است که شامل چرخ گلدوزی، سردوز، دکمه زن و غیره می‌شود. بر اساس تعداد دست‌ها پول گمرک و مالیات کاهش پیدا می‌کند. بعد از خروج از گمرک هر کدام از این چرخ‌ها را جداگانه در جعبه خاص خود به عنوان ۱ دست می‌فروشند.

ارزیاب اطلاعاتی کارشناسانه از موضوع ندارد و نمی‌تواند تشخیص دهد. نتیجه می‌شود خروج کالایی از گمرک که برگ سبز دارد و پول گمرک را هم پرداخت کرده اما عملاً یک قاچاق رسمی نمودی از مسئولیت‌گریزی است.

در مرحله بعد فروشنده به معضل بهای تمام شده برمی‌خورد. چون در سیستم مالیاتی مجبور است هر کالا را جداگانه اعلام کند. پس مجبور است بهای تمام شده را بالاتر نشان دهد. یعنی یا عدد را افزایش دهد یا فاکتور هزینه‌ای تهیه کنند. چون اگر قرار باشد برای مثال بهای تمام شده برای او ۵۰ ولی میزان فروشش ۴۰۰ میلیون شود، مجبور است میزان بالایی ارزش افزوده و مالیات عملکرد پرداخت کند.

سود این فروشنده‌ها مثلاً ۱۸۰ تا ۲۰۰ درصد است اما بر اساس ضرایب مالیاتی مجبور است میزان سود خود را ۱۵ درصد نشان دهد. به همین دلیل یا فروش خود را کاهش می‌دهد (نه به این معنا که پول دریافت نمی‌کنند بلکه فاکتور غیر واقعی ارائه می‌کنند) و یا هزینه‌های دیگر به آن اضافه می‌کند یعنی هزینه‌های معافیت‌دار مثل ساخت

شرکت با یک باشگاه قرار داد می‌بندد که مثلاً ۱۰۰ میلیون تومان به این باشگاه کمک مالی خواهد کرد. چند اقلام ورزشی مانند گرمکن و لباس ورزشی صورت حساب می‌شود. فدراسیون هم زیر این لیست را مهر می‌کند. اما شرکت به جای ۱۰۰ میلیون عملاً ۸۰ میلیون به باشگاه کمک می‌کند ولی در حساب ۱۰۰ میلیون شناسایی می‌شود. چون باشگاه‌های ورزشی و کلاً کلیه فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی دچار معضل هستند و حمایت‌های کامل و درستی از آن انجام نمی‌گیرد، سوءاستفاده کنندگان از این موضوع با این حوزه معامله می‌کنند و فعالان این حوزه هم راضی می‌شوند.

راهکار شما برای جلوگیری از این مسئولیت‌گریزی چیست؟ چون سازمان مالیاتی همیشه در وصول مالیات چند سالی تاخیر دارد، بخش خصوصی ما همیشه جلوتر عمل می‌کند. اگر سازمان امور مالیاتی می‌خواهد درست عمل کند باید وصول مالیات را با فعالیت‌های بخش خصوصی همزمان نماید. مرور زمان مالیاتی در قانون ما یک سال تا پنج سال است.

یعنی اگر اظهارنامه ارائه شود، در عرض یک سال به مالیات بخش خصوصی رسیدگی می‌شود و اگر اظهارنامه ارائه نشود ۵ سال بعد به آن پرداخته می‌شود.

آیا می‌توان گفت با توجه به اینکه اختلافات بسیاری بین نظرات کارشناسان و واقعیت‌های مالی بنگاه‌های اقتصادی وجود دارد، کارشناسان و ممیزان دارایی به مسئولیت اجتماعی و اخلاقی خود در قبال مردم، بنگاه‌های اقتصادی و همینطور سازمان امور مالیاتی پایبند نیستند و به نوعی دچار مسئولیت‌گریزی شدند؟

خیر! این مشکل نه به اشخاص بلکه به سیستم کشور ما بازمی‌گردد. بر اساس این سیستم دقت کافی روی یک ماده قانونی که در مجلس شورای اسلامی به تصویب می‌رسد، صورت نمی‌گیرد و یا به هر دلیلی دچار تغییر می‌شود. اگر سابقه ماده قانون را بررسی کنید می‌بینید به شکل دیگری وارد مجلس شده اما به شکل دیگری مورد تصویب قرار گرفته است. به همین دلیل لازم می‌شود که روی این قانون بخشنامه صادر شود.

برای صدور یک بخشنامه، بایستی اول ابهام قانونی به سازمان امور مالیاتی گزارش شود. از زمانی که شروع به نوشتن یک بخشنامه می‌شود تا زمانی که به تصویب می‌رسد هزار بار مورد بررسی قرار می‌گیرد و همه این کارشناسان نظری متفاوتی دارند و عملاً اجماع نظری نیست. در نهایت پس از جمع‌بندی، بخشنامه وارد بحث مدیریت می‌شود.

در این مرحله با توجه به اوضاع و احوال کشور و با توجه به شرایط مختلفی که برای سازمان مالیاتی حادث می‌شود در این بخشنامه دست می‌برند. مثلاً بخشی از یک بخشنامه که مربوط به بانک‌ها شود اگر به ضرر سازمان مالیاتی باشد دچار تغییر می‌شود. یعنی ابهام به قوت خود باقیست.

نخبه محسوب می‌شود! هر طرحی که در کشور اجرا شود بلافاصله افراد آن را دور می‌زنند. پس ما یا سیستم تصمیم‌گیری ضعیفی داریم که عقب‌تر از جامعه است، یا عموم جامعه ما بسیار جلوتر از سیستم ما عمل می‌کنند. برای مثال شایعه می‌شود که می‌خواهند حساب بانکی‌ها را بلوکه کنند بلافاصله مبلغ هنگفتی از بانک‌های کشور خارج می‌شود و دلار از ۱۱ تومان به ۱۳ تومان می‌رسد. دلیل آن این است که مردم ما بسیار سریع تصمیم می‌گیرند. معضلی اساسی داریم به اسم «تصمیم‌گیری سریع» و «مخ اقتصادی مردم»!

در واقع طبق آنچه شما می‌فرمایید از مشکلات اساسی ما در مسئولیت‌گریزی این است که مجموعه اطلاعات و داده‌های ما متمرکز نیست به همین دلیل کارشناسان می‌توانند با سلیقه خود بخشنامه‌ای را صادر و اقدام کنند یا وصول مطالبات توسط خود افراد صورت گیرد.

ما برای پرداخت‌های خود سیستم متمرکز نداریم. افراد پرداخت‌های مختلفی به سازمان امور اجتماعی، سازمان مالیاتی، در ادارات مختلف، گمرک، شهرداری‌ها، اداره آب و برق تلفن و غیره، فاضلاب، سازمان صنایع و معادن، وزارت بازرگانی و غیره دارند در حالی که هیچ کدام از این سازمان‌ها با هم در ارتباط نیستند.

اصلاً مشخص نیست افراد در سال چقدر به دولت پرداخت می‌کنند؟ سیستم کشور باید به سمتی برود که پرداخت هر شخص به نام خود او متمرکز شود.

شما مخالف معافیت‌های مالیاتی هستید پس تفاوت شرکت‌هایی که واقعا به دنبال انجام کارهای عام‌المنفعه در راستای مسئولیت‌های اجتماعی خود هستند و بنگاه‌هایی که به این مسائل پایبند نیستند چیست و مسئولیت‌گریزی دارند و چگونه باید بین آنها تمایز قائل شد؟

اگر به جای معافیت، حمایت‌های دولتی اعمال شود بهتر خواهد بود. معافیت‌های اعمال شده برای خود سیستم مشکل‌ساز است. چون برای مثال عنوان می‌شود که شرکتی که کار فرهنگی انجام می‌دهد صد درصد از پرداخت مالیات معاف است. اگر شرکت خارج از فعالیت فرهنگی، کار دیگری انجام دهد و گزارش نکند به هر حال مالیاتی برای آن نوشته نخواهد شد.

شرکتی که کار فرهنگی انجام می‌دهد باید آمار و اطلاعاتی از فعالیت‌های خود به یک مرکز ارائه دهد. اگر بر اساس این آمار به واسطه مرجعی که این اطلاعات و آمار را دریافت می‌کند از این شرکت حمایت صورت گیرد بهتر از در نظر گرفتن معافیت مالیاتی به آنان خواهد بود.

در حال حاضر شرکت‌هایی که ادعا دارند فعالیت‌های اجتماعی انجام می‌دهند چگونه میزان این فعالیت‌ها را ثابت می‌کنند تا مشخص شود چقدر باید از پرداخت مالیات معاف شوند؟

اغلب این شرکت‌ها اسناد و مدارکی جابجا می‌کنند. برای مثال انجام فعالیت‌های ورزشی معاف از مالیات است. یک

مثال ما گروه سومی داریم که مالیات آن ۸۰۰ میلیون شده است و یا مورد دیگر در این گروه باید ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان مالیات بپردازد.

همه این اختلافات ایجاد شده به دلیل اعمال سلیقه است. بر اساس این گروه‌بندی‌ها برای مثال اگر فروش فردی تا یک میلیارد تومان بود در گروه ۳ قرار می‌گیرد اما چطور ممکن است چنین فردی مجبور به پرداخت ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان مالیات شود؟! هیچ همخوانی وجود ندارد.

پس طبق آنچه شما عنوان کردید شهروندان با توجه به شرایط حال حاضر در کشور حق دارند در پرداخت مالیات خود مردد باشند و عدم تعهد به مسئولیت‌های اجتماعی و مسئولیت‌گریزی توسط افراد به دلیل عملکرد ضعیف سیستم‌های دولتی است؟

بایستی سازمان امور مالیاتی حاکمیت جمهوری اسلامی مسیری را در پیش گیرد که شفافیت ایجاد کند. یعنی دولت در سال به شهروندان خود گزارش دهد که هر فرد جمعاً به سازمان‌های مختلف چقدر مالیات پرداخت کرده است. همچنین مشخص شود که افراد چقدر درآمد و هزینه دارند و چرا خود اظهاری مالیاتی آنان احیاناً درست نیست؟! در حال حاضر هیچ آمار مشخصی وجود ندارد.

ما به جای اینکه بگوییم شهروندان باید حقوق شهروندی خود را در قبال سازمان امور مالیاتی اجرا کنند باید بگوییم که حکومت و نظام چه مسیری را بچیند که شهروندان ما بتوانند از آن بهره‌برداری نمایند و خودخواسته حقوق اجتماعی خود را اجرا کنند و دولت هم بتواند پول خود را وصول کند. هیچکس بدش نمی‌آید مالیات واقعی و حقه خود را پرداخت کند. اما این عدم شفافیت که در هر دو بخش دولت و شهروندان نهادینه شده، سدی است در برابر عمل به مسئولیت اجتماعی افراد در قبال جامعه‌ای که عضوی از آن هستند و عاملی است برای مسئولیت‌گریزی افراد.

برای مثال در کشور هند کتاب قانون مالیات بسیار قطور است اما هیچ بخشنامه‌ای خارج از کتاب وجود ندارد. در کشور ما کاملاً برعکس است. کتاب قانون ما بسیار ضعیف است اما چیزی حدود ۵ هزار بخشنامه از سال ۸۰ روی این قانون آمده است. این بخشنامه‌ها از نیم صفحه هستند تا ۴۰ صفحه! بخشنامه‌هایی صادر شده‌اند که حتی خود قانون را هم نقض می‌کنند.

به نظر شما حدود چند درصد از بنگاه‌ها و شرکت‌های اقتصادی و تجاری ما شفاف عمل می‌کنند و مسئولیت‌گریزی ندارند؟

حدود ۸۵ درصد از شرکت‌ها و اشخاص در حوزه مالیاتی ناشفاف عمل می‌کنند که کاملاً عمدی صورت می‌گیرد. مقصر هم خود سازمان مالیاتی است. این سازمان هرگز خود اظهاری‌ها را قبول نمی‌کند. یعنی برای مثال مالیات اشخاص حقیقی در طول چند سال به صورت منظم نوشته شده است. اما بعد از چند سال سازمان، مالیاتی غیر اصولی طلب می‌کند.

شرکت‌ها و بنگاه‌های بسیار بزرگی وجود دارند که به تکلیف مالیاتی خود عمل نمی‌کنند. شهروندان و فعالان اقتصادی کوچک مانند کسبه و مغازه داران هم فکر می‌کنند که چرا آنان باید مالیات بپردازند؟ در واقع باز هم اینجا بحث مسئولیت اجتماعی تعریف می‌شود.

یکی از اشکالات سازمان مالیاتی این است که این سازمان مودی‌ها را طبقه‌بندی کرده. طبق قانون قبلی سه گروه بند «الف»، «ب»، «ج» وجود داشت. مغازه‌داران جزو بند «ج» بودند. مودیان بند «الف» و «ب» مدارک و اسناد نگه می‌داشتند اما مودیان بند «ج» اغلب اسناد و مدارک خاصی نداشتند. مالیات به «ج» به صورت علی‌الراس تعریف می‌شد.

یعنی برای مثال اگر سال قبل مغازه‌داری ۵۰۰ هزار تومان مالیات داده بود امسال ۵۰۰ هزار تومان به اضافه ۱۲ درصد مالیات پرداخت می‌کرد. مغازه‌داران هم راضی بودند. اما الان مشاغل را طبقه‌بندی کرده‌اند (قانون سال ۹۴). برای

برگزیدگان چهاردهمین دوره همایش مدیریت سبز

محدودتر عنوان کرد و مسئولیت اجتماعی را وابسته به شرایط اقتصادی دانست.

در این مراسم پیام ویدیویی دکتر کریستوف لایتل (Christoph Leitl) رئیس اتاق بازرگانی جهانی، آقای ولفگانگ نیومن (Wolfgang Neumann) رییس و موسس بنیاد جهانی انرژی، کری آینا ایک (Kari Aina Eik) مدیر عامل سازمان ارتباطات اقتصادی بین المللی اتریش، دبیر کل برنامه شهرهای پایدار هوشمند ملل متحد، دکتر هلموت برگر (Helmut Berger) مدیر عامل شرکت اتریشی آل پلن و خانم کادی کنک (Kadi Kenk) دبیر اجرایی انجمن پسماند استونی پخش شد.

برگزیدگان این همایش به شرح زیر معرفی شدند:

برندگان «چهاردهمین دوره همایش مدیریت سبز» از سوی انجمن مدیریت سبز ایران معرفی شدند.

چهاردهمین دوره همایش مدیریت سبز «با تمرکز بر نقش و جایگاه سازمان‌ها و صنایع تولیدی و خدماتی از سوی انجمن مدیریت سبز ایران دوم بهمن ماه در محل اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

در ابتدای این همایش دکتر امامی مشکلات اقتصادی و بحران‌های چند وقت اخیر ایران را دلیل برگزاری این همایش نه به صورت گذشته و با حضور ۱۲۸ کشور و مشارکت چند صد شرکت و سازمان ایرانی، بلکه به شکل

ردیف	نام شرکت	نوع جایزه	سطح ۱۳۹۸
۱	شرکت سبز زیور	نهمین دوره دفتر کار سبز	
۲	هتل المپیک	ششمین دوره هتل سبز	
۳	شرکت روغن کشی ورامین یک	هشتمین دوره محصول سبز	روغن سرخ کن Bronze label-1
۴	بیمارستان اردبیل	چهارمین دوره بیمارستان سبز	
۵	سازمان بنادر و دریانوردی ایران	نهمین دوره دفتر کار سبز	
۶	آبفای آذربایجان شرقی	چهاردهمین دوره جایزه مدیریت سبز ایران	لوح تقدیر سبز سطح سه
۷	شرکت روغن کشی خرمشهر		لوح تقدیر سبز سطح دو
۸	شرکت روغن کشی ورامین دو		لوح تقدیر سبز سطح یک
۹	شرکت روغن کشی گنجه رودبار		نشان مدیریت سبز سطح ۳
۱۰	لیکا	هشتمین دوره محصول سبز	
۱۱	شرکت پتروشیمی جم شرکت	پانزدهمین دوره پروژه سبز	
۱۲	شرکت پالایش نفت بندرعباس		دو پروژه سبز
۱۳	شرکت روغن کشی ورامین یک	چهاردهمین دوره جایزه مدیریت سبز ایران	نشان مدیریت سبز سطح ۳

و فرهنگ مدیریت سبز که به معنی همگرایی مسئولیت های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی سازمان ها است تمرکز دارد.

انجمن مدیریت سبز ایران تشکلی غیردولتی و غیرانتفاعی (NGO) است که در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی ایران به ثبت رسیده است و دامنه فعالیت آن بر سازمان ها (تولیدی، خدماتی و عمومی) متمرکز است و بر گسترش دانش

بیماری کرونا

ولزوم رعایت اصول بهداشتی بر اساس مسئولیت اجتماعی

ویروس کرونا محسوب می‌شود و لازم است تک تک ما بهداشت فردی و جمعی را به طور کامل رعایت نماییم. راه‌های انتقال بیماری کرونا از دو طریق تنفسی و تماسی است. به منظور پیشگیری از ابتلای به این بیماری استفاده از ماسک الزامی است. کنید که فقط ماسک‌های تخصصی N95 برای کاهش احتمال ورود ویروس به سیستم تنفسی طراحی شده است.

به طور مداوم و زیاد نسبت به شست و شوی دست‌ها با محلول‌های الکلی اقدام کنید. دست‌ها باید مکرر با آب و صابون به مدت ۲۰ ثانیه شسته شود. سطوحی که لمس می‌شود را ضد عفونی نمایید و در مکان‌های شلوغ و حمل و نقل عمومی از لمس وسایل و سطوح عمومی پرهیزید و با کسی روبوسی نکنید.

دست‌های خود را به چشم‌ها و دهانتان نزنید و به افراد بیمار و سرماخوردیده نزدیک نشوید. از تماس محافظت نشده با حیوانات وحشی و اهلی خودداری کنید. سعی کنید دستکش یکبار مصرف همراه داشته باشید و گوشت و تخم‌مرغ را کاملاً بپزید.

توجه به بهداشت جمعی برای کنترل بیماری کرونا در حالت کلی باید با فرض این که همه چیز و همه جا آلوده به این ویروس است، از خود مراقبت کنیم اما باید به فکر سلامتی اطرافیان و جامعه نیز باشیم. در صورت بروز نشانه‌های سرماخوردگی و آنفولانزا باید بلافاصله به

در شرایط بحرانی کنونی با شیوع بیماری کرونا در کنار رعایت اصول بهداشتی لزوم توجه به مسئولیت اجتماعی به عنوان عاملی در حفظ انسجام و همیاری ملی بیش از پیش احساس می‌شود.

ویروس کرونا که شیوع آن از اواخر دسامبر سال گذشته میلادی (دی ماه) در شهر «ووهان» مرکز استان هوبی چین شروع شد به دیگر کشورهای جهان نیز سرایت کرده و فقط در چین تا کنون بیش از ۲ هزار نفر جانانشان را بر اثر مبتلا به بیماری کرونا از دست دادند.

همانطوری که پیش‌بینی می‌شد این ویروس به ایران هم رسید و چندین نفر از هم‌وطنان ما جان خود را بر اثر ابتلا به این ویروس از دست داده‌اند.

اما در این شرایط که همه شهروندان ایران در هر شهر یا روستا و در هر منطقه‌ای که باشند در خطر ابتلا به بیماری کرونا قرار گرفته‌اند، وظیفه و مسئولیت‌های یکسانی هم بر عهده دارند.

پیشگیری تنها راه قطعی برای مقابله با بیماری کرونا در شرایط پرخطر امروز که سلامتی همه ما و عزیزانمان در معرض تهدید قرار دارد، باید بیش از گذشته به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل جامعه و حفظ سلامت جمعی پایبند باشیم.

با توجه به اینکه درمان قطعی این بیماری مرموز یافت نشده است، پیشگیری تنها راه قطعی برای مقابله با

خیابان های شهرهای مختلف پخش شود یا نامه ها و دستوره های امنیتی و محرمانه نشان داده شود.

اصولا در این شرایط دولت باید یک مرجع رسمی را جهت اطلاع رسانی عمومی معرفی کند و همه اخبار فقط از طریق این مرجع و در رسانه های رسمی و حتی غیر رسمی مانند تلگرام، فیس بوک و توییتر منتشر شود.

باید شهروندان به جای گوش سپردن به شایعات، اخبار رسمی را پیگیری کنند و به جای ترس و دلهره و همچنین دامن زدن به شایعات در خصوص گسترش مبتلایان به بیماری کرونا، حداقل در مقیاس کوچک مراقبت های بهداشتی خود و اطرافیان را به جد دنبال نمایند و اصول بهداشتی را در نظر داشته باشند.

همیاری و حفظ انسجام ملی نکته آخر لزوم کمک رسانی و همیاری در شرایط بحرانی بر اساس مسئولیت اجتماعی است. در گذشته بارها شاهد هجوم مردم به فروشگاه ها برای خرید و انبار لوازم و مواد ضروری بودیم.

امید است در شرایط کنونی که اصول بهداشتی لازم است، شاهد نایاب شدن ماسک، دستمال کاغذی، دستکش و غیره به دلیل انبار کردن آنها توسط گروهی خاص برای بالابردن قیمت و یا توسط مردم از ترس نایاب شدن این لوازم نباشیم.

چون در این شرایط رعایت بهداشت فقط از جانب خود ما تضمینی برای عدم مبتلا شدنمان به بیماری کرونا نیست بلکه باید از شیوع گسترده آن جلوگیری کرد.

فراموش نکنیم که عمل به مسئولیت اجتماعی توسط همه افراد جامعه و بسیج عمومی برای رعایت اصول بهداشتی، آموزش، در دسترس قرار دادن اقلام بهداشتی ضروری و ... بهترین راه مقابله با این بحران است.

مراکز پزشکی مراجعه کنیم.

مراجعه سریع به پزشک هم برای سلامت خودمان الزامی است و هم برای سلامت اطرافیانمان. برای جلوگیری از انتشار ویروس و کنترل بیماری کرونا توسط خودمان هم ماسک بزنیم. از روبوسی و دست دادن با افراد بپرهیزیم.

دهان و بینیمان را هنگام عطسه یا سرفه بپوشانیم هنگام سرفه یا عطسه دستمال جلوی دهان گرفته و بعد آن را در سطل زباله بیندازیم. از حمل و نقل و استفاده نکنیم و در یک اتاق متفاوت با افراد دیگر در خانه بمانیم.

در شرایط فعلی به جای ترس و دلهره از مبتلا شدن به بیماری کرونا باید به فکر اقدام سریع جهت جلوگیری از پیشرفت بیماری و جلوگیری از انتشار آن و مبتلا کردن دیگران باشیم.

مسئولیت اجتماعی ما در کنار اخلاق و وجدان حکم می کند که در شرایط کنونی، سلامت جمعی را به مصلحت شخصی ترجیح دهیم و از ترس علنی شدن بیماری احتمالی ما، بروز علائم هرچند خفیف سرماخوردگی را پنهان نکنیم.

لزوم حفظ آرامش در کنار رعایت اصول بهداشتی اما نکته حائز اهمیت دیگر حفظ آرامش روانی در جامعه است. به نظر می رسد مانند دیگر زمان های بروز بحران در ایران افرادی سعی در سوء استفاده از این موقعیت خواهند کرد.

مسلمان در کانال های خبری و فضای مجازی اخبار جعلی گوناگون در مورد مکان و زمان و درمان و آمار تلفات این ویروس منتشر خواهد که آرامش روانی جامعه را به هم خواهد ریخت.

در این شرایط مسئولیت اجتماعی ما حکم می کند که از انتشار اخبار جعلی حتی به نیت سرگرمی بپرهیزیم و فراموش نکنیم که بعضی افراد این اخبار را باور می کنند. پرهیز از توجه به شایعات

از سوی دیگر بعید نیست کانال های خبری خارج نشین و تلویزیون های ماهواره های فارسی زبان نیز این شرایط را موقعیت مناسبی برای علم کردن یک بحران اجتماعی نشان دهنده ناکارآمدی رژیم ایران تلقی کنند و هر روز شاهد بحث ها و مناظرات کارشناسان رنگارنگ و اظهار نظر مجری های تلویزیونی غیر متخصص باشیم.

البته در این شرایط لازم است هر فردی به وجدان و اخلاق انسانی عمل کند و یک بحران سلامتی را موقعیتی برای ایجاد ترس و اضطراب عمومی در جهت رسیدن به منافع نشمارد. اما اصولا کارکرد این شبکه ها دقیقا دامن زدن به بحران هاست و انتظاری نمی توان از آنها داشت.

اصلا بعید نیست که در چند روز آینده فیلم های جعلی از مبتلا شدن افراد به بیماری کرونا و مُردن آنها در

اصلا بعید نیست که در چند روز آینده فیلم‌های جعلی از مبتلا شدن افراد به بیماری کرونا و مُردن آنها در خیابان های شهرهای مختلف پخش شود یا نامه‌ها و دستوره‌های امنیتی و محرمانه نشان داده شود.

اصولا در این شرایط دولت باید یک مرجع رسمی را جهت اطلاع‌رسانی عمومی معرفی کند و همه اخبار فقط از طریق این مرجع و در رسانه‌های رسمی و حتی غیر رسمی مانند تلگرام، فیس‌بوک و توئیتر منتشر شود.

باید شهروندان به جای گوش سپردن به شایعات، اخبار رسمی را پیگیری کنند و به جای ترس و دلهره و همچنین دامن زدن به شایعات در خصوص گسترش مبتلایان به بیماری کرونا، حداقل در مقیاس کوچک مراقبت‌های بهداشتی خود و اطرافیان را به جد دنبال نمایند و اصول بهداشتی را در نظر داشته باشند.

همیاری و حفظ انسجام ملی

نکته آخر لزوم کمک رسانی و همیاری در شرایط بحرانی بر اساس مسئولیت اجتماعی است. در گذشته بارها شاهد هجوم مردم به فروشگاه‌ها برای خرید و انبار لوازم و مواد ضروری بودیم.

امید است در شرایط کنونی که اصول بهداشتی لازم است، شاهد نایاب شدن ماسک، دستمال کاغذی، دستکش و غیره به دلیل انبار کردن آنها توسط گروهی خاص برای بالابردن قیمت و یا توسط مردم از ترس نایاب شدن این لوازم نباشیم.

چون در این شرایط رعایت بهداشت فقط از جانب خود ما تضمینی برای عدم مبتلا شدنمان به بیماری کرونا نیست بلکه باید از شیوع گسترده آن جلوگیری کرد.

فراموش نکنیم که عمل به مسئولیت اجتماعی توسط همه افراد جامعه و بسیج عمومی برای رعایت اصول بهداشتی، آموزش، در دسترس قرار دادن اقلام بهداشتی ضروری و ... بهترین راه مقابله با این بحران است.

کرونا باید به فکر اقدام سریع جهت جلوگیری از پیشرفت بیماری و جلوگیری از انتشار آن و مبتلا کردن دیگران باشیم. مسئولیت اجتماعی ما در کنار اخلاق و وجدان حکم می‌کند که در شرایط کنونی، سلامت جمعی را به مصلحت شخصی ترجیح دهیم و از ترس علنی شدن بیماری احتمالی ما، بروز علائم هر چند خفیف سرماخوردگی را پنهان نکنیم.

لزوم حفظ آرامش در کنار رعایت اصول بهداشتی

اما نکته حائز اهمیت دیگر حفظ آرامش روانی در جامعه است. به نظر می‌رسد مانند دیگر زمان های بروز بحران در ایران افرادی سعی در سوء استفاده از این موقعیت خواهند کرد.

مسلم در کانال‌های خبری و فضای مجازی اخبار جعلی گوناگون در مورد مکان و زمان و درمان و آمار تلفات این ویروس منتشر خواهد که آرامش روانی جامعه را به هم خواهد ریخت.

در این شرایط مسئولیت اجتماعی ما حکم می‌کند که از انتشار اخبار جعلی حتی به نیت سرگرمی بپرهیزیم و فراموش نکنیم که بعضی افراد این اخبار را باور می‌کنند. پرهیز از توجه به شایعات

از سوی دیگر بعید نیست کانال‌های خبری خارج‌نشین و تلویزیون‌های ماهواره‌ای فارسی زبان نیز این شرایط را موقعیت مناسبی برای علم کردن یک بحران اجتماعی نشان‌دهنده ناکارآمدی رژیم ایران تلقی کنند و هر روز شاهد بحث‌ها و مناظرات کارشناسان رنگارنگ و اظهار نظر مجری‌های تلویزیونی غیر متخصص باشیم.

البته در این شرایط لازم است هر فردی به وجدان و اخلاق انسانی عمل کند و یک بحران سلامتی را موقعیتی برای ایجاد ترس و اضطراب عمومی در جهت رسیدن به منافع نشمارد. اما اصولا کارکرد این شبکه‌ها دقیقا دامن زدن به بحران‌هاست و انتظاری نمی‌توان از آنها داشت.

پرونده سازمان حفاظت محیط زیست ضعف عملکرد علی رغم قدرت قانونی

نویسنده: زهرا شریفی

«قانون هوای پاک» در ظاهر قدرت زیادی برای «سازمان حفاظت محیط زیست کشور» به عنوان یک نهاد نظارتی قائل شده است، اما عملکرد این سازمان حاکی از ضعف آن در بکارگیری از قدرت قانونی خود است.

از نظر «سازمان حفاظت محیط زیست جمهوری اسلامی ایران» آلودگی هوا عبارت است از وجود و پخش یک یا چند آلوده کننده اعم از جامد، مایع، گاز، تشعشع پرتوزا و غیرپرتوزا در هوای آزاد به مقدار و مدتی که کیفیت آن را بطوری که زیان آور برای انسان و سایر موجودات زنده و یا گیاهان و یا آثار و ابنیه باشد تغییر دهد. قانون هوای پاک ظاهراً برای مقابله با آلودگی محیط زیست اختیارات زیادی را بر عهده این سازمان قرار داده است؛ اما در عمل با توجه به شرایط خطرناک آلودگی هوا و همچنین انتشار بوی نامطبوعی که منشا آن هنوز پیدا نشده، به نظر می رسد سازمان محیط زیست از عهده وظایف قانونی و حتی مسئولیت اجتماعی خود بر نمی آید.

این سازمان می تواند به عنوان یک نهاد نظارتی بر تمامی سازمان ها و نهادهای دولتی و خصوصی اعمال قانونی

داشته باشد.

طبق قانون سازمان محیط زیست باید با نظارت بر عملکرد شهرداری و شورای شهر سرانه فضای سبز را بالا ببرد و با تخریب فضای سبز مقابله کند، بر تولیدات کارخانه های خودروسازی نظارت داشته باشد، از وضعیت تولید بنزین توسط پالایشگاه های بنزین مطلع شود، کارخانه ها و فرودگاه را از محدوده شهری بیرون کند، از ساخت جاده ها در میان جنگل ها یا ساخت و ساز غیرقانونی برج ها و ویلاها جلوگیری نماید.

قانون هوای پاک مصوب مجلس در ۲۵ تیرماه ۱۳۹۶ و ابلاغ از سوی رئیس جمهور در ۲۳ مردادماه همان سال، وظایفی را بر عهده سازمان محیط زیست گذاشته است. بر اساس قانون هوای پاک وظایف زیر بر عهده این سازمان قرار گرفته است:

تهیه آیین نامه های اجرایی مدیریت شهر در شرایط اضطرار

- بر اساس تبصره ۳ ماده ۳ سازمان موظف است آیین نامه اجرایی مدیریت شرایط اضطرار و به روزرسانی آن را با همکاری وزارتخانه های «بهداشت، درمان و آموزش پزشکی»، «کشور» و «صنعت،

معدن و تجارت» و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تهیه کند و حداکثر شش ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیأت وزیران برساند.

اعلام رعایت حدود مجاز انتشار آلاینده ها

- طبق ماده ۴ تولید انواع وسایل نقلیه موتوری و واردات آنها مستلزم رعایت حدود مجاز انتشار آلاینده های موضوع این قانون، اعلامی از سوی سازمان است.

- بر اساس ماده ۴ شماره گذاری انواع وسایل نقلیه موتوری اعم از داخلی و وارداتی مستلزم رعایت حدود مجاز

انتشار آلاینده های موضوع این قانون و اخذ تأییدیه سازمان است. سازمان موظف است از ادامه تولید و ورود وسایل نقلیه ای که حدود مجاز انتشار آلاینده های تعریف شده موضوع این قانون را رعایت نمی نمایند، جلوگیری کند. پیش فروش یا فروش این گونه وسایل نقلیه موتوری ممنوع است.

- طبق تبصره ماده ۴ سازمان مکلف است با همکاری سازمان ملی استاندارد ایران طی مدت اجرای قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، حدود مجاز انتشار آلاینده ها را به استاندارد روز

- بر اساس تبصره ۱ ماده ۳۲ آن دسته از کارکنان سازمان که دوره آموزش ضابط دادگستری را زیر نظر دادستان مربوط طی کرده باشند، برای اجرای مفاد این قانون به عنوان ضابط دادگستری تعیین می شوند.

تعدیل میزان جریمه خسارت‌های وارده به محیط زیست مندرج در این قانون هر دو سال یکبار توسط سازمان با همکاری دستگاه‌های ذی ربط تهیه و در لایحه بودجه به تصویب مجلس شورای اسلامی می رسد.

کارشناسان دلایل مختلفی مانند ساخت خودروهای بدون استانداردهای جهانی، تولید بنزین‌های بی کیفیت توسط وزارت نفت، برج سازی و ساخت ساختمان‌های بلند مرتبه در غرب تهران و در مسیر وزش باد، کمبود حمل و نقل عمومی، فعالیت کارخانه‌ها و فرودگاه در محدوده شهری و غیره را از دلایل ایجاد وضعیت خطرناک هوای تهران عنوان می کنند. اما نکته روشن بی برنامه‌گی دولتمردان، شهرداری، شورای شهر و نمایندگان مجلس به عنوان قانون گذاران و مجریان اجرایی کشور در اجرای قانون هوای پاک است. همچنین بر اساس همین قانون شهرداری و وزارت کشور موظف به همکاری با سازمان محیط زیست هستند. اما به نظر می رسد نه قانون گذاران و مجریان قانون، نه بخش خصوصی و نه نهادهای نظارتی به مسئولیت‌های قانونی، اجتماعی و اخلاقی خود پایبند نبودند و البته هر کدام گناه و تقصیر این ضعف، بی مسئولیتی و بی برنامه‌گی را بر دوش دیگری می اندازند.

به هر حال علی رغم همه دلایل مطرح شده برای آلودگی هوا، نمی توان نمره قابل قبولی به عملکرد «سازمان حفاظت محیط زیست» داد. تا به حال اقدامات این سازمان جهت مقابله با آلودگی هوا پاسخگو نبوده و عملکردی ضعیف از خود نشان داده است.

(بر اساس نوع آلودگی و ماهیت فرآیند کنترلی) اقدام کنند. در طی مدت تعیین تکلیف این واحدها، طبق مفاد این قانون، به واحدهای مذکور، جریمه ایجاد و انتشار آلودگی تعلق می گیرد.

جلوگیری از فعالیت واحدهای آلاینده و معرفی متخلف به مرجع صالح قضائی - بر اساس تبصره ۲ ماده ۱۲ در صورت عدم اجرای مفاد این ماده در پایان مهلت مقرر، سازمان از ادامه فعالیت آنها جلوگیری و متخلف را جهت پیگرد قضائی، طبق مفاد این قانون به مرجع صالح قضائی معرفی می کند.

تهیه آیین نامه با همکاری سه دستگاه «دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح» و «اطلاعات» و «سازمان انرژی اتمی» - بر اساس تبصره ۳ ماده ۱۶ بازرسی سازمان از مراکز طبقه بندی شده، مطابق آیین نامه‌ای است که به پیشنهاد مشترک سازمان، وزارتخانه‌های «دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح» و «اطلاعات» و سازمان انرژی اتمی حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تعیین حقابه رودخانه‌ها متناسب با شرایط ترسالی، عادی و خشکسالی - طبق ماده ۲۵ سازمان محیط زیست مکلف است با همکاری وزارت نیرو نیاز آبی زیست محیطی رودخانه‌ها، تالابها، خورها، دریاچه‌ها و زیست بومها را تعیین و وزارت نیرو متناسب با شرایط ترسالی، عادی و خشکسالی سالانه نسبت به تخصیص حقابه موارد فوق اقدام کند.

جلوگیری از انتشار خارج از حدود تعیین شده کلیه امواج رادیویی، الکترومغناطیسی، پرتوهای یون ساز و غیر یون ساز

- بر اساس ماده ۳۰ سازمان مکلف است با همکاری سازمان انرژی اتمی ایران و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات نسبت به جلوگیری از انتشار خارج از حدود تعیین شده کلیه امواج رادیویی، الکترومغناطیسی، پرتوهای یون ساز و غیر یون ساز اقدام و به منظور حصول اطمینان از عدم افزایش میزان و شدت امواج و پرتوهای یون ساز و غیر یون ساز از حدود تعیین شده در هوای آزاد، شبکه پایش مربوطه راه اندازی کند.

تعیین ضابط دادگستری

دنیا ارتقاء دهد.

پاسخ دهی به استعلام درخواست جواز - بر اساس ماده ۱۱ هرگونه احداث، توسعه، تغییر خط تولید و تغییر محل واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی مستلزم رعایت مقررات ابلاغی از سوی سازمان است. سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه به استعلام‌های درخواست جواز تأسیس و بهره برداری را پاسخ دهد و در صورت عدم موافقت آن سازمان، دلایل آن را به استعلام کننده به صورت کتبی ارائه کند. عدم پاسخ در مدت یادشده، به منزله تأیید است.

- طبق ماده ۱۱ در هر استان کمیسیونی با عضویت یکی از معاونان استاندار با تعیین استاندار (رئیس)، مدیرکل محیط زیست استان (دبیر)، مدیرکل استاندارد و تحقیقات صنعتی استان، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان، رئیس سازمان جهادکشاورزی استان، مدیرکل سازمان بازرسی استان و فرماندار مربوطه تشکیل می شود.

- بر اساس تبصره ۱ این ماده کمیسیون مکلف است مبنای نظرات خود را در مورد موضوع این ماده از جمله در خصوص محدوده، حریم و فاصله با شهر و روستا را صرفاً با توجه به آلودگی آنها تعیین کند.

بر اساس تبصره ۲ متخلفان از مصوبات و تصمیمات سازمان و کمیسیون (در صورت بررسی در کمیسیون) ضمن پرداخت جریمه رفع آلودگی، مکلف به جبران خسارت وارده هستند.

مشخص کردن مراکز و واحدهای آلوده و اعلام به مراجع ذی ربط

- طبق ماده ۱۲ سازمان محیط زیست مکلف است که تمامی مراکز و واحدهای صنعتی، تولیدی، عملیات معدنی، خدماتی، عمومی و کارگاهی را که آلودگی آنها بیش از حد مجاز مصوب است، مشخص کند و مراتب را با تعیین نوع، میزان آلودگی، وسعت منطقه تحت تأثیر و حساسیت منطقه به مالکان یا مسؤولان یا مدیران عامل و یا بالاترین مقام تصمیم گیر واحد ابلاغ کند تا در مهلت معینی که توسط سازمان تعیین می شود نسبت به رفع آلودگی یا تغییر تولید یا تغییر فرآیند تولید یا تعطیلی کار و فعالیت خود

پیگیری اهداف توسعه پایدار

در اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران

توسعه پایدار، محیط زیست و آب» را تشکیل دهد.

وی ادامه داد: ما این خلا را احساس کردیم که هیچ بخشی از حاکمیت به صورت جدی و ویژه درصدد انتقال این دانش و آگاهی های مربوطه به حوزه فعالان اقتصادی در حوزه بخش خصوصی نیست و لازم است که اتاق بازرگانی ایران برای تولید محتوا پیشقدم شود. اهداف اولیه «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب»

به گفته فروزانفرد در دو سال اول، اهداف این کمیسیون بیشتر منوط است بر موضوعات فرهنگ سازی، تولید محتوای مناسب، آشنا کردن فعالان اقتصادی با اهداف هفده گانه بین المللی توسعه پایدار، طراحی سناریوهای مناسب برای انجام این اهداف و نحوه پیگیری آن

کمیسیون در اتاق نداشتیم. هیچ بخشی از حاکمیت درصدد انتقال دانش توسعه پایدار نیست

او ادامه داد: با توجه به اینکه اهداف توسعه پایدار به صورت جدی در سطح بین المللی مطرح و در حال پیگیری است و در سطح ملی هم این اهداف توسط سازمان حفظ محیط زیست ترجمه شده و مورد بررسی قرار گرفته و جزو موضوعات بالا دستی قابل پیگیری قرار دارد (اما به دلیل موضوعات مختلف مفاد آن کمتر مورد توجه قرار گرفته)، «اتاق بازرگانی صنایع معادن و کشاورزی ایران» به این جمع بندی رسید که شایسته است به عنوان نماینده بخش خصوصی برای اینکه بتواند فرهنگ و ادبیات لازم در این موضوع را برای فعالان اقتصادی و بخش خصوصی تولید کند، «کمیسیون

نایب رئیس «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» هدف از تشکیل این کمیسیون توسط اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران و فعالیت های آن را تشریح کرد.

حسن فروزانفرد، نایب رئیس «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران در مورد اهداف این کمیسیون توضیح داد: در دوره جدید «اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران» برای اولین بار ما موفق شدیم زمینه شکل گیری این کمیسیون را با عنوان «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» ایجاد کنیم. در دوره های قبل کمیسیون های محیط زیست و همینطور آب در اتاق بازرگانی تشکیل شده بود اما هیچ وقت زیر عنوان «توسعه پایدار»

خوانش های مختلفی از برخی از عناوین این اهداف وجود دارد که باعث ایجاد نگرانی هایی در سطح ملی می شود. وی افزود: برای مثال در موضوع ارتقاء وضعیت آموزشی یا موضوع برابری جنسیتی به این مشکلات برخورد کرده ایم. برای این عناوین از نظر تعابیر حاکمیتی که در آنها متفاوت است، نگرانی هایی وجود دارد و لازم است بیشتر روی این تعابیر کار شود. ما سعی داریم که تمرکز بر روی اهدافی که هیچ تناقضی با اهداف ملی و اهداف حاکمیتی ما ندارند را در الویت قرار دهیم. می بایست تا زمان آماده شدن زمینه برای آن اهدافی که نیازمند محلی شدن دارند، بر روی هدف هایی که در اهداف توسعه خود ما به آنها توجه شده است، متمرکز شویم تا نگرانی های تعامل با حاکمیت و دولت هم وجود نداشته باشد. تمرکز بر روی مشترکات اهداف ملی و بین المللی توسعه پایدار

فروزانفرد ادامه داد: متأسفانه بخاطر همین چند آئمی که محل اشکال بوده است، در سطح ملی نوعی فوبیا در این زمینه شکل گرفته به نوعی که حوزه های قابل بهره برداری و قابل استفاده که تجربیات بین المللی خوبی هم در آنها وجود دارد و می تواند مورد استفاده قرار گیرد هم درگیر مشکل شده است. او در پایان تأکید کرد: ما با فهم درست از موضوع و درکی که نسبت به این موضوع در تعامل با دولت و حاکمیت داریم، سعی می کنیم تا بدون ایجاد حساسیت با تمرکز بر روی مشترکات در مسیر این اهداف گام برداریم.

فروزانفرد با بیان اینکه به صورت رسمی «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» از شهریور ماه سال ۹۸ آغاز به کار کرده است، یادآور شد: در این مدت کوتاه موفق شدیم برنامه جامعی را با نظر و مشورت همه اعضای کمیسیون که در حوزه های مختلف فعال هستند، آماده کنیم. در حال حاضر این طرح نزد معاونت کمیسیون های اتاق ایران هم مصوب شده است. تولید محتوا برای آن در حوزه های مختلف آغاز شده. همچنین چندین گزارش خوب در صحن کمیسیون مطرح و اطلاعات محتوایی آن ها حاضر شده است و در حال آماده سازی است تا به عنوان محتوای رسمی توسط مجموعه کمیسیون به انتشار برسد.

توجه به استارتاپ های حوزه توسعه پایدار

وی در ادامه سخنان خود با اشاره به موضوع استارتاپ ها در حوزه توسعه پایدار، بیان کرد: ما در حال شناسایی مجموعه هایی هستیم که بتوانند با تمرکز بر رفع مشکلات و مسائل این حوزه، فعالیت های استارتآپی را آغاز کنند. سعی می کنیم تا زمینه را برای شتابدهی به آنها یا توسعه فعالیت هایشان آماده کنیم. ضمناً به NGU های این حوزه هم توجه داریم و در حال شناسایی آنها هستیم. از اهداف ما شناسی و اگر لازم بود رتبه بندی این NGU هاست تا اطلاعات آنها در اختیار مجموعه فعالان اقتصادی و همینطور دولت مردان و حکمرانان کشور قرار گیرد تا بدانند در این حوزه با چه گروه هایی و با چه ظرفیت هایی طرف هستند.

حرکت در مسیر اهداف توسعه پایدار بدون تکیه به دولت

نایب رئیس «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» در خصوص تکیه به حمایت های مادی و معنوی دولت در این مسیر بیان کرد: ما واقعا هیچ امیدواری به اینکه بخواهیم این موضوع را در تعامل با دولت یا مجموعه های حاکمیتی پیش ببریم نداریم. موضوعات مختلفی که در حال حاضر در سطح ملی مطرح است و گرفتاری های اقتصادی و سیاسی که با آن مواجه هستیم زمینه های لازم را ایجاد نمی کند. از طرف دیگر اهداف مطرح شده اهدافی بین المللی است و

در داخل کشور بر اساس تجربیات بین المللی.

او با تأکید بر اینکه این اهداف به صورت ۱ تا ۱۷ در مناطق مختلف دنیا پیشروی نکرده بلکه در هر کشور متناسب با زیر ساخت های آن، الویت بندی شده است، گفت: مطالعاتی در کمیسیون انجام شده است و نمونه های مختلف در دنیا مورد بررسی قرار گرفته تا چگونگی نحوه الویت بندی این اهداف و کنار هم قرار گرفتن آنها ارزیابی شود. در کمیسیون همچنان مشغول بررسی این اهداف هستیم و سعی می کنیم که ظرفیت ملی را برای پیگیری درست این اهداف و گزارش دهی درست وضعیت موجود و وضعیت مطلوب، فراهم کنیم.

عضو هیئت نمایندگان «اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران» افزود: از اهداف دیگر این اتاق این است که بتواند به صورت سالیانه وضعیت دسترسی به این اهداف را بر اساس اندازه گیری و گزارش دهی سالیانه تبدیل کند به یک گزارش رسمی تکرار شونده.

۱۷ جلد کتاب بر اساس اهداف هفده گانه توسعه پایدار

فروزانفرد از برنامه های دیگر «کمیسیون توسعه پایدار، محیط زیست و آب» را ایجاد کتابچه های مستقل بر مبنای ۱۷ هدف توسعه پایدار برشمرد و توضیح داد: در این کتابچه ها ضمن ارائه توضیحات اولیه، هر جلد بر روی یکی از این اهداف متمرکز می شود. نمونه های اجرا شده موفق بین المللی ارائه و اگر نمونه های موفق ملی نیز داریم معرفی خواهند شد. این کتابچه ها به عنوان «کتابچه راهنما» قابلیت استفاده در این حوزه را دارا خواهند بود.

وی ادامه داد: هدف گذاری ما این است که در طول این دوره چهارساله بتوانیم برای همه این ۱۷ هدف کتابچه ای را آماده کنیم و در اختیار فعالان اقتصادی قرار دهیم.

او افزود: همچنین در نظر داریم به عنوان کمیسیون مشورتی در اتاق مواردی را که به این موضوع برمی گردند در سطح اقتصاد و کسب و کار ملی شناسی و مطالعه کنیم و به عنوان مشاور در اختیار هیئت ریسه اتاق بازرگانی قرار دهیم.

تجلیل علیرضا وظیفه

از شجاعت‌ترین بانوی نابینای قهرمان اسکی جهان

انقلاب را گرامی می‌داریم که جوانان این مرز و بوم علی‌رغم تمام مشکلات در عرصه‌های مهم ملی و بین‌المللی در حوزه‌های گوناگون نام ایران را طنین‌انداز کرده‌اند و خانم الهه قلی‌فلاح از آن دسته فرزندان این میهن با صلابت است که مرزهای محدودیت را با اراده مقتدر خویش پشت سر نهاده و امروز افتخاره میزبانی ایشان را برعهده داریم تا اعلام نماییم به عنوان یک بنگاه صنعتی همواره بر خود لازم می‌دانیم که از افتخار آفرینان و پرچم‌داران کشور بویژه روشندان عزیز که قلبشان برای سربلندی کشور می‌تپد، حمایت نماییم. گفتنی است، الهه قلی‌فلاح در رشته ورزشی دو میدانی فعالیت ورزشی خود را در سال ۱۳۸۷ آغاز نموده است و از سال ۱۳۹۶ عضو تیم ملی اسکی نابینایان شده و توانسته در مسابقات جهانی آلمان لقب شجاع‌ترین اسکی‌باز را به خود اختصاص دهد. وی همچنین، در رشته اسکی نیز رکورد دار ۴۲ و ۷۲ کیلومتر بوده و نوازنده پیانو نیز هست. الهه قلی‌فلاح به غیر از زبان فارسی به سه زبان آذری، آلمانی و انگلیسی تسلط کامل دارد.

از جمله مسئولیت‌های اجتماعی بنگاه‌های تجاری و اقتصادی حمایت از ورزشکاران و جامعه ورزشی ایران است. در همین راستا علیرضا وظیفه، مدیرعامل سازه گستر سایپا از الهه قلی‌فلاح عضو تیم ملی اسکی نابینایان و دارای لقب شجاع‌ترین اسکی‌باز جهان تجلیل کرد.

همزمان با چهل و دومین سالگرد پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی علیرضا وظیفه، مدیرعامل سازه گستر سایپا، میزبان هنرمند و ورزشکار نابینای زنجانی الهه قلی‌فلاح بود و از وی طی مراسمی با حضور اعضاء هیئت مدیره و کارکنان این شرکت تقدیر نمود.

مدیرعامل سازه گستر در این مراسم ضمن تقدیر از شجاعت‌ترین بانوی اسکی‌باز نابینای جهان گفت: ما در کنار پرداختن به امر مقدس تولید ملی و کمک به رشد اقتصادی کشور که در این مقطع زمانی جزو بزرگترین رسالت‌های بنگاه‌های اقتصادی و صنعتی کشور است، یک وظیفه بسیار مهم بر دوشمان داریم و آن اعتلای فرهنگ مسئولیت‌های اجتماعی است. وظیفه در ادامه افزود: درحالی‌چهل و دومین سالگرد پیروزی

حفظ هوای پاک؛ باری بر دوش همه و هیچ کس!

سوخت‌های فسیلی به‌وجود می‌آید. خودروهای تک‌سرانشین و موتورسیکلت‌های کاربراتوری تا ۱۰ درصد در آلودگی هوا تاثیر دارند و خودروهای دیزلی سنگین نیز سهم بسزایی در توزیع ذرات معلق با پی‌ام ۵/۲ دارند. سازمان بهداشت جهانی (WHO)، این ذرات را خطرناکتر از هر آلاینده‌ای برای سلامت انسان می‌داند. بیش از نیمی از اتوبوس‌های شهری فرسوده‌اند و این اتوبوس‌ها همراه کامیون‌ها و خودروهای دیزلی، ۹۷ درصد سهم تولید آلودگی توسط خودروها را به خود اختصاص داده‌اند. ظاهراً آینده روشنی هم در پیش رو نیست! طبق اعلام سید آرش حسینی میلانی در یک‌صد و هشتاد و دومین جلسه شورای شهر تهران، در حال حاضر روزانه ۳۰۰ دستگاه اتوبوس به دلیل فرسودگی در سطح شهر متوقف می‌شوند و سال ۱۴۰۲ با فرض عدم افزایش ناوگان، ۸۹ درصد اتوبوس‌های پایتخت فرسوده خواهند بود. به گفته پیروز حناچی، شهردار تهران در خطبه‌های نمازجمعه ۱۵ آذرماه نیز، اتوبوس‌ها به‌خاطر نبود اعتبارات نوسازی نشده است. و خط مترو نیازمند ۲هزار واگن قطار است تا ظرفیت آن از ۲میلیون مسافر به ۷میلیون افزایش

عوامل متنوعی در آلودگی هوای شهرهای بزرگ ایران نقش دارند. از رشد بی‌برنامه شهرها تا سوخت بی‌کیفیت دیزل، افزایش خودروهای بی‌کیفیت داخلی و تردد خودروهای فرسوده. این وضعیت تنها مختص پایتخت نیست و در کرج، اراک، اصفهان، قزوین، مشهد و تبریز نیز شاهد آلودگی هوا و افزایش غلظت آلاینده‌ها هستیم.

در شهر بی در و پیکر تهران توسعه شهری نه بر مبنای زیست بهتر ساکنان آن، بلکه بر اساس منافع قدرت و ثروت تعریف شده است. و به همین دلیل است که ساخت بزرگراه‌های دو طبقه و تونل‌ها به قیمت فروش تراکم در قالب برج‌ها و مجتمع‌های تجاری به عنوان توسعه شهری معرفی می‌شود و روز به روز شاهد تنگتر شدن فضای تنفس ساکنین و ظهور ساختمان‌های چند طبقه و برج‌های بلند و ایجاد منطقه‌های جدید شهری مثل منطقه ۲۲ تهران هستیم.

حفظ هوای پاک دغدغه صاحبان ثروت و قدرت نیست بخش عمده آلودگی هوا به‌واسطه مصرف گسترده

بهبوده‌سازی مصرف سوخت، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و صدا و سیما و ...، قانون هوای پاک مصوب سال ۱۳۹۶ هیچ تاثیر علمی، عملی و اجرایی نداشته و همه دست به دست هم دادند تا ما توانستیم آذر ماه امسال به رتبه دومین شهر آلوده جهان نائل شویم!

نقش شهروندان در حفظ هوای پاک

اما پرسش اساسی این است: نقش ما به عنوان عضوی از این جامعه در ایجاد و تداوم این ناهماهنگی‌ها و کم‌کاری‌ها چیست و ما به عنوان شهروندان در برابر این آلودگی چه کرده‌ایم؟ هرچند اصولاً زمانی شهروندان برای حل یک مشکل پیش قدم می‌شوند که بدانند دستگاه‌های متولی نیز در اجرای وظایف خود مصمم هستند، ولی مسئولین ما به جای اقدام عملی عملاً دست به دعا شده‌اند که باد و باران بیاید و یا در حال بازگویی مشکلات هستند و شانه‌خالی کردن از بار مسئولیت.

اما آیا این مسئولین بخشی جدا از همین مردمنده؟ آیا از کره‌ای دیگر به ایران پرتاب شده‌اند؟ آیا آمریکای جهان خوار آنان را فرستاده؟ یا نه! از بطن همین جامعه درآمده‌اند، همینجا رشد کرده، بزرگ شده و به عنوان یک مسئول و نماینده مستقیم یا غیرمستقیم از طرف خود ما و از بین خود ما انتخاب شده‌اند؟ در همین جامعه تربیت شده و فرزندان پدر و مادرهای خود ما هستند؟ آیا نسل گذشته ما مسئول تربیت مدیران امروز ما نبودند؟ بر فرض محال الزام سیاسی و اجتماعی نباشد، اما آیا

مدیران ما وجدان کاری و مسئولیت شخصی نیز ندارند؟

ما به عنوان شهروندان چقدر خود را در ایجاد مشکلات پیش آمده مسئول می‌دانیم؟ مسئولیت اجتماعی ما در این شرایط چیست؟ نسبت به آینده چقدر مسئولیم؟ مسئولیت اجتماعی به

یابد. اما ۸ سال است که دولت هیچ اتوبوس جدیدی را به شهرداری تهران تحویل نداده. در این میان آنچه عجیب است موافقت معاون اول ریاست جمهوری با حذف فیلتر دوده برای خودروهای سواری دیزلی به بهانه افزایش قیمت به دلیل تحریم‌هاست. این فیلترها، در سیستم اگزوز خودروهای دیزلی حدود ۸۵ درصد از دوده‌های خروجی را حذف می‌کنند و در شرایط خاص این میزان گاهی به ۱۰۰ درصد نیز می‌رسد.

عمر دوچرخه‌های نارنجی نیز کوتاه بود. شهرداری با پیمانکار به توافق نرسید و این دوچرخه‌ها به کلانشهرهای دیگر کوچ کردند. هرچند با توجه به ممنوعیت استفاده از این وسیله برای حداقل نیمی از افراد جامعه یعنی زنان، به نظر نمی‌رسد تاثیر چندانی بر نحوه رفت و آمد شهروندان داشته باشد!

آلودگی هوا در اتوبان

همچنین با وجود گذشت بیش از ۳۰ سال از مصوبه انتقال صنایع و معادن آلاینده از تهران هنوز این قانون از سوی دستگاه‌های مسئول اجرایی نشده است. و اینجاست که می‌توان گفت زور صاحبان ثروت بر صاحبان قدرت می‌چربد و یا هر دو در واقع دو روی یک سکه‌اند.

به هر حال به نظر می‌رسد به دلیل ناهماهنگی ۱۸ دستگاه متولی مقابله با آلودگی هوا یعنی وزارت کشور، وزارت راه و شهرسازی، سازمان حفاظت محیط زیست، وزارت نفت، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت نیرو، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان ملی استاندارد، پلیس راهور نیروی انتظامی، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری، سازمان هواشناسی، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، سازمان انرژی اتمی، سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها، سازمان

اطلاعاتی را که برای سلامتی خودمان لازم است کسب کنیم؟ اگر طرح اجباری زوج و فرد اجرا نشود و متخلفان مجبور به پرداخت جریمه نباشند، چند درصد حاضرند خودروی خود را در پارکینگ‌ها بگذارند و از وسایل نقلیه عمومی استفاده کنند؟ متأسفانه جواب به این سوال با توجه به آمار عجیب ثبت‌نام های اینترنتی خرید خودرو اصلاً سخت نیست!

بیا بید کمی جدی‌تر به مساله نگاه کنیم. انتخابات مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان را در پیش داریم. مسئله ارائه برنامه برای حفظ محیط زیست و کاهش آلودگی هوا از سوی نامزدها چقدر در انتخاب ما تأثیر دارد؟ آیا در انتخاب‌های خود منافع جامعه را مد نظر قرار می‌دهیم یا به عنوان عضوی از یک جامعه سیاست‌زده ایرانی منافع جناح و گروه و یا حتی منافع شخصی خود را در نظر می‌گیریم. انتخابات مجلس شورای اسلامی، شورای شهروستا، ریاست جمهوری و خبرگان رهبری بیشترین نقش را در اداره کشور ایفاء می‌کند. آنچه ما امروز شاهد هستیم نشان‌دهنده بی‌کفایتی نمایندگان، مدیران و مسئولینی است که ما خود مستقیم یا غیر مستقیم انتخابشان کرده‌ایم. ساختار جامعه، تحولات و توسعه فرهنگی و اجتماعی، شرایط اقتصادی و سیاسی، همه و همه به انتخاب‌هایی که در مقاطع مختلف انجام می‌دهیم بستگی دارد.

جامعه مدام در حال تغییر است و هر کدام از ما می‌توانیم به طرق مختلف در این تغییر شرکت کنیم. هر یک از ما در قبال اجتماعی که عضوی از آن هستیم مسئولیم و بهتر است این مسئولیت اجتماعی را به بهترین شکل انجام دهیم. بهتر است همه ما کاری به جز شکایت کردن هم انجام دهیم.

حفظ محیط زندگی سالم و یا بهتر است بگوییم بازگرداندن محیط زندگی سالم وظیفه تک تک ماست. هر کدام از ما به عنوان عضوی از جامعه این بار مهم را بر دوش داریم. اما متأسفانه به نظر می‌رسد چه مسئولین و چه افراد جامعه هر کدام سعی دارند به طریقی این بار آلودگی هوا را از دوش خود بردارند و بر گردن دیگری بیاندازند.

معنای علاقه‌مندی هر شخص به اتفاقاتی است که در جامعه می‌افتد و همچنین شرکت فعال برای حل برخی از مشکلات محلی است. مسئولیت اجتماعی فردی شامل مشارکت هر فرد در اجتماعی است که در آن زندگی می‌کند و اساس مسئولیت اجتماعی گروهی است زیرا هر اجتماعی از افراد تشکیل شده است.

این ما هستیم که با ایفای مسئولیت خود در قبال جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم، علاوه بر ایجاد محیطی بهتر برای خود، فرزندانمان را نه فقط با شعار بلکه با عملکرد خود نسبت به جامعه و محیط اطراف به درستی تربیت می‌کنیم. فرزندانمان که شاید در آینده ای نچندان دور در سطوح مختلف جای همان مدیرانی را که امروز تکیه به صندلی پشت بلند خود داده و به جای حل بحران، به دنبال شانه خالی کردند، خواهند گرفت. اما آیا نسل آینده ما عملکرد بهتری خواهد داشت؟ آیا نسبت به مسائل جامعه ما حس مسئولیت دارد؟ آیا آموخته است؟

آلودگی هوا و کودک

برای مثال این روزها شاهد تعطیلی مدارس برای قرار نگرفتن کودکان به عنوان یکی از گروه‌های حساس در معرض هوای آلوده هستیم. این امر در شرایطی لازم می‌شود که شاخص کیفیت هوا به وضعیت ناسالم برای گروه‌های حساس می‌رسد و شرایط پایدار بدلیل سرما و وارونگی دما حاکم می‌شود. اما هر روز مادرانی را می‌بینیم که به جای تلاش برای حفظ سلامت جسمی و تربیت حس مشارکت اجتماعی کودکان خود، این تعطیلی را غنیمتی به حساب می‌آورند و دست فرزندانمان را می‌گیرند و راهی بازار می‌شوند! شلوغی متروی ۱۵ خرداد در این روزها گواه این موضوع است.

و یا چند درصد از ما اطلاع داریم که از سال ۱۳۷۴ روز ۲۹ دی ماه به عنوان «روز هوای پاک» نامگذاری شده است؟ یکی از اهداف اصلی این نامگذاری ایجاد حساسیت در بین اقشار مختلف جامعه جهت جلب مشارکت در تلاش برای حفظ هوای پاک عنوان شده است. اما چند نفر از ما این روز در یک نشست یا همایش شرکت می‌کنیم یا حداقل یک مقاله یا مطلبی را که به مناسبت این روز نوشته می‌شود می‌خوانیم تا حداقل

خشک و تر طلای کثیف را جدا کنیم

با فرهنگ‌سازی درست می‌توان مردم را به این باور رساند که تفکیک زباله و بازیافت آن از مقوله‌های مهم زیست‌محیطی و اقتصادی است. زباله‌ها قابلیت تبدیل مجدد به مواد قابل استفاده را دارند و از این طریق می‌توان گام مثبتی در راه اقتصاد مقاومتی کشور برداشت.

در این زمینه مشارکت مردمی با قبول مسئولیت اجتماعی افراد در برابر جامعه، شهر و محیط زیست از طریق تفکیک زباله در مبدا یعنی خانه‌ها ممکن می‌شود. تفکیک از مبدا با هدف بازیافت بخش عمده‌ای از زباله‌های شهری و برگشت آن به چرخه تولید و مصرف مجدد، کاهش چشمگیر حجم و وزن زباله‌های شهری، کاهش هزینه‌های مربوط به جمع‌آوری و دفع مواد زائد، منافع اقتصادی قابل کسب از مواد تفکیک شده، صرفه‌جویی در اراضی مورد نیاز برای دفن زباله و کاهش هزینه‌های مربوط و به عبارت دیگر دستیابی به اهداف اقتصادی، بهداشتی و زیست‌محیطی انجام می‌گیرد.

مسئولیت اجتماعی ما در مقابل زمین و محیط زیست ایجاب می‌کند تا آلودگی‌های ایجاد شده به دلیل غالب شدن فرهنگ مصرف‌گرایی، ورود انواع مواد شیمیایی و سموم در زباله‌های شهری و تولید میلیون‌ها تن زباله‌های آلوده بیمارستانی و صنعتی را به طور جدی مورد توجه قرار دهیم. بسیاری از این محصولات در چرخه دفن و امحای طبیعی وارد نمی‌شوند و یا زمان بسیار زیادی حتی تا هزاران سال را برای تجزیه و ورود به این چرخه نیاز دارند.

امروزه تفکیک زباله در کشور ما به یک مخاطره ملی تبدیل شده است. متأسفانه شهروندان ما تلاش چندانی در این زمینه ندارند و مسئولین شهری هم نتوانسته‌اند فرهنگ‌سازی مناسبی

توسعه پایدار در یک جامعه فقط با پایبند بودن همه شهروندان آن به مسئولیت خود در مقابل جامعه، محیط زیست و نسل‌های آینده ممکن خواهد بود. تفکیک زباله در منازل از مصادیق عینی عمل به این مسئولیت اجتماعی است.

به عقیده صاحب‌نظران توسعه پایدار در جامعه بدون در نظر گرفتن سه جنبه اقتصادی، محیط زیستی و اجتماعی ممکن نیست. با تکیه بر این نظریه امروزه بخصوص در کشورهای توسعه‌یافته صرفه‌جویی در مصرف مواد و انرژی و بازیافت آنها از پسماندهای شهری مورد توجه قرار گرفته است. در واقع از مهمترین وجوه توسعه پایدار را می‌توان لزوم توجه به مدیریت مواد زائد و پیشگیری از انواع آلودگی‌های زیست محیطی ناشی از زباله‌های تولیدشده برشمرد. مسلماً منابع محدود کره زمین پاسخگوی نیازهای نسل‌های بعدی نخواهد بود و پسماند نیز باعث از بین رفتن منابع طبیعی و افزایش آلودگی‌ها می‌شود. مدیریت پسماند هم از جنبه اقتصادی و هم از جنبه محیط زیستی و اجتماعی بسیار با اهمیت است.

افزایش بی‌سابقه تولید پسماندهای خانگی باعث بروز چالش‌های زیادی به ویژه در کشورهای در حال توسعه شده و به نظر می‌رسد با توجه به ضعف مدیریت در این جوامع، مسئولیت فرهنگی و تعهد اجتماعی شهروندان مهمترین فاکتور برای حل این چالش بزرگ است. نیازهای اجتماعی زندگی شهری در جامعه امروز هرچند تعهداتی را برای مدیران شهری ایجاب می‌کند اما در کنار آن تکالیفی را برای شهروندان به همراه دارد. حس مسئولیت، دلسوزی، همکاری و مشارکت آگاهانه شهروندان توسعه و آرامش در حیات اجتماعی را موجب می‌شود. و در جلب این مشارکت آموزش و فرهنگ‌سازی نقشی مهم دارد.

انواع قوطی‌های فلزی، کنسرو، رب، وسایل فلزی آشپزخانه، شیرآلات، لوله‌ها و توری‌های فلزی، انواع وسایل از جنس مس، چدن، آهن و فولاد (آلومینیومی)، شیشه (مانند انواع ظروف شیشه‌ای، لامپ‌های ساده و فلورسنت، آینه، سرامیک، چینی، بلور)، منسوجات و چرم (مانند انواع لباس‌های کهنه و پارچه‌های مستعمل، انواع وسایل پارچه‌ای، کیف و کفش‌های از جنس پارچه و چرم، البسه و وسایل چرمی)، چوب (مانند انواع جعبه‌های چوبی، شاخه و برگ درخت، مبل، میز، وسایل چوبی آشپزخانه) و لوازم الکتریکی و الکترونیکی (مانند سیم، کابل، پرینتر، سی‌دی، نوار کاست، ماشین حساب، ساعت، لوازم کامپیوتر، چراغ قوه، انواع باتری، تلفن، تلویزیون و انواع وسایل برقی) در دسته زباله‌های خشک جای می‌گیرند.

زباله‌های تر بیشتر شامل پسماندهای غذایی می‌شود مانند برنج، خورش، گوشت، مرغ، ماهی، روغن‌های خوراکی سوخته و فاسد شده، انواع میوه و سبزی. بر خلاف تصور بسیاری از ما زباله‌های تر، فسادپذیر بوده و ارزش بسیار زیادی از نظر استفاده مجدد و بازیافت دارند. از زباله‌های تر می‌توان به

داشته باشند. نتیجه سوء مدیریت و عدم مشارکت مردمی همان چیزی است که اکنون کشور ما با آن دست به گریبان است. از بین رفتن منابع، آلودگی هوا و محیط زیست، فضای ناسالم زندگی بخصوص در شهرهای بزرگ، خشک شدن رودخانه‌ها و تالاب‌ها و ...

روش تفکیک زباله در میدا

هرچند بهترین کمک تلاش برای تولید زباله کمتر است، اما جداسازی زباله‌ها در میدا نیز می‌تواند به چرخه بازیافت زباله کمک کند. ساده‌ترین راه ممکن تفکیک زباله خشک و تر است که با چند بار انجام دادن آن، به یک عادت مفید و روزمره تبدیل خواهد شد.

بیشترین زباله‌های تولیدی در منزل زباله‌های خشک هستند که می‌توانند دوباره وارد چرخه تولید شوند. کاغذ و مقوا (مانند انواع روزنامه، مجله، کتاب، دستمال کاغذی، عکس، بسته‌های کاغذی شیر و آبمیوه، جعبه شیرینی، کفش و لباس، شانه تخم‌مرغ)، انواع ظروف پلاستیکی (مانند روکش‌ها و کیسه‌های پلاستیکی، هر نوع وسیله پلاستیکی و انواع ابر و اسفنج)، فلزات (مانند

نمایند. حتی لازم است بطری‌ها شسته شوند و یا درب‌هایشان به رنگ‌های مختلف نیز تفکیک شود. در «کامیکاتسو» هیچ ماشین جمع‌آوری زباله‌ای برای جمع کردن زباله‌ها از منازل مسکونی وجود ندارد.

کشورهای سوئیس، دانمارک، آلمان و سنگال نیز با همکاری و مشارکت شهروندان و همینطور با مدیریت درست و با برنامه‌ریزی دقیق مسئولان و ایجاد سیستم دقیق بازیافت پسماندها از جوامع پیشرو در این زمینه هستند.

صرفه‌جویی در مصرف منابع طبیعی با استفاده از مواد بازیافت شده به جای مواد خام در تولید محصولات جدید، اصلاح الگوی مصرف و صرفه‌جویی در مصرف انرژی با صرف انرژی کمتر برای تولید و حفظ محیط زیست با بهره‌بری از فضایی به مراتب کمتر برای دفن زباله‌ها از نمونه‌های روشن فواید بازیافت زباله است. برای مثال تولید آلومینیوم از آلومینیوم بازیافت شده نسبت به تولید آلومینیوم از سنگ معدن، ۹۰ درصد انرژی کمتری لازم دارد.

اما در یک نگاه محدودتر داشتن شهری پاک‌تر هم از نظر آلودگی محیطی و هم از نظر اجتماعی حق طبیعی همه ماست. استشمام بوی نامطبوع مخازن زباله‌ها، شیوع بیماری و مشاهده حشرات و حیوانات موزی و همچنین دیدن صحنه‌هایی تاسف‌برانگیز از افرادی که برای جست و جوی زباله‌های قابل فروش برای بازیافت درون مخازن زباله خم شده‌اند، جدا از اینکه نشانه‌ای از سوءمدیریت شهری است، عدم آگاهی و عمل شهروندان به وظایف شهروندی و مسئولیت اجتماعی خود را نیز نشان می‌دهد.

عنوان پسماند بازیافتی در تولید انواع کود و کمپوست استفاده کرد. از این کودها و کمپوست‌ها برای اصلاح خاک و جبران مواد غذایی از دست رفته از آن استفاده می‌کنند.

نکته قابل توجه لزوم تفکیک زباله‌های خطرناک از زباله‌های تر و خشک است. این نوع از زباله‌ها شامل مواد خطرناک می‌شوند که باعث بروز انواع میکروب و باکتری‌های خطرناک هستند. همچنین، زباله‌هایی که با قرار گرفتن در معرض نور و حرارت گازهای مضر و خطرناک تولید می‌کنند یا آتش می‌گیرند. بسیاری از پسماندهای بیمارستانی و حتی انواع باتری‌های یکبار مصرف در صورت رعایت نکردن اصول ایمنی برای دفع آنها می‌توانند خطرات زیست‌محیطی جبران‌ناپذیری به بار آورند.

الگویی برای ما برای درک لزوم تفکیک زباله در برخی از کشورها تفکیک زباله اجباری است و رعایت نکردن آن جریمه و مجازات دارد. در کشورهایی که منابع طبیعی کمتری دارند بازیافت زباله راه حلی برای تولید محسوب می‌شود. اهمیت بازیافت زباله در رشد میزان تولید به اندازه‌ای مهم است که به زباله لغب «طلای کثیف» را داده‌اند. در این جوامع هم مسئولین و هم شهروندان به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل جامعه، محیط‌زیست و نسل‌های آینده پایبندند. بهترین نمونه آن شهر کوچک «کامیکاتسو» است که در جنوب غربی کشور ژاپن و در جزیره «شیکوکو» واقع شده. «کامیکاتسو» به «شهر بی زباله» شهرت یافته و نحوه زندگی ساکنین آن و اهمیتی که برای مساله بازیافت قائل هستند، به الگویی برای تمام شهرهای دنیا تبدیل گشته است. این شهر در حدود ۱۷۰۰ نفر جمعیت دارد و تمام ساکنین آن می‌بایست زباله‌های خود را در منزل تفکیک

مسئولیت اجتماعی و لزوم حفظ محیط زیست

نویسنده: مینا قلیچ خان

با توجه به وضعیت محیط زیست در سال‌های اخیر به خوبی در می‌یابیم که مسئولیت‌پذیری اجتماعی یکی از مهمترین و مؤثرترین علل تغییر رفتارهای زیست‌محیطی محسوب می‌شود و رشد سریع مشکلات محیط زیستی یکی از عوامل مهم تهدید

کننده و خطرناک برای جوامع بشری است.

مزایای حاصل از اجرای این مسئولیت اجتماعی برای شرکت‌ها شامل بهبود کیفیت، افزایش نوآوری زیست‌محیطی و افزایش وفاداری نه تنها شامل کارکنان می‌شود بلکه مشتریان و پیمان کاران را نیز دربر می‌گیرد.

آلودگی محیط زیست از مهمترین معضلات جامعه بشری این در حالی است که مسئله آلودگی محیط زیست از مهمترین معضلات جامعه بشری امروز محسوب می شود و در ایران به قدری شدت یافته است که پایتخت این کشور به عنوان یکی از آلوده ترین شهرهای جهان شناخته شده.

مسئولیت را می توان به این صورت معنا کرد که انسان ها و سازمان ها باید با حساسیت و توجه نسبت به مسائل اجتماعی، فرهنگی و محیطی رفتار کنند. می توان گفت مسئولیت اجتماعی در هر حوزه، تعریفی خاص، بر اساس همان حوزه فعالیت دارد؛ مثلاً در حوزه شرکت ها به این مسئولیت به اختصار CSR می گویند و دارای بندهای مختلفی است؛ از جمله تعهد در قبال رعایت عدالت، تعهد در قبال نیازهای ضروری کارمندان، تعهد در قبال ارائه محصولات سالم و ...

اکنون بی جا نیست که به کتاب مسئولیت اجتماعی بنگاه های اقتصادی اشاره کنیم که اهم مسئولیت های اجتماعی شرکت ها در جامعه، محیط زیست، و سازمان را در ۵ گروه جا داده است:

مسئولیت اجتماعی مشترک شرکت و محیط زیست و جامعه (وجود رابطه های مثلی بین آنها)
مسئولیت اجتماعی شرکت در محیط زیست (جلوگیری از آلودگی زیست محیط، حفاظت از منابع موجود)
مسئولیت اجتماعی شرکت در جامعه (ایجاد تعادل بین جمعیت و محیط زیست)

مسئولیت اجتماعی شرکت در سازمان (توجه به اصل رقابت عادلانه میان شرکت ها و ایجاد اشتغال برای مردم محلی). سایر موارد مسئولیت اجتماعی شرکت ها (تقویت نهادهای مدنی و محلی، دعوت از نخبگان و گفتگو با آنان، تدوین مفاد مسئولیت اجتماعی در انعقاد قراردادهای و اسناد)

در جهان امروز، مسئله آلودگی یکی از مهمترین و حادث ترین مشکل تمدن انسانی است و نقش انسان در آلودگی محیط زیست بسیار چشم گیر است. امام علی علیه السلام این پیوستگی بین انسان و طبیعت را بدین صورت بیان می کند: «تقوا پیشه کنید در حق بندگان و شهرها که شما مسئول هستید حتی از سرزمین ها و چهارپایان».

مهمترین وظیفه ما در حفاظت از محیط زیست بدین گونه حفاظت از محیط زیست در عصر حاضر که دوران

مبارزه با آلودگی های زیست محیطی است، یک ضرورت حیاتی به شمار می رود. در یک نگاه کلان، هیچ کدام از این آلودگی ها و آسیب ها به صورت منفرد و بدون ارتباط با دیگر آسیب های زیست محیطی اتفاق نیفتاده اند. شاید مهمترین وظیفه ما در حفاظت از محیط زیست این باشد که در گام اول آگاهی مردم را نسبت به اهمیت حیات وحش افزایش دهیم، در واقع یعنی آگاهی دادن نسبت به همه گیاهان و جانوران که انسان در ایجاد و رشد آنها نقشی ندارد.

محیط زیست ما را مجموعه ای از عوامل فیزیکی خارجی و موجودات زنده که با هم در کنش هستند، تشکیل می دهند و بر رشد و نمو و رفتار دیگر موجودات تاثیر می گذارند. حفاظت از محیط زیست در قرن بیست و یکم به عنوان یکی از هشت هدف توسعه هزاره و یکی از سه پایه توسعه پایدار شناخته می شود. بر اساس گزارش های سازمان همکاری اقتصادی و توسعه در سال ۲۰۰۱ تقریباً تمامی عوامل تشکیل دهنده محیط زیست تحت تاثیر فعالیت های انسانی قرار گرفته است.

حفاظت از محیط زیست یک وظیفه عمومی تلقی می شود بررسی علل بحران محیط زیست نشان داده است که توسعه فناوری، نهادهای اجتماعی و نگرش به محیط زیست و اعتقادات فردی رابطه ای تنگاتنگ دارند و نباید این عوامل را مجزا از یکدیگر در نظر گرفت. همچنین طبق اصل پنجاهم قانون اساسی، حفاظت از محیط زیست یک وظیفه عمومی تلقی می شود و همه اقشار جامعه در مقابل حفاظت از محیط زیستمان مسئول و متعهد هستیم.

در این زمینه، آموزش مبانی و نیز ایجاد حس مسئولیت پذیری و حساس نمودن افکار عمومی در مقابل این جفای انسان به طبیعت یکی از کارآمدترین روش ها برای پیشگیری محسوب می شود. در این راستا می توان به نقش رسانه های جمعی در این حیطه اشاره کرد که با استفاده از علم کارشناسان و متخصصین امر، می توانند این مفاهیم را به عموم افراد جامعه انتقال و آموزش دهند و نقش بسیار اساسی را در این زمینه ایفا کنند. نهایتاً باید افزود، تاب و تحمل زمین دیگر به پایان رسیده است و لزوم حفظ آن برای آیندگان می طلبد که همه افراد نسبت به رفتار خود و جامعه احساس مسئولیت کنند تا مشکلات محیط زیستی تمام و یا حداقل کم شود.

مسئولیت اجتماعی و نقش پدرانه بنگاه‌های اقتصادی در کاهش فقر

نویسنده: زهرا شریفی

در اواسط قرن بیستم، در آمریکا عنوان «مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی» (Corporate Social Responsibility) توسط متفکرین و متخصصین مدیریت کسب و کار مطرح شد. در دهه‌های اخیر با افزایش توجه به اثرگذاری سازمان‌ها بر محورهای تشکیل دهنده توسعه پایدار یعنی «اقتصاد»، «جامعه» و «محیط زیست»، CSR به یکی از کلیدواژه‌های پرکاربرد حوزه مدیریت، بازاریابی و سرمایه‌گذاری، تبدیل شده است. مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی و کارگران

به گزارش پایگاه خبری دانستنی آنلاین: در بین تعاریف مسئولیت اجتماعی، تعریف کارول شناخته‌شده‌ترین تعریف است. بر اساس تعریف او، «مسئولیت اجتماعی شرکتی شامل انتظارات قانونی، اقتصادی، اخلاقی و اختیاری است که جامعه از سازمان‌ها در یک لحظه خاص دارند.» به زبان ساده‌تر مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی یعنی سازمان‌ها در قبال جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کنند، مسئول هستند؛ چرا که از منابع انسانی و طبیعی و اقتصادی آن استفاده می‌کنند.

مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی و ارتباط اقتصاد و مسائل

اجتماعی

مسئولیت اجتماعی صرفاً انجام فعالیت‌های خیرخواهانه نیست، بلکه یک استراتژی مدیریتی و یک چارچوب فکری با رویکردی جامع به ملاحظات اقتصادی، اجتماعی، زیست‌محیطی و حفاظت از منافع ذینفعان، بهبود کیفیت زندگی شهروندان، و تغییر نگرش‌های شخصی است. با توجه به این که بنگاه‌های اقتصادی در درون جامعه شکل می‌گیرند و حیات دارند، مسئولیت اجتماعی با رویکردی آینده‌نگر نه تنها سیاستی هزینه‌بر نیست بلکه نوعی سرمایه‌گذاری انسانی و اجتماعی محسوب می‌شود. هرچند بنگاه‌های اقتصادی از طریق استخدام نیروی کار و همچنین پرداخت مالیات به دولت در امور اجتماعی مشارکت داشته‌اند، اما اکنون بیش از ۶۰ سال است که فعالان این عرصه در صدد پیوند زدن مسائل اقتصادی و اجتماعی هستند. در این میان نباید نقش سازمان‌های مردم‌نهاد را نادیده گرفت. NGOها با مخالفت با کج‌رفتاری سازمان‌ها، حمایت از محیط زیست، پیشگیری از نقض حقوق کارگران، مبارزه با فقر و بی‌سوادی اقشار تهیدست جامعه و ... محرکی برای بنگاه‌های اقتصادی در مسئولیت‌پذیری اجتماعی بودند.

فشار به واسطه این تحریم‌ها نیز اشتغال در ایران به دلایل ساختاری- فرهنگی از وضعیت خوبی برخوردار نبود.

کسری بودجه دولت، تورم، ارز چند نرخ و تعیین دستوری نرخ سود بانکی همگی نشانه‌های بی‌ثباتی اقتصاد کلان است که در راستای افزایش فقر عمل می‌کنند. این تحریم‌ها نیز موجب افزایش چشم‌گیر نابسامانی‌های اجتماعی و اقتصادی شده است.

مهم‌ترین مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی

به نظر می‌رسد در شرایط کنونی بنگاه‌های اقتصادی و تجاری ما موظفند مسئولیت اجتماعی خود در مقابل جامعه را نه فقط برای سلامت و امنیت جامعه بلکه برای بقا و حیات خود ادا کنند.

شاید با توجه به سیل ویرانگر فقر ناشی از تحریم‌های خارجی و بی‌تدبیری‌های داخلی، مهم‌ترین مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی ما ایجاد اشتغال و کمک به امنیت کارگران باشد. منظور از امنیت، امنیت کاری، جسمی و روحی است.

با توجه به اینکه بنگاه‌های اقتصادی از منابع عمومی کشورمان استفاده می‌کنند، انتظار برعهده گرفتن مسئولیت اجتماعی در چنین شرایطی از سوی آنها دور از ذهن نیست.

نقش مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی در افزایش رفاه

فقر در ایران با کمبود درآمد خانوار نمود پیدا کرده است. یعنی هرچند به لطف درآمدهای حاصل از فروش نفت، ایران در زمینه خدمات اجتماعی، بهداشتی و آموزشی بخصوص در مقایسه با سایر کشورها منطقه از وضعیت به مراتب بهتری برخوردار است، اما این سرمایه‌گذاری‌ها با توسعه فعالیت‌های اقتصادی و گسترش کسب و کار همراه نشده و نتوانسته است برای افراد و خانوارها درآمدزایی داشته باشند.

از نظر بانک جهانی «فقر، محرومیت از رفاه است». این نهاد فقر را چنین تعریف می‌کند: «فقر گرسنگی، فقر نداشتن سرپناه و لباس، بیمار بودن و درمان نشدن، بی‌سواد بودن و مدرسه

سازمان‌های اقتصادی تلاش کرده‌اند تا با رفتار خود پاسخی به انتقادات NGOها بدهند. مسئولان و مدیران سازمان‌های تجاری به این نتیجه رسیده‌اند که اقتصاد تاثیر مستقیمی بر مسائل اجتماعی از جمله فقر، کودکان کار، محیط زیست، آموزش، ایمنی و... می‌گذارد.

مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های اقتصادی

در ایران از گذشته‌های دور بنگاه‌های اقتصادی علاوه بر استخدام و پرداخت مالیات، این مسئولیت را براساس باورهای مذهبی، اخلاقی و ملی و به شکلی پدران و در قالب مفاهیمی چون وقف و وام‌های قرض‌الحسنه و همچنین کمک به نیروی کار خود برای کسب آموزش، در زمان ازدواج یا تولد کودک و با نیاز به مداوا ادا می‌کردند.

۶۰۰ فرد حقیقی و حقوقی در فهرست تحریم آمریکا

امروزه نقش پدران بنگاه‌های اقتصادی و تجاری می‌تواند تاثیر بسزایی در جامعه ما داشته باشد. کشور ما امروز از گردنه پر پیچ و خمی می‌گذرد که گذر از آن بدون همکاری و کمک همه نهادهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و... ممکن نیست. در حال حاضر حدود ۶۰۰ فرد حقیقی و حقوقی در فهرست تحریم آمریکا قرار دارد که عمده اقتصاد ایران در اختیار آنهاست.

تحریم به معنی اعمال محدودیت‌های یک دولت یا جامعه بین‌المللی علیه یک کشور یا یک گروه است. مهم‌ترین نوع آنها تحریم اقتصادی است. تحریم اقتصادی اثرات مخرب خرد و مینیاتوری در پی دارد: مانند ورشکستگی، بی‌کاری، استرس، فقر، طلاق، سلامت روانی و ...

ناگفته پیداست که در حال حاضر وضعیت اقتصادی مردم اسفناک است! میزان فشار اقتصادی بر مردم در روزهای گذشته در قالب اعتراضات گسترده نیز نمود پیدا کرد. البته هرچند تحریم‌ها موجب بیکاری و عدم افزایش شغل شده، اما قبل از افزایش

نرفتن است.»

رفاه از خانه کارگران ما رخت بسته است. بسیاری از کارگران بنگاه‌های اقتصادی ایران عملاً در شرایط فقر بسر می‌برند. خانوار کارگری نمی‌تواند تناسبی بین هزینه‌ها و درآمد ماهانه خود ایجاد کند. تشدید تورم باعث افزایش قیمت‌ها شده و این مسئله امرار معاش را حتی بر خانواده‌های چهار نفره کارگری دشوار کرده است. اما از سوی دیگر فقر می‌تواند با محروم کردن افراد از آموزش و تحصیلات، امکان درآمدزایی و توانمندی افراد در آینده را نیز بکاهد و می‌تواند سلامت جسمی و روحی افراد را در معرض خطر قرار دهد و در نهایت منجر به ناآرامی‌های اجتماعی شود.

مسئولیت اجتماعی و نقش پررنگ بنگاه‌های اقتصادی

فقر فقط نان شب در سفره شام نیست! فقر یعنی عدم دسترسی به آموزش مناسب، عدم دسترسی به بهداشت و سلامت، عدم امنیت فکری و روحی و ... فقر زمانی چهره دوم خود را عیان می‌کند که فرزند کارگری نتواند کتاب قصه‌ای برای خواندن داشته باشد، پدری نتواند مسافرتی چند روزه دور از مشغله‌های روزانه را تدارک ببیند و یا مادر بارداری هیچ آموزشی برای تربیت درست کودک ندیده باشد.

و اینجاست که بخشی از مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های تجاری و اقتصادی نمود پیدا می‌کند. علاوه بر لزوم تلاش برای بهبود شرایط اقتصادی کشور، این سازمان‌ها می‌توانند با ارائه بخشی از نیازهای نیروهای کار خود، در گذراندن این دوران سخت کمک کننده باشند. بنگاه‌های اقتصادی در بسیاری مواقع می‌توانند بخش بزرگی از این نیازهای به حق و لازم نیروهای خود را تدارک ببینند.

برخی از بنگاه‌ها با ساخت مراکز آموزشی و مهدکودک‌ها برای فرزندان نیروی کار خود، اعطای بلیط‌های مسافرت یا حتی بلیط استخر، سینما و غیره، ارائه خدمات بهداشتی و سلامت مانند چک‌آپ‌های دوره‌ای، و بسیاری از خدماتی که به ظاهر کوچک می‌رسند، درصد ادای بخشی از مسئولیت خود نسبت

به کارکنانشان هستند.

از سوی دیگر تحریم‌ها علاوه بر آن که موجب عدم خلق فرصت‌های شغلی شده، از دست رفتن موقعیت‌های شغلی بسیاری را نیز در پی داشته است؛ مشاغلی که برای ایجادشان هزینه‌های بسیاری صرف شده بود. اغلب زمانی که تولیدکننده توان تأمین هزینه‌ها را نداشته باشد در نخستین قدم برای کاهش هزینه‌ها، نیروی کار خود را تعدیل می‌کند. اما باید توجه داشت با تعدیل هر نیرو یا میزان کار نیرویی دیگر بیشتر می‌شود که خستگی جسمی و فرسایش روحی در پی خواهد داشت، یا کمیت و کیفیت تولید کاهش می‌یابد.

در صورتی که تعدیل نیرو، مشکل بالا بودن هزینه‌های تولید را حل نکند، تولیدکننده مجبور به کاهش تولید خواهد شد. کاهش تولید منجر به افزایش قیمت می‌شود و در نهایت ممکن است به تعطیلی واحد تولیدی بی‌انجامد. گذشته از مساله واحد تولیدی، اینجا برای ما آنچه در مرکز توجه قرار دارد، سرنوشت نیروی تعدیل شده است.

بیکاری، اعضای قشر متوسط جامعه را به قشر ضعیف منتقل می‌کند و زمینه آسیب‌های اجتماعی همچون سرقت و طلاق را ایجاد خواهد کرد. تعدیل یک نیرو اغلب به معنای از دست رفتن توان معیشتی یک خانوار است و تاثیر آن بر زندگی چند نفر ملموس خواهد بود. بیکاری و عدم توان امرار معاش در وقوع انحرافات و افزایش میزان آن به ویژه در زمینه جرائم زنان، اعتیاد و سرقت تأثیرگذار است و انگیزش روی‌آوری به جبروی را افزایش می‌دهد و نرفتن به مدرسه، افزایش کودکان کار برای کمک به والدین، نداشتن بهداشت ابتدایی، انتقال بیماری‌ها و پایین بودن سطح درآمد محیطی را در پی خواهد داشت.

این مسائل اجتماعی در دراز مدت تبدیل به بحران اجتماعی خواهد شد. بحرانی که بنگاه‌های اقتصادی باید تلاش کنند با تکیه بر بخشی از مسئولیت‌های اجتماعی خود نقشی تأثیرگذار در جلوگیری از آن داشته باشند.

چالش‌های پیاده‌سازی مدیریت سبز در صنعت

اقتصاد، اقتصاد گردشگری و اقتصاد طبیعت است. در نتیجه آنهایی که مدیریت می‌کنند به زباله‌ها توجه دارند چون کنار رودخانه و آب آن رافروخته‌اند. به این دلیل نیست که آنها عاشق طبیعت هستند ولی ما نه! اتفاقاً از نظر تاریخی ما ریشه‌های زیست محیطی قوی‌تری داریم. اما در غرب طبیعت خود مانند کارخانه و بخشی از اقتصاد محسوب می‌شود. ما نمی‌توانیم مدل‌های فکری آنها را اینجا پیاده کنیم.

نقش NGUها در بومی‌سازی مدل غربی «مدیریت سبز» وی در مورد نقش NGUها در بومی‌سازی مدل غرب بیان کرد: شما نمی‌توانید از ریلی که جهان در آن حرکت می‌کند خارج شوید و بگویید که ریل جدایی می‌سازم چون قطارهای دیگر بر روی آن نخواهند آمد. ما جزئی از این تمدن هستیم و در همان جریان حرکت می‌کنیم. بومی کردن یعنی توجه به فرهنگ و اقلیم و نه خارج شدن از آن. با خارج شدن از آن تبدیل می‌شویم به جزیره‌ای تنها. اگر قرار باشد مدل جدیدی درست کنیم یعنی عملاً از ریل جهانی خارج شدیم.

توسعه پایدار با مشارکت همه ممکن می‌شود وی در پایان در مورد لزوم همکاری و همیاری همه در جهت توسعه پایدار کشور گفت: من موظف هستم با تمام انرژی برای این کشور کار کنم. مهم نیست اندازه آن چقدر باشد و تا چه اندازه تاثیر بگذارد، بلکه مهم این است که من تمام توان خود را برای کشورم بکار گیرم. من هم در این سرزمین سهم دارم و متعلق به این کشور هستم. ما حسی داریم که مشترک است و ما را متعلق به محیطی می‌کند که مال ماست و ما وظیفه داریم با تمام وجود خود برای آن تلاش کنیم. و اگر از سیاست‌ها و برنامه‌های موجود هم ناراضی هستیم همان ناراضی‌ای باید به ما انرژی بیشتری دهد تا بیشتر تلاش کنیم. من همه را دعوت می‌کنم تا هرکدام به اندازه خود تلاش کنند. این کشور و آب و خاک مال ماست و برای ما باقی خواهد ماند. بنابراین بیایید با هم متحد شویم و کمک نماییم تا مشکلاتمان را با هم حل کنیم. به قول مولانا «جهان طرح معماست/ معما در معما». دست یکدیگر را بگیریم و معماهایمان را حل کنیم تا فرزندان ما از اینکه پدرانمان چنین جامعه‌ای را تحویلشان داده‌اند خوشحال باشند. این همه آرزوی ماست.

او در بخش دیگری از سخنان خود در پاسخ به سوال خبرنگار «دانستنی آنلاین» در مورد نقش دولت‌ها و حاکمیت‌ها در این فرایند توضیح داد: تمدن غرب به ما می‌گوید که حاکمیت‌ها باید در یک نظام دموکراتیک نمایندگان جامعه باشند. در نتیجه افکار عمومی را به بازی می‌گیرند و آگاهی می‌کنند و نماینده هر منطقه نماینده تفکر همان منطقه است. ولی ما دچار یک پارادوکس هستیم و نمی‌دانیم که حاکمیت نماینده افکار عمومی هست یا نه؟ بنابراین صحبت کردن از حاکمیت ما کمی پیچیده است. ما نمی‌دانیم که جامعه ما اصلاً افکار نمایندگان را می‌پسندد یا نه. زمان رای دادن، ما در تجربه دموکراتیک دچار چالش می‌شویم و نمی‌دانیم که آیا درست عمل می‌کنیم یا نه؟ به همین دلیل نمی‌توانم پاسخی به این سوال بدم. چون دموکراسی، لیبرالیسم و غیره بر گرفته از غرب است ولی آنجا این افکار عمومی است که نقش بازی می‌کند.

وی در مورد چگونگی کمک دولتمردان و متولیان به این مفهوم، با بیان اینکه همه دولتمردان در این خصوص نظر می‌دهند ولی عملی نمی‌شود، ادامه داد: اگر از نماینده‌ای بخواهیم قوانینی را برای CSR تصویب کند باید ببینیم اصلاً تصویب این قانون برای او دغدغه است یا نه؟ آیا تلاش در این راه پست و شغل او را حفظ خواهد کرد؟ یک نماینده باید در واقع نماینده تفکر ما باشد تا از او توقعی نداشته باشیم. اگر او نماینده تفکر ما نیست چهارچوب‌های فکری خود را پیاده خواهد نمود.

امامی با توجه به اینکه نقش «دانستنی آنلاین» به عنوان رسانه و نقش انجمن به عنوان یک تشکل، تولید محتوا و مطالبه‌گری است، در مورد عدم عملکرد موفق در تولید محتوا و ایجاد دغدغه در بین مردم نسبت به این موضوع ضمن قبول انتقادهای مطرح شده به «انجمن مدیریت سبز ایران» گفت: ما الگوهای مدیریتی را از غرب می‌گیریم جایی که غالب اقتصاد و ثروت خصوصی است و حاکمیت مجبور است با بخش خصوصی همسو باشد. اما اینجا بیش از ۸۰ درصد اقتصاد و در مورد خصولتی‌ها تقریباً ۱۰۰ درصد در اختیار دولت است. پس نمی‌توانیم آن مکانیزم را اینجا پیاده کنیم. باید به این توجه کرد که اگر در اتریش CSR وجود دارد به این دلیل است که آنجا دو اقتصاد موازی دارند؛ یکی سخت و دیگری نرم. یعنی دوشنبه تا جمعه کار می‌کنند و شنبه و یکشنبه را در فضای باز فروشگاه‌ها پول‌هایشان را خرج می‌کنند. پس باید آن فضا تمیز باشد. بخشی از

قانون گریزی شهروندان نتیجه بی مسئولیتی مسئولان

تحصیل کرده است - نه به عنوان شخصی که در این حوزه ادعای کارشناسی دارد - در مقایسه‌ای که میان کشور خودمان با دیگر کشورهایی که در آنها حضور داشته و دیده‌ام در بررسی تفاوت‌های که بین ما هم از نظر خلیقات و هم از نظر ساختار وجود دارد، به این نتیجه رسیده‌ام که ایران باید به سمت مسئولیت اجتماعی باز گردد؛ یعنی به همان خلیقات و ویژگی‌های فردی و اجتماعی افراد، البته به این معنا نیست که ساختارها موثر نیستند، مسلماً ساختار نیز تاثیر خود را بر مسئولیت اجتماعی می‌گذارد اما در این بحث، کنشگری مد نظر من قرار دارد. اینکه یک فرد، کنشی مسئولان داشته باشد. وی ادامه داد: در اینجا این سوال مطرح می‌شود که کنش مسئولانه یعنی چه و مسئولیت‌پذیری چه مفهومی دارد؟ به نظر من وقتی می‌گوییم کسی مسئول است یعنی اولاً عملی که انجام می‌دهد آگاهانه است و ثانیاً باید در قبال آن عمل و عملکرد خود در برابر دیگران پاسخگو باشد.

پروانه سلحشوری با تاکید بر نقش آموزش در مسئولیت‌پذیری افراد، قانون‌گریزی را نتیجه عملکرد غیرمسئولانه مسئولان کشور دانست.

سید رضا جمشیدی: مسئولیت اجتماعی در گذشته چه در دین و مذهب و چه در فرهنگ و آیین ما همیشه حضور داشته است. مردم ایران این مسئولیت را به شکل‌های مختلف اجرا می‌کردند. مسئولیت اجتماعی امروز با ادبیاتی جدید و با مکانیزمی نو مطرح می‌شود. برای بررسی بحث مسئولیت اجتماعی در جامعه نوین ایران خبرنگار پایگاه خبری دانساتی آنلاین گفتگویی اختصاصی با پروانه سلحشوری سیاستمدار، مدرس دانشگاه و نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی داشته است.

هر فرد در جامعه باید کنشی مسئولانه داشته باشد پروانه سلحشوری در مورد بحث مسئولیت اجتماعی در جامعه ایران گفت: من به عنوان شخصی که در رشته جامعه‌شناسی

به اعتقاد او، کنشگر می‌داند فعالیت او در یک کنشگری فعال و در ساختاری که او بتواند آزادانه و فعالانه به فعالیت خود بپردازد، اثرات اجتماعی بر جای خواهد گذاشت.

مسئولیت‌پذیری در یک ساختار اجتماعی سلحشوری گفت: زمانی که حیطه کاری هر فرد و مسئولیت هر شخص را تعریف می‌کنیم می‌بینیم که این کار اثراتی بر جای می‌گذارد. اینکه یک فعالیت چگونه اثری خواهد داشت بسیار حائز اهمیت است. ساختار نیز در عمل به مسئولیت اجتماعی موثر است و در ساختارهای بسته نیز کنشگر می‌تواند اثر ایجاد کند.

وی در ادامه مثالی عینی مطرح کرد و گفت: برای مثال یک معلم در شرایط حال حاضر کشور ما با دغدغه خرج زندگی، آینده کودکان خود، گذران زندگی روزمره و به طور کلی کوهی از مشکلات مواجه است و با این مشکلات وارد کلاس درس می‌شود. دانش‌آموزانی در این کلاس حضور دارند که او باید آنها را تربیت کند و آموزش دهد. اگر فعالیت او مسئولانه و در کنار آن دلسوزانه باشد، معلم تمام دغدغه‌های فکری خود را پشت در کلاس می‌گذارد و سر کلاس با تمام وجود خدمت می‌کند. چرا که او می‌داند مهمترین مسأله او در حال حاضر تربیت این بچه هاست. از همین جا مسئولیت آغاز می‌شود. اگر معلمی دانش‌آموزان مسئولی را بار بیاورد و مسئولیت را به آنها بیاموزد موفق است. چرا که مسئولیت اجتماعی امری آموزشی است و در خانواده‌ها، مدارس و رسانه‌ها آموزش داده می‌شود. این استاد دانشگاه افزود: تمامی گروه‌ها و اقشار اجتماعی ما هر کدام مشکلات خاص خودشان را دارند و دچار گرفتاری‌های ساختاری هستند. محیط خانواده دانش‌آموز ممکن است ناامن باشد یا از نظر اقتصادی و مالی دچار مشکل باشند. ولی اگر دانش‌آموز سر کلاس مسئولیت و مسئولیت‌پذیری را بیاموزد در آینده در حوزه فعالیت خود، کارش را به درستی انجام خواهد داد.

اخلاق اجتماعی و مسئولیت‌پذیری فردی سلحشوری با تاکید بر اینکه یکی از پایه‌های مهم اخلاق، مسئولیت‌پذیری است، توضیح داد: اخلاق اجتماعی (Social Ethics) برای من همیشه مهم بوده و بر روی آن مطالعاتی انجام داده‌ام اما مقالات کمی در این حوزه وجود دارد. من در ایران هم هم ندیدم مطالعات زیادی در این حوزه انجام گرفته باشد. در مطالعه اخلاق وارد بحث فلسفه و یا وارد حوزه زیباشناسی می‌شوید و بحث اخلاق کمتر با اجتماع پیوند می‌خورد. برای من اخلاق مقوله بسیار مهمی است و مسئولیت اجتماعی در این حوزه بحث پایه ای محسوب می‌شود.

او افزود: مسئولیت اجتماعی یکی از پایه‌های اخلاق است چراکه فرد مسئولیت‌پذیر می‌بایست بایدها و نبایدهایی را بر اساس همان مسئولیت اجتماعی به انجام برساند؛ هر چند ممکن است کم کاری‌هایی از سوی آن فرد صورت گیرد، چرا که همه ما انسان هستیم و هر چیزی نسبی است. تعریف درست این بایدها و نبایدها کمک می‌کند به اینکه مسئولیت خود را بفهمیم و بدانیم که چه نقشی در اجتماع دارد.

حقوق و وظایف فردی و بایدها و نبایدهای اجتماعی وی در ادامه سخنان خود به بحث حقوق و تکالیف افراد جامعه اشاره کرد و توضیح داد: در انگلیسی واژه های **duties** و **Rights** تعرف شده است. **Rights** به معنی حقوقی است که برخورداریم

و **duties** وظایفی است که بر عهده ما قرار دارد. متأسفانه در کشور ما یکی از ایرادات موجود به دلیل ساختارهای کلان سیاسی است. برای ما همیشه وظایف و تکالیف تعریف شده است ولی بحث حقوق مطرح نمی‌شود. گهگاه اگر بخواهیم دنبال حقوق خود باشیم راهی نداریم و گاهی حتی اگر حقمان را بخواهیم باید تاوان بپردازیم. اگر بایدها و نبایدها توسط هر کس در هر حرفه و در هر شغل به درستی اجرا شود و فرد در قبال آن مسئولیت بپذیرد جامعه رو به بهبود خواهد رفت.

سلحشوری افزود: برای مثال از نظر من نمایندگی مجلس کاری تمام وقت است. چون کارهای بسیاری بر دوش نمایندگان مجلس قرار دارد. اما می‌بینیم که بعضی، در کنار وظیفه خود به عنوان نمایندگان مردم به کارهای جانبی مانند تدریس مشغولند و حتی فعالیت‌های شخصی خود را انجام می‌دهند. چطور نماینده مجلس می‌تواند همزمان با مسئولیتی که پذیرفته به کارهای جانبی بپردازد؟ این مسئله نشان می‌دهد که فرد از دایره مسئولیت خود بیرون زده است و آن را به طور کامل و تمام انجام نمی‌دهد و وقت خود را در جای دیگر هزینه می‌کند.

او با اشاره بر مسئولیت سنگین اجتماعی که بر عهده شورای نگهبان قرار دارد، بیان کرد: با توجه به حوزه فعالیت افراد، تاثیرگذاری مسئولیت اجتماعی آنان متفاوت است. رانندگی بد یک راننده فقط به محیط اطراف خود او صدمه می‌زند اما وقتی شخصی در سطح کلان ملی تصمیم‌گیری می‌کند کل سیستم را تحت تاثیر قرار می‌دهد. با توجه به تاثیرگذاری افراد و نهادها اگر وظیفه‌ای که بر عهده آنان قرار دارد درست انجام نگیرد، سیستم تعادل خود را از دست خواهد داد و نمی‌تواند کارکردی مناسب داشته باشد.

قانون‌گریزی شهروندان نتیجه بی‌مسئولیتی مسئولان وی ادامه داد: در کشور ما هر کس موظف است به رعایت قانون که در واقع مسئولیت اجتماعی محسوب می‌شود. اما می‌بینیم گریز از قانون بسیار گسترده است و اغلب ما این قانون‌گریزی را داریم.

این مدرس دانشگاه در مورد قانون‌گریزی مسئولان کشور گفت: در مطالعاتی که داشتم به مطلبی برخوردیم که نوشته بود مسئولین و مقامات ایرانی خود را موظف به رعایت قانون نمی‌دانند و فراتر از قانون عمل می‌کنند یا آن را دور می‌زنند و اساساً برای قانون اعتباری قائل نیستند. در نتیجه مردم در سطح خرد می‌خواهند اعتراض خود را نسبت به این امر نشان دهند و به همین دلیل دست به بی‌قانونی می‌زنند. برای مثال چراغ قرمز را رد می‌کنند. وقتی در سطح کلان افرادی که مسئولیت اجتماعی دارند به خوبی به آن عمل نکنند در سطح خرد نیز افراد جامعه و شهروندان قانون‌گریز می‌شوند. به همین دلیل وظیفه ماست تا آنگونه که باید، فعالیت خود را به درستی انجام دهیم.

«اینجا ایران است» پس....

وی گفت: بارها از دوستان جامعه‌شناس خود عبارت «اینجا ایران است» را شنیده‌ام! یعنی هر زمان به هم ریختگی و یا نامطلوبی را می‌بینند می‌گویند «اینجا ایران است»! من با این عبارت مشکل دارم. این مصداق عدم پذیرش مسئولیت است. «اینجا ایران است» پس هر خلاقی می‌تواند کرد. «اینجا ایران است» پس می‌توان از زیر کار فرار کرد. «اینجا ایران

اما در جامعه ما انگار همه بیزار از کتاب شده‌ایم. چون نسبت به همین مسئولیت خود برای دریافت آگاهی نیز بی تفاوت هستیم. البته فکر می‌کنم در سال‌های اخیر جامعه از آن حالت کرختی و بی‌خیالی که چند سال گذشته گرفتار آن بودیم خارج شده اما تبدیل شده است به یک جامعه شورشی که ممکن است به خود نیز آسیب بزند.

سلحشوری ادامه داد: به یاد دارم در گذشته نتیجه صحبت‌های روانشناسی که در رسانه ملی حضور می‌یافتند این می‌شد که بچه‌ها و فرزندان نباید مسئولیتی بر عهده داشته باشند. تمام بار مسئولیت بر دوش پدر و مادرها قرار می‌گرفت در صورتی که اگر پدر و مادر تکالیف و وظایفی دارند در مقابل آن حقوقی نیز دارند. در حالی که روانشناسان ما حق را برای کودک تعریف می‌کردند ولی وظیفه‌ای برای آنان در نظر نمی‌گرفتند. در نتیجه به تدریج جامعه به سمتی رفت که ما خود واژه فرزندسالاری را به وجود آوردیم.

دلزدگی اجتماعی نتیجه مسئولیت‌گریزی عامدانه نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی دلزدگی اجتماعی در جامعه را نتیجه مسئولیت‌گریزی عامدانه افراد دانست و گفت: برخی از ما ایرانیان این عادت را داریم که مسئولیت خود را بر روی گردن دیگری بیاندازیم. در محیط‌های کاری چنین مواردی بسیار به چشم می‌خورد که نمونه‌ای از گریز از مسئولیت‌پذیری است. می‌توان آن را عدم مسئولیت‌پذیری آگاهانه دانست که بسیار مخربتر است و باعث می‌شود یکپارچگی اجتماعی کاسته شود و از بین برود، تخاصم به وجود بیاید و در نهایت جامعه را از یک کنش‌گری و حالت تعادل خارج کند و باعث دلزدگی اجتماعی شود.

سلحشوری در پایان گفت: نبود آموزش و یادگیری همراه با عمل توسط افراد باعث شده گرفتار معضلات دیگری مانند طلاق شویم. نهادهایی که مسئولیت تربیت و جامعه‌پذیری افراد را بر عهده دارند نهاد خانواده، آموزش و پرورش و رسانه هستند. اما ما شاهد هستیم که در حال حاضر کار کرد هیچ کدام از این نهادها آن گونه که باید و شاید نیست. اگر آموزش توسط این نهادها به شکل صحیح و کاربردی انجام شود و ما از شعار بپرهیزیم و به صورت عملی وظایف اجتماعی خود را اجرا کنیم، شاهد آغاز مسئولیت‌پذیری مردم خواهیم بود.

است» پس همه چیز به هم ریخته و ناهماهنگ است. کسی نمی‌گوید که «اینجا ایران است» و من باید کار خود را به درستی انجام دهم و کمک کنم تا دیگران هم کار خود را به درستی انجام دهند. هر کدام به جای خود باید وظایف خود را به انجام برسانیم چون این ایران باید درست شود. ما به عنوان انسان‌های عاقل که تجربه‌هایی را در طول سال‌ها به دست آورده‌ایم باید بدانیم که وظیفه اجتماعی ما حکم می‌کند در قبال کاری که انجام می‌دهیم مسئول باشیم.

همت فردی راه رسیدن به جامعه مسئولیت‌پذیر او در ادامه از عدم مسئولیت‌پذیری نسل جوان ایران گفت و توضیح داد: بارها جوانان برای پیدا کردن کار به من مراجعه کردند و اگر کاری به آنها پیشنهاد کنیم می‌گویند حاضر نیستیم به چنین کاری مشغول شویم! در حالیکه مسئولیت اجتماعی حکم می‌کند تا این جوانان در جایی که مفید هستند فعالیت کنند و کار خوب فقط پشت میز نشینی نیست. فقط کسانی که تلاش می‌کنند و خود را به خطر می‌اندازند و هم در قبال جامعه و هم در قبال زندگی، خود را مسئول می‌دانند موفق هستند. بنابراین رسیدن به جامعه ایده‌آل نیازمند یک همت فردی است؛ چه در خانواده چه در مدرسه و چه در رسانه.

رسانه ملی و لزوم آموزش مسئولیت‌پذیری نماینده مجلس تهران با انتقاد از عملکرد رسانه ملی بیان کرد: تلویزیون ما در حال حاضر چه آموزش‌هایی دارد؟ فکر نمی‌کنم برنامه‌ای داشته باشد به نحوی که بتواند جوانان، زنان و کل اعضای خانواده را جلب کند و مخاطب را پای تلویزیون بنشاند به گونه‌ای که مخاطب از دیدن برنامه‌های تلویزیون لذت ببرد. وظیفه رسانه ایجاب می‌کند که با روشی درست شهروندانی مسئول بار بیاورد. رسانه‌های مکتوب و دیجیتال نیز همینطور. ما در حال حاضر در عصر اطلاعات قرار داریم. در این عصر، اطلاعات در لحظه به دست می‌آید و باید بر اساس آن جامعه را اصلاح کرد. گاهی فکر می‌کنم که فیلم‌های خارجی چقدر خوب تماشاگر را آموزش می‌دهند برای مثال چقدر خوب کتابخوانی را تبلیغ می‌کنند.

او افزود: در یکی از سفرهای خود به یکی از کشورهای اروپایی به همراه همکاران می‌دیدیم که مسافران از کودک ۱۵ ساله تا سالمندان در مسیر سفر تا رسیدن به مقصد کتاب می‌خوانند.

رحمان علی نژاد:

بزرگترین چالش ما ورود به حوزه کاری دیگران به جای عمل به مسئولیت اجتماعی خود است

صنعتی فتح» درباره چگونگی عمل به این بخش از مسئولیت اجتماعی گفتگو کردیم. نداشتن تعریف درست از مسئولیت توسط مسئولین در حال حاضر یکی از معضلات جامعه ماست. هر شخص در سمت خود باید مسئولیت اجتماعی خود را تفسیر کند. اما متأسفانه امروز در کشور ما اینگونه

بخشی از مسئولیت اجتماعی عمل به وظیفه است. به این معنی که هر کس بر اساس دانش، تجربه، اطلاعات و تخصص خود بتواند به وظیفه خود به درستی عمل کند و در جایگاه خود، وظیفه محوله را انجام دهد. با رحمان علی نژاد، کارآفرین برتر و مدیرعامل «موسسه املاک

یکی از چالش‌های بزرگ ما در کشور این است که بسیاری از افراد در جایگاه خود نیستند و به حوزه‌های نامربوط ورود می‌کنند. دیدگاه شما در این حوزه چیست؟

هم در موردش صحبت کرده‌اند؛ به این معنا که «آنچه برای دیگران میپسندند برای خود نیز بیسند».

دومین بخش فرجام‌گرایی است به این معنا که نیت‌ها خیلی مهمتر از منافع است. اگر با نیت بد منافعی را ایجاد نماید کارتان نادرست است. یعنی همان «الاعمال بالنیات» که در مبانی اسلامی نیز به آن اشاره شده است.

بخش بعدی وظیفه‌گرایی است. برای مثال اگر شما زباله‌ای را به زمین نیندازید وظیفه‌تان را به انجام رسانده‌اید اما اگر زباله را از زمین بردارید این کار وظیفه شما نیست اما مسئولیت اجتماعی شماست. زمانی که مدیر یا کارمند سازمانی اختلاس می‌کند اگر همه وظیفه خود بدانیم که بر اساس مسئولیت اجتماعی آن تخلف را آشکار کنیم و اهداف و اعمال آنان را به اطلاع مسئولین برسانیم، شاید این همه اختلاسی که در جامعه ما انجام شده روی نمی‌دهد.

بخش بعدی عدالت توزیعی است به این معنا که عدالت در جامعه بین عامه مردم به صورت مساوی تقسیم شده باشد. اگر عدالت را در جامعه ایجاد نکنیم مسئولیت اجتماعی به وجود نمی‌آید. یکی از ستون‌های که مسئولیت اجتماعی عدالت است و اگر اهداف را نتوانیم روی یک چهارچوب مناسب سوار کنیم سرانجامی نخواهد داشت.

بخش بعدی مبحث آزادی‌های فردی است. آزادی‌های فردی باید نه به اندازه‌ای بی‌قید و بند باشد که موجب بی‌عدالتی شود و نه آن قدر بسته باشد که همه حرف‌ها در گلوهای خفه شود و تبدیل به بغض گردد.

اخلاق کاری و اخلاق فردی یکی دیگر از زیرشاخه‌های مسئولیت اجتماعی است. زمانی که شما کمر بند ایمنی خود را ببندید اخلاق

نیست. به عنوان مثال نماینده مجلس به جای این که چهارچوب کارهای اجرایی و مصوبات مجلس را به معرض دید عموم بگذارد و تفسیرها، قانون‌ها و چرایی مصوب شدن یا نشدن آن‌ها و همچنین قوانینی که باید به تصویب برسد و کارهایی که باید به انجام برساند را توضیح دهد، در رابطه با مسائل شرعی و دینی اسلام که وظیفه و تخصصی او نیست حرف می‌زند. در واقع آن نماینده مسئولیت اجتماعی خود را به درستی انجام نمی‌دهد.

الان دانشجو چهار سال درس می‌خواند کارشناسی را به پایان می‌رساند و در نهایت باید واحد کارآفرینی را بگذراند. در کارآفرینی دانشجو تازه متوجه می‌شود که چه رشته‌ای را دوست دارد، به چه کاری علاقه‌مند است، چه توانمندی‌هایی دارد و راه و روش درست کار کردن چیست؟

کلاً در ۱۲ جلسه و ۴۰ ساعت دانشجو می‌فهمند که چهار سال درسی را خوانده که اصلاً علاقه‌ای به آن نداشته و تخصصی در آن ندارد. اما سوال من از آموزش و پرورش و وزارت علوم این است: آیا شما نمی‌توانید این درس را جزو دروس عمومی واجب اول ترم قرار دهید؟ آیا تصویب قانونی مبنی بر اینکه دانشجویی می‌باید جزو دروس ترم اول درس کارآفرینی را بگذراند تا خط مشی خود را بفهمد، کار سختی است؟

مسئولیت اجتماعی یعنی دقیقاً همین که یک مدیر وزارت علوم بداند چه دستوری را باید صادر کند و چقدر دستورات او می‌تواند در جامعه موثر واقع شود.

از نظر شما مسئولیت‌پذیری را چگونه می‌توان تعریف کرد؟ این مبحث چند بخش دارد که می‌توان به آن «عبارات جاویدان» گفت. بخش اول همان چیزی است که کانت و دیگر فلاسفه غرب

اگر یک صنعتگر را نجات دهند فعالیت او بر چندین نفر تاثیر خواهد گذاشت. به همین دلیل باید به فکر بنگاه‌های اقتصادی و صنعتی باشند.

اگر می‌خواهید یک کشوری را از بین ببرید مسئولیت اجتماعی همه مسئولین آن را تغییر دهید. به کسی که کشاورز است مسئولیت آهنگری را واگذار کنید و آهنگر را به کار شهرداری بگمارید. ما خود باید مسئولیت اجتماعی خودمان را

هم بصورت خاص و هم بصورت عام به درستی انجام دهیم و هر کس بر اساس تخصص خود فعالیت کند. بزرگترین معضل جامعه ما این است که برای مثال وزیری که تا دیروز در اتاق بازرگانی کار می‌کرد، سپس در صنعت معدن و تجارت مشغول شد و پس از آن در فلان بنیاد به کار پرداخت، بعد از آن وزیر نیرو شد، اکنون در وزارتخانه دیگری مشغول به کار است. مگر یک فرد چند تخصص می‌تواند داشته باشد؟ باید بررسی کنیم که این فرد در چه تخصصی و در چه رشته‌ای تحصیل کرده است؟ و اصلا در کدام مسئولیتی که برعهده داشته، به درستی انجام وظیفه نموده است؟

بزرگترین مشکل جامعه ما دخالت در مسئولیت‌های دیگران است. ورود کردن به مسئولیت‌های دیگران یعنی اینکه به صورت شکلی در مورد مسائل مختلف حرف بزنیم بدون اینکه به صورت ماهوی از آن سر در بیاوریم.

شما به عنوان کارآفرین یک زمین مرده و یا کارخانه ورشکسته را با روش‌ها و تکنیک‌ها و با مشارکت سرمایه‌گذاران سازماندهی و احیا می‌کنید. بر اساس تخصصی که دارید می‌توان گفت شما کاملا به مسئولیت اجتماعی خود عمل می‌نمایید. از طرفی احیا کردن یک فعالیت اقتصادی مرده به معنای اشتغال‌زایی مجدد و و آغاز تولید است.

اگر من وارد مسئولیتی شده و وظیفه را برعهده گرفته‌ام باید خود را با به جایگاهی برسانم که کاملا در آن حوزه متخصص شوم. ما در املاک فتح مسئولیت راه‌اندازی ۴۵ هزار کارخانه ورشکسته را بر عهده گرفته‌ایم. با حدود ۵۰ تا ۱۰۰ نفر نیروی مستقیم و غیرمستقیم که هر روزانه با دفتر ما همکاری دارند، کار می‌کنیم. هر روز بیش از ۳۰ جلسه باید اداره شود. آیا کسی که این جلسات را اداره می‌کند نباید به قانون مدنی، قانون تجارت، قوانین اجتماعی رایج، قوانین شهرداری‌ها، قوانین دارایی، قوانین شهرک‌های صنعتی و غیره مسلط باشد؟ البته به معنای این نیست که من در هر شغل باید متخصص باشم بلکه به این معنی است که باید قوانین آن را به خوبی مطالعه کرده باشم و بدانم. اگر من کار خود را بلد نباشم اول خود را گرفتار خواهم کرد و سپس کسانی را که به من اعتماد کرده‌اند. هدف من نیز از ادامه تحصیل در مقطع دکتری علیرغم دریافت مدرک DBA و MBA همین است که مطالعات کافی داشته باشم تا دیگران را به دلیل آشنا نبودن به مسئولیت‌های خود گرفتار نکنم.

فردی را رعایت می‌کنید. اخلاق فردی باعث آسایش جامعه می‌شود.

بخش بعدی قواعدی است که در مبحث مدیریت و MBA و DBA مطرح می‌شود. شبکه‌های اجتماعی رفتار افراد جامعه را تحت تاثیر قرار داده است و به انسان آرامش داده بدون آنکه آگاهانه باشد. این رفتارهای سازمانی و مسئولیت اجتماعی در فضاهای مجازی مطرح می‌شود. برای

مثال اگر تا دیروز بی‌تفاوت از کنار کسی که زباله بر روی زمین می‌انداخت رد می‌شدیم، امروز با تنفر با آن برخورد می‌کنیم. خصلت‌هایی که ما از این هفت بخش مطرح شده پیدا می‌کنیم باید در بخش هشتم به اجرا در آید. این بخش رفتارها و کردارهای ماست. مدیریت و هم‌منظور فعالیت ما در سازمان‌های مختلف دولتی و غیر دولتی باید به گونه‌ای باشد که ارباب رجوع با ناراحتی از آن خارج نشوند.

شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی چگونه می‌توانند در بخش مسئولیت اجتماعی ماثر واقع شوند؟

شرکت‌ها بر اساس نوع آنها تفسیر جداگانه‌ای از مسئولیت اجتماعی از نظر قانون مدنی و قانون تجارت و در رده‌های مدیران، کارمندان، اعضای هیئت مدیره و غیر دارند.

اولین مسئولیت اجتماعی شامل مدیران می‌شود. مدیر عامل شرکت باید بداند مسئولیت اجتماعی خود و اعضای هیئت مدیره شرکت، کارمندان عالی و کارمندان دون پایه آن چیست؟ برای مثال مدیر عاملی که در حوزه صادرات و واردات فعالیت می‌کند باید بداند در کشور کدام مواد مورد نیاز قرار دارد و آیا درست است که آن مواد را صادر کند و باعث ایجاد تورم در کشور شود؟ یا باید کالاهایی صادر شود که شرکت‌ها تولید کرده‌اند و در کشور به اندازه کافی و حتی مازاد وجود دارد؟ آیا شرکت باید به فکر جیب خود باشد یا به فکر جامعه‌ای که در آن حضور دارد نیز باشد؟

شاعر می‌گوید: هر چه نصیب است همان می‌دهند / گر نستانی به ستم می‌دهند

و یا به گفته مولایمان خداوند روزی‌ها را مقرر کرده است فقط بحث اصلی این است که چگونه با آن روزها دست پیدا کنیم.

از طرف دیگر مسئولیت اجتماعی دیگری نیز بر عهده مدیر عامل قرار دارد. مدیر عامل الگوی کارمندان است و اشتباهات مدیری در ده بالا، بر کارمندان رده پایین تاثیر می‌گذارد. با کوچکترین لغزش او یک لغزش اجتماعی به وجود می‌آید.

مسئولین بالادستی و عمل به مسئولیت اجتماعی توسط آنان هم بر اهداف و عملکرد و هم بر نتیجه بنگاه‌های اقتصادی موثر خواهد بود. یعنی اگر هر مسئولی در جایگاه خود وظیفه‌اش را به درستی انجام دهد بنگاه‌های اقتصادی و تجاری نیز در دستیابی به اهداف خود موفق خواهند بود. در این رابطه توضیح دهید؟

مولا علی (ع) می‌گوید که اگر می‌خواهید جامعه‌ای را نجات دهید اول صنعتگران را نجات دهید. اگر مسئولین ما به این کلام حضرت علی دقت کنند بسیاری از مشکلات جامعه ما حل خواهد شد. امروز

سیاست‌های نادرست دست خیرین اقتصادی را بسته است

فرصتی برای دیدن مشکلات بزرگتر در فاصله دورتر نداریم. الان از هر جهت به ما فشار می‌آید دولت هم در تنگناست و فشاری را که بر روی آن وجود دارد، به ما منتقل می‌کند.

قبلا افراد خیرخواه بیشتری بودند که می‌خواستند در زمان حیات خود بخشی از ملک و املاک خود را وقف و اهدا کنند تا یادگاری از آنان باقی بماند. اما الان سیاست‌های اشتباه در حوزه وقف و همینطور نفوز اختلاس‌گران و سوءاستفاده‌کنندگان به بدنه دولت، انگیزه‌ها را از بین برده است.

سوءاستفاده‌گرانی حتی در داخل دولت منتظرند تا برای مثال قبل از ایجاد تورم با اطلاعاتی که کسب کردند سود ببرند. در حالی که افراد دست‌اندرکار که به فکر کار و تولید هستند در این فکرند که برای جوانان اشتغال ایجاد کنند.»

او در مورد سوءاستفاده‌گران از فعالیت‌های خیرخواهانه هم می‌گوید: «می‌خواستم به مدرسه کودکان معلول کمک کنم. اما مدیر مدرسه درخواست بازسازی دفتر مدرسه را کرد در حالی که وضعیت کلاس‌ها بسیار بدتر بود یا درخواست خرید ۱۰ کولر داد اما اصلا مدرسه نیاز به آن ندارد. این مثال کوچکی است از وضعیت مملکت ما.»

او در مورد آرزوهایش برای ایران می‌گوید: «اوایل انقلاب برای جذام‌بایی به نقاط مختلف ایران می‌رفتم، از جمله به منطقه بشاگرد در میناب که حتی روی نقشه ایران مشخص نشده بود. در این منطقه پزشک و بهداشت وجود نداشت و ثروتمندترین افراد مثلا ۴ درخت لیمو داشتند. روزی با جمعی از فعالان و مسئولان که برای کمک آمده بودند سر سفره نشستیم بودیم. هرکس سر سفره دعایی می‌کرد، من گفتم خداوند در اثر

علیرغم اینکه بسیاری از فعالان در حوزه مسئولیت اجتماعی به خصوص در حوزه خیریه علاقه‌مند به مطرح شدن نیستند، اما به نظر می‌رسد اگر خدمات و فعالیت‌های خیرین و کسانی که در این زمینه مشغول‌اند بازگو نشود و در معرض دید قرار نگیرد این فرهنگ سینه به سینه منتقل نخواهد شد. بازگو کردن فعالیت‌های خیرخواهانه می‌تواند به عنوان یک الگو در جهت عمل به مسئولیت اجتماعی توسط بنگاه‌های تجاری و اقتصادی قرار بگیرد. با این هدف به گفتگو با یکی از پیشکسوتان حوزه صنعت که ید طولایی در فعالیت‌های خیرخواهانه دارد نشستیم. او یکی از مدیران جاده مخصوص کرج و از پیشکسوتان حوزه اقتصاد است که فعالیت‌های بسیار ارزشمندی در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی به انجام رسانده. او می‌گوید: «من الان ۸۳ سال دارم ولی با این وجود هر روز ۷ صبح سرکار می‌آیم زیرا دیگر برای این دنیا کار نمی‌کنم بلکه به این دلیل است که فکر می‌کنم همانطور که آنچه دیگران کاشتند را ما برداشت کرده‌ایم الان وقت رسیده است تا ما بکاریم و آیندگان بخورند.»

اما به گفته وی در حال حاضر شرایط کشور به جایی رسیده است که فعالان اقتصادی حتی برای انجام کارهای خیرخواهانه هم محدود شده‌اند. او در این مورد می‌گوید: «گاهی فرد در موقعیتی قرار می‌گیرد که می‌تواند کارهای خیر انجام دهد. اما فشارهای اطراف باعث محدود شدن او می‌شود. هرچه فرد خیرخواه محدودتر شود فعالیت‌های خیرخواهانه او نیز کمتر خواهد شد تا جایی که به صفر برسد. وقتی مشکلات زیاد شود فقط مشکلات پیش رو را می‌بینیم و

نمی‌رسد. این کشور مال ماست. ما در این مملکت زندگی کردیم، بزرگ شدیم و در قبال آن مسئولیم. هرچقدر امکانات ما بیشتر شود و دستمان بازتر شود بیشتر به مسئولیت خود عمل خواهیم کرد.»

این پیشکسوت اقتصادی می‌گوید: «گذشته‌ها گذشته! زمانی در ایران اشخاصی مانند آقایان خیامی، لاجوردی، سادات تهرانی و حاج آقای برخوردار روشنفکران صنعتگر ما بودند که فهمیده بودند سرمایه مال مملکت است و مال شخص نیست. سرمایه مال آن بچه ایست که شب گرسنه می‌خوابد. آن بچه از ثروت من سهم دارد. آنها می‌دانستند این آب و هوا، این طبیعت و این امکانات جامعه فقط مال آنان نیست و متعلق به همه افراد آن جامعه است. اگر او ثروت بیشتری دارد همه در آن سهم هستند و اگر از امکانات بیشتری برخوردار است سهم دیگری را برداشته. آنها سعی در کمک به جامعه، به دانشگاه، به تولید و به افراد می‌کردند. اما الان متأسفانه بسیاری از کارخانجاتی که آنان ساخته بودند در حال از بین رفتن است.»

او ادامه می‌دهد: «من فکر می‌کردم پس از انقلاب بدبختی محرومان پایان خواهد یافت و همه توانمندان شروع به ساخت و ساز خواهند کرد. روشنفکران صنعتگر می‌گفتند اگر چنین شرایطی جور شود ثروت خود را برای رفاه اجتماعی خرج خواهیم کرد. چنین تفکری وجود داشت اما آنگونه نشد.»

او در مورد مسئولیت‌پذیری در ایران می‌گوید: «همه کشور ما سرشار از ثروت است. الان شدیدترین تحریم‌ها را بر علیه ما اعمال کرده‌اند اما با این وجود همچنان مملکت می‌چرخد. از نظر توریستی و گردشگری بهترین موقعیت را داریم. جوانانمان

انقلاب اسلامی به جایی برسیم که چنین سفره‌هایی پهن نشود یعنی از نظر رفاه اجتماعی به حدی برسیم که نیاز به این کمک‌های خیرخواهانه وجود نداشته باشد.

الان ولی مملکت به جایی رسیده است که جیب شما را خالی می‌کنند! چگونه می‌توان کارهای خیرخواهانه انجام داد در حالی که چیزی دیگر ته جیب کسی باقی نمانده است!»

او در مورد وضعیت فعلی می‌گوید: «سرمایه و فعالیت‌های اقتصادی ما با سیاست‌گذاری‌های نادرست اقتصادی از بین می‌رود. فرزندان ما نیازمند کار هستند و باید در این مملکت زندگی کنند در حالی که دانشگاه‌های ما فقط تبدیل شده است به مدرکی در حد یک کاغذ بی‌ارزش. دانشجوی ما فقط دروس تئوری آموخته و عملاً هیچ چیزی بلد نیست.

من به‌عنوان کارخانه‌دار مجبورم کارخانه خود را کوچک‌تر کنم و بخشی از کارخانه خود را اجاره دهم تا بتوانم کارگران خود را نگه دارم و هزینه‌هایشان را پرداخت کنم تا بیکار نشوند. دست‌هایمان بسته است. ثروت به کسانی رسیده است که معنای آن را نمی‌دانند. آن‌ها نمی‌دانند این پول برای کسی باقی نمی‌ماند و در زندگی باید به اندازه‌ای که نیاز است خرج کرد و باقی آن را در راه مسئولیت‌های اجتماعی در حوزه‌های مختلف هزینه نمود.»

او ادامه می‌دهد: «اگر شما به فکر کمک به دیگران باشید و در چنین موقعیتی قرار بگیرید که از نظر مالی توانایی این کمک‌ها را داشته باشید. مسلماً جای خرج کردن آن نیز پیدا خواهد شد. اما وقتی کسی جلوی شما را بگیرد ایده‌های شما به جایی

ولی بچه‌های سالمی دارند. جذامیان هیچ نوع خطری برای کسی ندارند. من دائما با جذامیان نشست و برخاست می‌کنم، با آن غذا می‌خورم و در ارتباط هستم. فقط نام جذامی سنگین است در حالی که اگر مبتلایان به جزام این بیماری را پنهان نکنند با چند قرص در عرض سه ماه درمان می‌شود. در گذشته خواهران روحانی که از هلند و آلمان آمده بودند در تبریز و مشهد به جذامیان خدمت می‌کردند. الان در بابا باغی تبریز همچنین در مشهد، کردستان و مهاباد تعدادی افراد مبتلا به جدام وجود دارد که بیشترین آنها در کردستان ساکن هستند. چند درمانگاه مخصوص جذامیان در اطراف بابا باغی ساخته شده و در روستاهای کردستان هم شفایافتگان زندگی می‌کنند. مردم نیز حضور آنان را قبول کردند.»

او در مورد چگونگی آغاز فعالیت‌هایش در «انجمن حمایت از جذامیان» می‌گوید: «قبل از انقلاب زمانی که ۲۰ سالم بود دوستی به نام کاکا شیرازی من را به مشهد برد و با آنان آشنا کرد. در یک کاروانسرا در نزدیکی مشهد جذامیان جمع شده بودند و تعدادشان آنقدر زیاد بود که در آلونک‌های زیر اتاق‌ها هم زندگی می‌کردند. از همانجا با این افراد آشنا شدم و تا امروز در این راه فعالیت می‌کنم.»

به گفته او کسانی که می‌خواهند به این افراد کمک کنند می‌توانند از طریق این انجمن اقدام نمایند. هزینه‌های کمک‌کنندگان توسط انجمن به دست خود جذامیان می‌رسد. «انجمن حمایت از جذامیان» در خیابان میرداماد، جنب رودبار شرقی، پلاک ۸ واقع شده. کسانی که علاقمند به کمک هستند می‌توانند با شماره ۰۲۱۲۲۲۵۷۹۱۱ تماس بگیرند.

هم نخبه‌اند، اینجا نمی‌توانند کار پیدا کنند در حالی که در خارج از کشور به بهترین موقعیت‌ها دست پیدا می‌کند و در هر کجای دنیا که بروند موفقند. اما نه اقتصاد و نه دانشگاه نقش اصلی را در ایجاد حس مسئولیت ندارد. این اجتماع است که فرد را می‌سازد و به او جهت می‌دهد. حتی تحصیل در دانشگاه هم حس مسئولیت‌پذیری را نمی‌آموزد. بلکه این فرهنگ باید در جامعه ایجاد شود و شکل بگیرد. در فرهنگ ایرانی باید مسئولیت‌پذیری جا بیافتد.»

وی با بیان اینکه فرزندان و نوه‌هایش نیز مانند او خود را در مقابل جامعه مسئول می‌دانند، می‌گوید: «ما مرده‌پرست شده‌ایم. وقتی مدیری فوت می‌کند هزینه زیادی برای پذیرایی از جمعیتی که اصلا نیازمند نیستند خرج می‌کنیم. من وصیت کردم بعد از فوت من مراسم ختم در منزل و مسجد برگزار نشود و فرزندانم همه هزینه‌های مراسم را برای سرطانی‌ها و جذامی‌ها اختصاص دهند.»

با اصرار من از فعالیت‌های خیرخواهانه‌اش برای جذامیان تعریف می‌کند. می‌گوید: «حدود ۶۲ سال است که در خدمت جذامیان هستم. جذامی کسی است که نه خانه دارد، نه برادر و خواهر، نه پدر و مادر، نه دوست، نه شهر و نه شاه. همه او را طرد می‌کنند. چون ظاهر این افراد به قدری وحشتناک است که همه از آنها فرار می‌کنند. آنان یک خط مستقیم با خود خدا دارند. جذامیان بچه‌های خدا هستند.»

در گذشته بیش از ۴۰ هزار نفر جذامی تحت درمان در ایران داشتیم ولی اکنون تعدادشان رسیده است به ۸ هزار نفر. تعدادی شفایافته داریم که به خاطر ظاهر خود نمی‌توانند از آن محل زندگیشان خارج شوند و به جامعه بیایند. تعدادی از آنان بستری هستند و تعدادی از جذامیان هم علیرغم اینکه خودشان نمی‌توانند وارد اجتماع شوند چون جامعه آنان را قبول نمی‌کند

نجات کره زمین با بسته‌بندی سبز

نویسنده: زهرا شریفی

روزانه در کل جهان کارخانجات و کارگاه‌ها انواع کالاهای مختلف را با بسته‌بندی‌های متنوع تولید می‌کنند. شرکت‌های حمل و نقل این کالا را در بسته‌هایی بزرگتر از کارخانه‌ها به انبارها و سپس به خرده‌فروشان جابه‌جا می‌کنند. شهروندان هم با کیسه‌های بزرگ و کوچک این کالاهای خریداری شده را به خانه‌های خود می‌برند. یعنی عملاً روزانه میلیون‌ها کالای بسته‌بندی شده در دنیا جابه‌جا می‌شود. از سوی دیگر با افزایش روزافزون سفارشات آنلاین، مقدار زیادی از پلاستیک، فوم، مقوا و کاغذ مورد استفاده در این پروسه هدر می‌رود.

زباله در طبیعت

هر کدام از این بسته‌بندی‌ها ایجاد زباله می‌کنند. زباله‌هایی که اکثراً قابلیت بازگشت به چرخه حیات را ندارد و مواد شیمیایی آن آب، خاک و اتمسفر سیاره ما را آلوده می‌کند و یا بازیافت آن نیازمند به صرف انرژی، زمان و هزینه مالی بسیاری است. نتیجه آن میلیون‌ها تن زباله دفن شده در زمین یا تلنبار شده روی هم، دریاها و اقیانوس‌هایی مملو از زباله و پلاستیک رها شده، انقراض گونه‌های مختلف گیاهی و جانوری و به طور

کل محیط زیستی بحران زده است.

از سوی دیگر انرژی مورد نیاز برای تولید مواد استفاده شده در صنایع چاپ و بسته‌بندی بیشتر سوخت‌های فسیلی است. علاوه بر آلودگی که بر اثر سوزاندن یا فعل و انفعالات شیمیایی زباله‌ها وارد محیط زیست می‌شود، آلودگی حاصل از سوخت‌های فسیلی نیز بر آلودگی هوای کره زمین می‌افزاید.

بسته‌بندی سبز راهکاری برای حفظ محیط زیست

در دسامبر ۱۹۹۴ به اتحادیه اروپا دستورالعملی با هدف به حداقل رساندن زباله‌های بسته‌بندی و استفاده مجدد و بازیافت مواد به طوری که کمتر به دفع نهایی منجر شود، پیشنهاد شد. در حال حاضر فعالان اقتصادی اروپا، هم به دلیل مطالبه‌گری مشتریان در جهت حفظ محیط زیست و هم تلاش برای بسته‌بندی محصولات به شکل بهتر و ارزاتر، به دنبال یافتن راهکارهایی برای بسته‌بندی محصولات با کارایی بسته‌بندی‌های متعارف ولی مقرون به صرفه‌تر و دارای اعتبار اجتماعی بیشتر هستند. از سوی دیگر مقررات دولتی و افزایش آگاهی مصرف‌کنندگان و وارد شدن کلید واژه مسئولیت اجتماعی به این حوزه، شرکت‌ها را بر آن داشته که در خصوص پاکیزگی محیط مصرف‌کنندگان

نیز تأمل کنند.

بسته بندی سبز یا همان پایدار استفاده از مواد و متدهای ساخت برای کالاهای بسته بندی است که تاثیر کمی روی مصرف انرژی و محیط زیست دارد. بسته بندی سازگار با محیط زیست می تواند همسو با توسعه پایدار، مجدا مورد استفاده قرار گرفته و بازیافت شود. از دیدگاه فنی، بسته بندی سبز به گیاهان طبیعی و مواد معدنی به عنوان مواد اولیه، محیط اکولوژی و سلامت انسان، بازیافت مفید، تجزیه آسان و توسعه پایدار اشاره می کند.

در این نوع بسته بندی از مواد و روش هایی برای تولید استفاده می شود که کمترین مصرف انرژی و اثرگذاری بر محیط زیست را دارند. این روش از انرژی به شکل بهینه استفاده می کند و نوع انرژی مصرف شده نیز تجدیدپذیر مانند سوخت های زیستی، باد و انرژی خورشیدی است.

پلاستیک های تجزیه پذیر، پلاستیک های گیاهی، محصولات بازیافت شده، منابع انرژی جایگزین، کیسه های پلی اتیلن بازیافت شده پس از مصرف و ساخته شده از ضایعات و شانه های تخم مرغ ساخته شده از مواد بازیافتی از موادی هستند که در بسته بندی سبز مورد استفاده قرار می گیرند.

کاهش مواد مورد استفاده در بسته بندی ها، کوچک کردن سایز بسته بندی تا حد ممکن، استفاده از مواد قابل بازیافت و حذف مواد غیر قابل بازیافت از قبیل ورق های پلاستیکی، استفاده مجدد از مواد زائد در بسته بندی، استفاده از پلاستیک های

نازک تر و کاغذهای سبک تر، درج برچسب هایی با عنوان «قابل بازیافت» روی بسته بندی، بازیافت تمام آب های آلوده، حفظ انرژی و بهره گیری از انرژی های پاک از راهکارهای عمل به مسئولیت اجتماعی بنگاه های اقتصادی و تجاری در جهت حفظ محیط زیست و احترام به زمین و کاهش اثرات محیطی بسته بندی به شیوه سنتی است.

با توجه به اثرات گرم شدن کره زمین و کاهش منابع طبیعی، تولید کنندگان کالا و فعالان حوزه چاپ و بسته بندی باید از استراتژی هایی پیروی کنند که با احترام به محیط زیست، راهی برای بازاریابی سبز بیابند.

بسته بندی یک ابزار تبلیغاتی توسط تولیدکنندگان جهت ایجاد یک نقطه تفاوت در چشم انداز مصرف کننده محسوب می شود. ایجاد بسته بندی های جدید و متمایز در بازار مزیت رقابتی دارد. با توجه به افزایش روزافزون تقاضای مشتریان برای توجه بنگاه ها و شرکت ها به محیط زیست، ارائه محصول در بسته بندی سبز در دراز مدت به تولیدکننده وجهت و اعتبار می بخشد.

یکی دیگر از موضوع های مهم برچسب گذاری زیست محیطی است. از این طریق مصرف کنندگان دوستدار محیط زیست می توانند کالاهایی را که مواد بکار برده شده در بسته بندی آنها از جمله جنس بسته، مواد چسبنده و جوهرهای چاپ ضرری به محیط زیست نمی زنند، انتخاب کنند. حفظ زمین برای آیندگان، مسئولیت همه ماست

علاوه بر ماندگاری در دمای بالای ۳۰ درجه باعث به وجود آمدن ترکیبات شیمیایی خطرناک می‌شوند. از جمله شرکت‌های صنایع غذایی که در سال‌های اخیر در مسیر استفاده از بسته‌بندی‌های سبز قدم برداشته می‌توان به «صنایع تخم مرغ تلاونگ» اشاره کرد. تلاونگ با پوست نارگیل ارگانیک تخم مرغ‌ها را قاب گرفته تا این بسته‌بندی گیاهی به محیط زیست آسیبی نرساند و به عنوان هدیه تخم گل‌هایی را داخل بسته‌بندی قرار داده است. پس از باز کردن بسته‌بندی می‌توانید این تخم گل‌ها را در همان بسته بکارید و با مراقبت و آب دهی گلدانی زیبا از بافت نارگیل داشته باشید. تلاونگ می‌گوید: «حفظ زمین برای آیندگان، مسئولیت همه ماست». البته قیمت تخم مرغی که در این بسته‌بندی ارائه می‌شود به نسبت بالا است. وضعیت نابسامان آب و خاک و هوای ما بر همه کس مشهود است. در این شرایط حساس کنونی هم دولت و دستگاه‌های متولی، هم بنگاه‌های تجاری و اقتصادی و هم شهروندان ما باید به جای گشتن دنبال مقصر و گناهکار، به دنبال راهکاری برای حل مشکلات موجود و جلوگیری از ایجاد بحران در آینده باشند. مسئولیت‌پذیری بنگاه‌های تجاری بخصوص صنایع چاپ و بسته‌بندی، اعمال و الزامات قانونی و در کنار آن ایجاد حس مطالبه‌گری در شهروندان و بالابردن آگاهی عمومی در لزوم توجه به بسته‌بندی کالای خریداری شده، فاکتوری مهم برای حرکت در مسیر توسعه پایدار کشور به حساب می‌آید.

در کشور ما نیز اکثر بسته بندی ها به شکل سنتی و با استفاده از مواد پلاستیکی مانند پلی اتیلن، یونولیت، پلی استایزن انجام می‌شود. علاوه بر اینکه مواد مصرفی در این نوع بسته‌بندی تا هزاران سال به چرخه محیط زیست بر نمی‌گردد، در بیشتر مواقع منبع اصلی تولید، انرژی سوخت‌های فسیلی هستند که سالانه حجم بالایی متان و دی اکسید کربن به جو زمین اضافه می‌کنند.

توجه به بسته‌بندی سبز می‌تواند بستری لازم جهت تحقق مسئولیت‌های اجتماعی شرکت‌ها را فراهم کند و راهکار مناسبی برای کاهش آسیب‌های محیط زیستی در سطح کشور باشد. اما نگرش مشتریان و توجه به خرید بسته‌بندی سبز نیز در ترغیب تولید کننده به استفاده از این نوع بسته‌بندی‌ها موثر است. عامل مسئولیت‌پذیری محیطی مشتری بیشترین اثر را بر نگرش وی به بسته‌بندی سبز دارد. البته بالا رفتن قیمت کالا به دلیل استفاده از این نوع بسته‌بندی بر نگرش مشتری تاثیر منفی می‌گذارد. به همین دلیل دستگاه‌های متولی و از جمله رسانه‌ها این وظیفه را دارند که با ایجاد آگاهی، حس مطالبه‌گری شهروندان را بالا ببرند تا هم تولیدکنندگان مجبور به حرکت در مسیر مطالبه مشتریان خود باشند و هم خود این شهروندان در با آینده‌نگری مزایای استفاده از محصولاتی با بسته بندی سبز را درک کنند.

صنعت تولید غذا یکی از بخش‌هایی است که بیشترین میزان استفاده از بسته‌بندی‌های پلاستیکی را دارد. این نوع بسته‌بندی

نمونه‌ای از عدم پایداری به مسؤلیت اجتماعی زیست‌محیطی در چالوس

می‌کنند اوج فاجعه را نشان می‌دهد. عواقب مخرب انباشت زباله با راه افتادن پساب‌ها و نفوذ آن به خاک و همچنین آلودگی حاصل از سوزاندن این زباله‌ها مسلماً کوتاه مدت نخواهد بود و تاثیری ماندگار بر محیط زیست منطقه می‌گذارد.

امید است با اطلاع از وضعیت اسفناک این منطقه، مسئولان فکری برای جمع‌آوری و انتقال این زباله‌ها از منطقه و همچنین جلوگیری از تکرار این وضعیت با مدیریت و نظارت مداوم و همچنین اطلاع‌رسانی و فرهنگ سازی، بکنند.

برای مشاهده فیلم کد زیر را اسکن کنید

زباله‌های انباشته شده در چالوس، نرسیده به کلار آباد روستای آهنگر کلا نمونه‌ای از عدم پایداری به مسؤلیت اجتماعی زیست‌محیطی محسوب می‌شود و نیازمند رسیدگی است.

با توجه به اینکه مشکلات زیست‌محیطی روز به روز در حال افزایش است، حفظ محیط زیست نیازمند رفتار زیست‌محیطی مناسب بر اساس مسؤلیت اجتماعی زیست‌محیطی شهروندی و همچنین نگاه‌های اقتصادی و تجاری و سازمان‌ها و نهادهای دولتی است. مشاهده یک رفتار یا عملکرد مخرب محیط زیست نشان دهنده عدم پایداری به این مسؤلیت هم از جانب اقدام‌کنندگان به این عمل و هم از جانب ناظران و مدیران بر این عملکرد است.

در کشور ما با مسؤلیت‌گریزی شهروندان و بی‌تدبیری مسئولان روز به روز محیط زیست ما آلوده‌تر می‌شود. نمونه آن انبوه زباله‌های انباشته شده در منطقه مازندران، چالوس، نرسیده به کلار آباد روستای آهنگر کلا، جنب ایران کتان است.

علاوه بر اینکه بوی تعفن در فضای این منطقه و همین‌طور دود حاصل از سوزاندن این زباله‌ها باعث شکایت مردم منطقه شده، حیواناتی که از این زباله‌ها تغذیه

توصیه سازمان جهانی بهداشت و مسئولیت اجتماعی ما

در مواجهه با کرونا

است ضمن اطلاع رسانی دقیق، تمام اقدامات لازم برای پیشگیری از شیوع ویروس کرونا را انجام دهد، لذا کنترل ورودی و خروجی کشور، توزیع اقلام بهداشتی و دارویی لازم و بسیاری از اقدامات دیگر که نقش پیگیرانه در ابتلا شهروندان با گسترش بیماری داشته باشد، از جمله تعهدات یک دولت به شمار می آید.

نکته حائز اهمیت که باید به آن اشاره شود این است که اکثریت مبتلایان به این ویروس، در اماکن عمومی آلوده شدند و در سطح شهر نیز به مکان های متعدد تردد دارند و همین امر باعث درگیر شدن سایر شهروندان به این ویروس می شود. لذا مسئولیت اجتماعی تک تک افراد جامعه ایجاب می کند که نکاتی را که از طریق رسانه های رسمی به اطلاع می رسد، رعایت کرده و از تردد غیر ضروری خودداری کنند.

به نظر می رسد اکنون که کشور در معرض این بیماری است، باید همه نهادها و دستگاه های عمومی و خصوصی نیز در جهت مصون سازی هموطنان از این بیماری اقدامات لازم را انجام دهند. هر شخص ایرانی نیز به نوبه خود می تواند یک پایگاه مقابله با این ویروس باشد به گونه ای که زمینه رعایت تدابیر لازم را در محل سکونت و نیز محل کار خود فراهم کند.

برخورد با مخترکان

البته در این میان نیز نمی توان از افراد مخترک که در زمینه اختراع کالاهای بهداشتی و ضروری فعالیت دارند، غافل شد و باید دولت طمینه مجازاتی سنگینی برای این قبیل افراد ایجاد کند تا بالاچار با مفهوم مسئولیت اجتماعی و حس انسان دوستی آشنا شوند.

در مقابل برای عزیزان کادر پزشکی و درمانی، تشویق سختی کار به منظور قدردانی از آنان صورت گیرد. باید این جمله دبیر کل سازمان جهانی بهداشت در مورد مقابله با ویروس کرونا را به خاطر داشت که می گوید: امروز زمان مواجهه با واقعیت هاست نه اسارت در ترس و وحشت، زمان علم و آگاهی است نه دامن زدن به شایعات و زمان همدلی و همبستگی است نه متهم سازی یکدیگر.

ایران با عضویت در سازمان جهانی بهداشت و پذیرش اسناد بین المللی مختلف در زمینه پیشگیری و مقابله با بیماری های فراگیر و مسری تعهدات مختلفی را پذیرا شده است.

طبق اعلامیه سازمان بهداشت جهانی، ویروس های کرونا خانواده بزرگی از ویروس ها هستند که ممکن است در جانوران و انسان ها بیماری تولید کنند. در انسان چندین ویروس از خانواده کرونا سبب طیفی از عفونت های تنفسی می شود که سرماخوردگی، سندروم تنفسی خاورمیانه، سندروم شدید حاد تنفسی را دربر می گیرد. تازه ترین ویروس کشف شده از این خانواده که سبب بیماری جدیدی شده است، اکنون COVID-19 خوانده می شود.

تعهدات ایران با عضویت در سازمان جهانی بهداشت (WHO)

ایران با عضویت در سازمان جهانی بهداشت (WHO) و پذیرش اسناد بین المللی مختلف در زمینه پیشگیری و مقابله با بیماری های فراگیر و مسری تعهدات مختلفی را پذیرا شده است.

طبق اساسنامه سازمان جهانی بهداشت بهره مندی از بالاترین استاندارد سلامتی، یکی از ابتدایی ترین حقوق هر انسانی است و پیشرفت نامساوی کشورهای مختلف ترویج بهداشت و مهار کردن بیماری ها به خصوص بیماری های واگیردار یک خطر عمومی تلقی می شود.

سازمان جهانی بهداشت که مأموریت هایی نظیر مقررات گذاری در زمینه مقابله با بیماری های مسری را عهده دار و از شیوه ابتکاری در این زمینه برخوردار است، با گسترش جهانی بیماری ها، مقرر داشته تا از اقدام غیر ضروری به مسافرت، حمل و نقل و تجارت بین المللی اجتناب به عمل آید و دولت ها می توانند در هنگام بروز مخاطراتی که سلامت عموم را در معرض خطر قرار می دهد اقدامات مقتضی را اتخاذ کنند.

البته که این مخاطرات باید دارای دلایل علمی اثبات شده باشند و اقدامات دولت ها باید با چنان خطرهایی متناسب بوده و ناقض حقوق بنیادین بشر نباشد.

تعهدات شهروندان
پس می توان اظهار داشت که دولت ایران مکلف

خدمات پلتفرم آموزش مجازی و آنلاین یکیتا برای مقابله با ویروس کرونا

خود را به برگزارکنندگان دوره های آموزشی، به صورت کاملا رایگان ارائه می کند.

در این سامانه با ویروس کرونا با ارائه دوره هایی مانند توصیه های بهداشتی در مقابله با کروناویروس جدید، دستورالعمل کشوری کروناویروس جدید ۲۰۱۹-COVID، خودمراقبتی و ایمنی در خصوص ویروس کرونا براساس آموزه های طب ایرانی، توصیه های مسافرتی در خصوص کرونا ویروس جدید ۲۰۱۹، راه های پیشگیری از ابتلا به کرونا ویروس در مدارس، پرسش و پاسخ های شایع در زمینه بیماری کرونای جدید، مشخصات و بررسی انواع ماسک ها، توصیه های تغذیه برای پیشگیری از بیماریهای تنفسی و کرونا، بسته آموزشی کروناویروس ویژه افراد دارای بیماری مزمن و بسته آموزشی کرونا ویروس ویژه عموم

یکیتا برای مقابله با بیماری کرونا، با پلتفرم آموزش مجازی و آنلاین، همه خدمات خود را به برگزار کنندگان دوره های آموزشی، به صورت رایگان ارائه می کند.

شیوع بیماری کرونا باعث شده تا مرز میان افراد، نهاد ها و شرکت هایی که به دنبال سوء استفاده از موفقیت هستند با کسانی که عمل به مسئولیت اجتماعی خود را در هر شرایطی فراموش نمی کنند و به این وظیفه اجتماعی خود پایبندند، به روشنی مشخص می شود.

از جمله شرکت های بخش خصوصی که مسئولیت پذیری را سرلوحه خود قرار داده یکیتا، سامانه مدیریت دوره و کارگاه آموزشی است.

در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی، یکیتا برای مقابله با بیماری کرونا، با پلتفرم آموزش مجازی و آنلاین، همه خدمات

مردم آشنا می شوید.

یکیتا

یکیتا سعی نموده تا غالب امکاناتی که شما برای مدیریت برگزاری دوره های آموزشی تان نیاز دارید برای شما فراهم آورد. تیم یکیتا این مهم را با به روز رسانی ها و افزودن امکانات جدید برای شما محقق خواهد نمود.

معرفی شرکت یکیتا

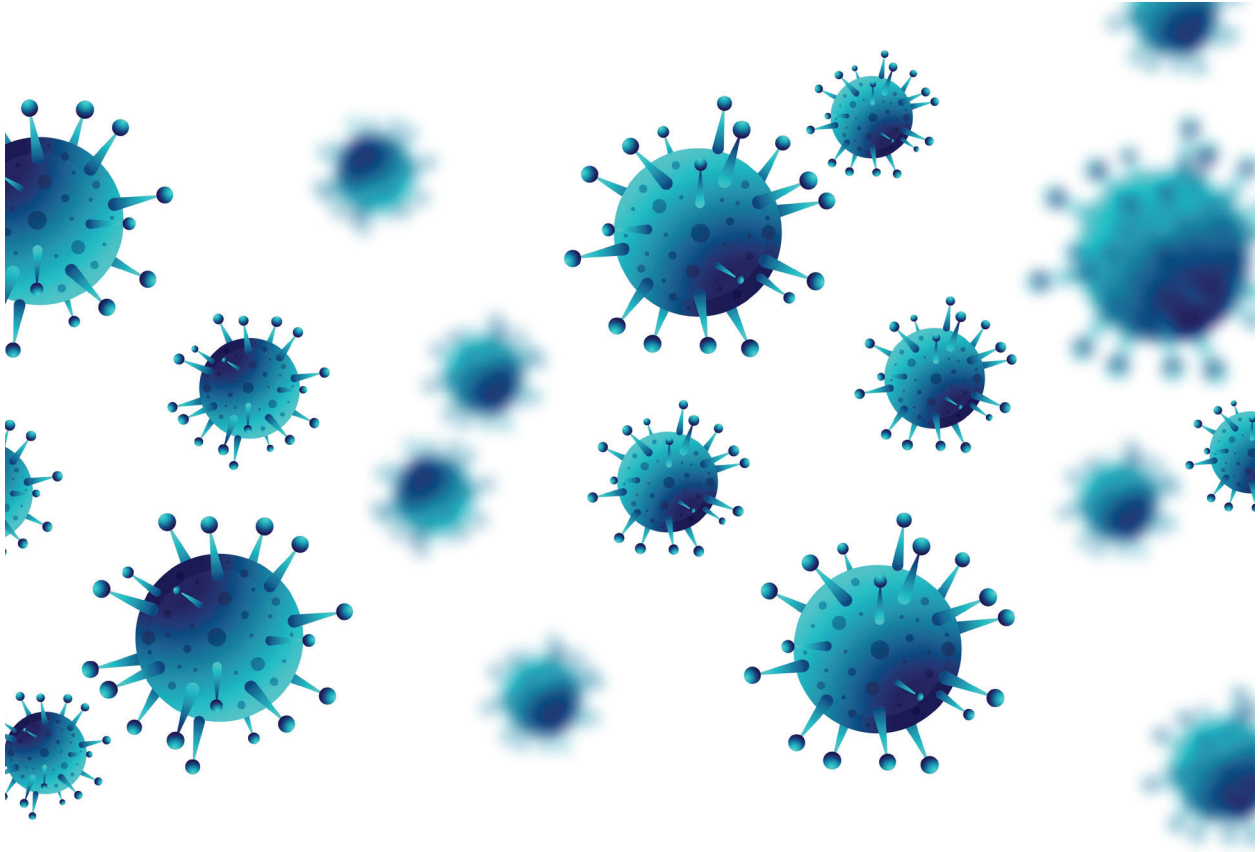
در معرفی این شرکت آمده است: یکیتا یک سامانه با ۳ ویژگی شاخص: این ویژگی های بارز باعث تفاوت عمیق یکیتا با سایر پلتفرم های آموزشی شده است. امکانات آموزشی که شرکت های مختلف هر کدام بخشی از آن ها را ارائه می دهند در یکیتا به صورت یکپارچه طراحی شده است! شما به عنوان برگزارکننده تصمیم می گیرید از ویژگی که برایتان جذاب است یا از همه امکانات استفاده کنید.

وب سایت ارائه شده دارای ناحیه کاربری (پنل مدیریتی) با امکانات مختلف برای برگزارکننده، مدرس و فراگیر است که امکانات مورد نیاز برای مدیریت بخش های مختلف را به کاربران می دهد.

نرم افزار تحت وب یکیتا خدمات ویژه ای در بخش آموزش برای دانشگاه ها، آموزشگاه ها و مدرسان فراهم می نماید. برگزارکنندگان دوره های آموزشی می توانند با استفاده از این سامانه، دوره ها و کارگاه های آموزشی خود را مدیریت و برگزار نمایند.

ارائه وب سایت اختصاصی آموزش با خرید سامانه، در چند دقیقه، یکیتا به شما یک وب سایت حرفه ای چند زبانه با؛ دامنه، هاستینگ، پنل و شارژ پیامک، درگاه بانکی و پنل مدیریت آمار گوگل آنالیتیک ارائه می دهد. تمامی موارد فنی، استاندارد، پشتیبانی، نگهداری و آموزش به عهده تیم فنی یکیتا است. امکانات وب سایت؛ مدیریت؛ ثبت نام و پرداخت آنلاین، مدرسان، محل برگزاری، جلسات، دوره ها و کارگاه ها، کارت شناسایی و ورود، جزوات آموزشی، حضور و غیاب، مالی و تخفیفات، فراگیرها، ارتباطات و گواهی پایان دوره شما می توانید دوره ها و کارگاه های آموزشی مورد نظر خود را در این وب سایت ثبت نمایید. محتوای خواص و مقالات حوزه آموزشی را در قالب وبلاگ در آن وارد کنید تا مخاطبان شما با جستجوی دوره یا مقاله از سایت شما بازدید و با ثبت نام در دوره های شما و واریز مستقیم هزینه آن به حساب خودتان در آن ها شرکت کنند.

این محصول یکی از استارتاپ های شرکت سیمرخ است که در آینده ای نه چندان دور تحولی بزرگ در سیستم آموزشی کشور ایجاد می نماید. یکیتا محصولی است بی رقیب که در زمینه آموزش هیچگونه نمونه داخلی و خارجی ندارد و به صورت اختصاصی طراحی، آنالیز و با جدیدترین تکنولوژی های نرم افزاری بر اساس استاندارد آموزشی ایزو ۲۹۹۹۰ تولید شده است. برای شرکت در این دوره ها و یا برگزاری دوره های آنلاین می توانید به سامانه یکیتا www.yekitaapp.com مراجعه کنید.

تهیه و توزیع دو هزار بسته حمایتی

در بین خانواده‌های نیازمند منطقه ۲۱

نویسنده: منیژه بازاریار

روزمایش سراسری کمک مومنانه برای کمک و خدمت‌رسانی به نیازمندان و اقشار آسیب‌دیده از بیماری کرونا و افرادی که مشاغل خود را از دست داده‌اند، در حال انجام است.

به گزارش پایگاه خبری دانستنی آنلاین حسین معینی کربکندی معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲۱، از برگزاری مرحله اول "روزمایش کمک مومنانه" در سطح منطقه خبر داد.

معینی گفت روزمایش کمک مومنانه با هدف کمک به اقشار آسیب دیده از شیوع ویروس کرونا و حمایت از خانواده‌های نیازمند؛ به نیت سلامتی و تعجیل در ظهور حضرت ولی عصر(عج) با مشارکت مدیریت شهری، سپاه پاسداران، کمیته امداد، شورایاران، خیرین و سایر نهادهای مرتبط در روز چهارشنبه مورخ سوم اردیبهشت ماه ۹۹ انجام می شود.

پوشش بازتاب اقدامات فردی و سازمانی

بر پایه مسئولیت اجتماعی

نویسنده: مریم شقاقی

باشد از همبستگی ملی برای گذر از این بحران اجتماعی. از سوی دیگر در این شرایط که جامعه با شنیدن روزانه اخبار منفی از آمارهای تلفات یا مبتلایان به این ویروس در سطح کشور و حتی دنیا دچار ترس و اضطراب و التهاب شده است، شنیدن خبرها و گزارشاتی از این اتحاد ملی و همبستگی عمومی لازم و ضروری به نظر می رسد.

چنانچه به گفته کارشناسان تخریب موج منفی این اخبار گاه از زبان خود بیماری بیشتر است. ترس، اضطراب و استرس باعث ضعیف شدن ایمنی بدن می شود و از عوامل تشدید کننده بیماری کروناست.

دانستنی آنلاین در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی خود سعی دارد با بازتاب فعالیت های مردمی و سازمانی برای مقابله با ویروس کرونا، نقشی مثبت در کاهش نگرانی شهروندان ایفا کند.

بر همین اساس دانستنی آنلاین از کلیه سازمان ها، نهادها و شرکت هایی که در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل شیوع ویروس کرونا با شرکت در این پوشش خدماتی را به جامعه و شهروندان می رسانند، دعوت می کند اقدامات خود را جهت انتشار در این پایگاه ارسال نمایند.

از کلیه سازمان ها، نهادها و شرکت هایی که در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل شیوع ویروس کرونا خدماتی را به جامعه و شهروندان می رسانند، دعوت می شود در پوشش بازتاب اقدامات فردی و سازمانی بر پایه مسئولیت اجتماعی شرکت کنند.

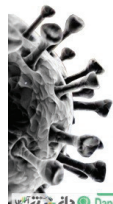
به گزارش پایگاه خبری دانستنی آنلاین، شیوع گسترده ویروس مرگبار کرونا تبدیل به یک بحران اجتماعی شده است. این بحران موقعیتی را فراهم کرده تا لزوم پیگیری و عمل به مسئولیت های اجتماعی از سوی سازمان ها، شرکت ها و نهادهای مختلف دولتی و غیر دولتی بیش از پیش عیان شود. در این شرایط برخی از بنگاه های تجاری و اقتصادی یا نهادهای مردمی خود را همراه و همگام با ملت می دانند و سعی در یاری رسانی مادی یا غیر مادی به هم وطنان خود دارند. این سازمان ها هم در برابر کارکنان خود و هم در برابر جامعه و هم در برابر ذی نفعان و مشتریان مسئولیتی را که شاید وظیفه قانونی آنان نیست اما عملی اخلاقی است، به اجرا می گذارند.

دانستنی آنلاین در این پوشش اقدامات هم راستا با مسئولیت اجتماعی را منتشر می کند پایگاه خبری دانستنی آنلاین نیز به عنوان یک رسانه وظیفه خود می داند با راه اندازی این پوشش تا اقدامات ماثربخش این سازمان ها را بازنشر دهد و به اطلاع عموم برساند تا این اقدامات هم الگویی باشد برای دیگر سازمان ها و هم بازتابی

پایگاه خبری
دانستنی آنلاین
رسانه فراگیر حوزه
مسئولیت اجتماعی

از کلیه سازمان ها، نهادها و شرکت هایی که در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی خود در مقابل شیوع ویروس کرونا خدماتی را به جامعه و شهروندان می رسانند دعوت می شود اقدامات خود را جهت انتشار در این پایگاه برای ما ارسال کنند.

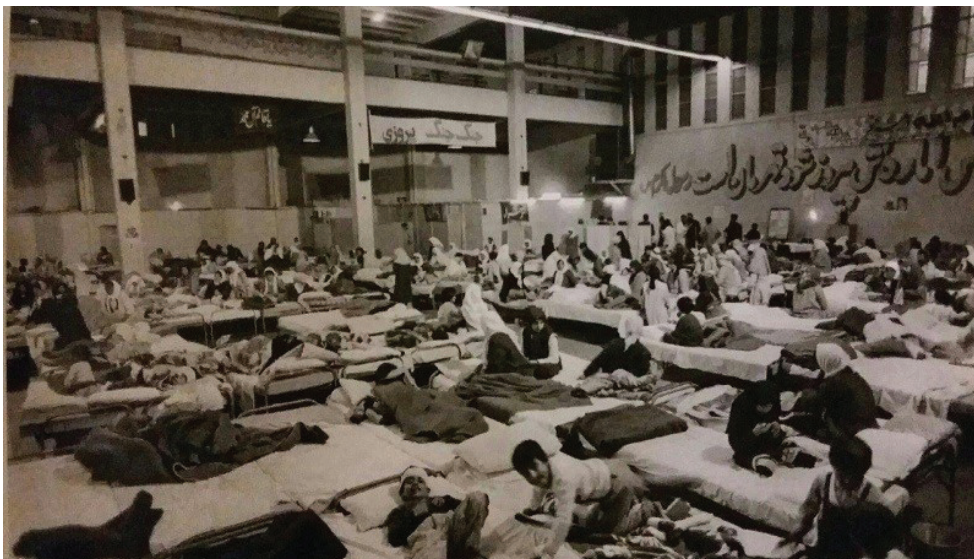

Danestanyonline@gmail.com
09303446836
09397415205

پوشش بازتاب اقدامات مثبت فردی و سازمانی
بر پایه مسئولیت اجتماعی

www.danestanyonline.ir

شماره تلگرام: ۰۹۳۰۳۴۴۶۸۳۶
شماره واتساب: ۰۹۳۹۷۴۱۵۲۰۵
آدرس ایمیل: www.danestanyonline@gmail.com

مسئولیت اجتماعی ایران خودرو

از جنگ با دشمن بعثی تا مقابله با ویروس کرونا

نویسنده: شیرین جمشیدی

از سال های دفاع مقدس تا به امروز در شرایط بحرانی و امنیتی کشورمان عمل به مسئولیت اجتماعی خود در برابر جامعه را فراموش نکرده است.

به گزارش پایگاه خبری دانستنی آنلاین، مبارزان شیمیایی حلبچه در تاریخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ (برابر با ۲۶ اسفند ماه سال ۱۳۶۶) توسط حکومت بعث عراق با دستور صدام حسین تحت عملیات گسترده ای به نام عملیات انفال و بر ضد ساکنان مناطق کردنشین عراق انجام گرفت.

در پی عملیات «والفجر» ۱۰ توسط ایران و تصرف بخش هایی از کردستان عراق در اواخر سال ۱۳۶۶ که با استقبال مردم این مناطق از نیروهای ایرانی مواجه شد، صدام حسین به پسر عمویش علی حسن المجید معروف به علی شیمیایی، دستور بمباران شیمیایی این مناطق را داد.

حمله شیمیایی به حلبچه که به کشتار حلبچه یا جمعه خونین هم شناخته می شود، در واقع نسل کشی مردم کرد بود و در طی روزهای پایانی جنگ ایران و عراق اتفاق افتاد. پیش از حملات شیمیایی، شهر به مدت دو روز با بمب های متعارف بمباران شد. ظاهراً علی حسن المجید می خواست با بمباران های قبل از حمله شیمیایی شیشه ساختمان های شهر را بشکند، تا امکان مقاومت در مقابل گازهای سمی به حداقل برسد.

گازهای سمی به کاررفته از سوی دولت عراق در حلبچه گاز خردل، سارین، تابون و وی اکس بود و از سوی برخی دولت های

غربی به رژیم بعث عراق تحویل داده شده بود و معامله گر هلندی «فرانس فان آنرات» در این مساله نقش کلیدی داشت. در پی این حمله حدود ۵ هزار تن از مردم حلبچه که غیر نظامی بودند شهید شدند. حدود ۱۰ هزار نفر هم زخمی شدند و صدها تن دیگر نیز بر اثر عواقب، بیماری ها و نقص جسم در هنگام تولد در سال ها پس از حمله کشته شدند.

در طی سال های جنگ همکاری و همیاری مردم ایران در دفاع از میهن کم نظیر و ستودنی بود. همه بخش های دولتی و خصوصی و بسیج مردمی در کنار نیروی نظامی چه در خط مقدم و چه پشت جبهه یا در سطح شهرها و روستاها همه توان خود را برای مقابله با دشمن و حفظ امنیت میهنمان به کار گرفتند. از جمله شرکت هایی که توان و امکانات خود را برای این همیاری اجتماعی در مقابله با دشمن بعثی بکار گرفت ایران خودرو بود. گروه صنعتی ایران خودرو ۱۰۸ شهید تقدیم به کشورمان کرد و علاوه بر آن مانند همه سازمان ها و نهادهای مسئول امکانات خود را در اختیار حافظان کشور و همچنین صدمه دیدگان از جنگ قرار داد.

نمونه آن تصویری است از سالن ورزش کارکنان ایران خودرو در حالی که جانبازان حمله شیمیایی به حلبچه در آن بستری هستند.

شرایط امروز جامعه ما هم کم از شرایط جنگی ندارد. دشمن امروز ما ویروس مرموز و مرگباری است که سلامت جامعه را هدف قرار داده و این بار پزشکان، پرستاران و کادر درمانی با لباس رزم سفید رنگ خود به جنگ با این ویروس رفته اند. دیوارهای خانه های ما سنگرهای ماست و تنها راه جلوگیری از

ماسک و مواد ضد عفونی کننده و ارائه آموزش به کارکنان در شرکت به صورت متون چاپی و یا ارسال از طریق مبادی ارتباط الکترونیک به صورت روزانه، آگاهسازی کارکنان درمورد نحوه پیشگیری از ابتلا به کرونا ویروس و راه های مقابله با آن و برگزاری جلسات آموزشی متعدد با نمایندگان کارکنان، مدیران و روسای HSE به منظور انتقال موارد آموزشی به کارکنان مجموعه؛ آموزش هایی که محتوای آنها در نهایت به درون خانواده ها و جامعه ورود پیدا می کند.

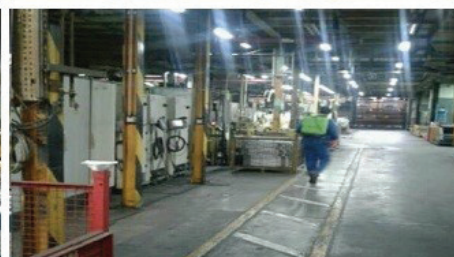
هرچند به نظر می رسد همه شرکت ها، سازمان ها و نهادهای وظیفه دارند تا در ازای بهره ای که در زمان آرامش و امنیت کشور از جامعه به دست می آورند، در شرایط بحرانی و امنیتی امکانات اقتصادی و غیر اقتصادی خود را در اختیار جامعه قرار دهند، اما شاید همه به این مسئولیت اجتماعی خود واقف نیستند یا در اجرای آن کوتاهی می کنند. به همین دلیل تقدیر از شرکت های مسئولیت پذیر مانند ایران خودرو و اطلاع دهی از اقدامات آن، راهنمایی برای دیگر شرکت ها و سازمان ها خواهد بود و برای ارتقای حس مسئولیت اجتماع در همه ارکان جامعه کمک خواهد کرد

پیشرفت این دشمن مرموز نیز عمل به مسئولیت اجتماعی و همیاری و همکاری اجتماعی است.

همیاری و همکاری همه ارکان و اجزای جامعه از سازمان های دولتی تا شرکت های خصوصی، از جمع های خانوادگی تا تک تک افراد جامعه.

گروه صنعتی ایران خودرو به عنوان یکی از بزرگترین شرکت های ایران باز هم در راستای عمل به مسئولیت اجتماعی خود امکانات و منابع خود را برای مقابله با این دشمن بکار گرفته است. از اقدام به تولید ماسک و مواد ضد عفونی کننده و استفاده از امکانات تولیدی خود در همه شرکت های زیر مجموعه این گروه صنعتی برای تامین نیازهای درمانی جامعه و کادر درمانی کشورمان تا ارسال اقلام پزشکی و درمانی به دیگر استان های درگیر با این بیماری که ظاهرا در حیطة مسئولیت کاری این شرکت نیست؛ از ارائه خدمات پس از فروش در درب منازل برای حفظ امنیت جانی و سلامت مشتریان تا اقدام به ساخت و تحویل سریع آمبولانس به کادر درمانی کشور.

همچنین ایجاد کمیته بحران در این شرکت قبل از ورود ویروس کرونا به ایران و همزمان با شیوع این ویروس در چین و پایش روزانه سلامت تمامی کارکنان خود، تهیه اقلام بهداشتی مانند

قانون و قرارداد در کرونا

بسیاری از قراردادها به علت وضعیت فورس ماژور کنونی به حالت تعلیق در می آیند و اجرای مفاد آن ها به بعد از برطرف شدن این وضعیت موکول می شود ولی گاهی بعضی قراردادها در این حالت دیگر قابلیت اجرا ندارند مثلاً اجاره ی تالار عروسی برای روز خاص (عید مبعث) که در این صورت خسارتی متوجه شخصی که تعهد را انجام نداده نمی باشد البته با اثبات تحت تأثیر قرار گرفتن قرارداد توسط ویروس کرونا و وقوع وضعیت فورس ماژور.

بحث مسئولیت اجتماعی در موضوعات مختلف در اقبال جامعه مطرح می شود اما مؤثر ترین آن در حالت کنونی، درک مسئولیت اجتماعی فردی است که به تک تک ما نیاز دارد؛ همین که برای جلوگیری از گسترش این ویروس به توصیه پزشکان گوش داده و در خانه بمانیم و از دست زدن به چشم‌ها - بینی و دهان خود، جلوگیری کنیم و در فواصل زمانی کوتاه دست خود را به مدت ۲۰ ثانیه با آب و صابون بشویم و از ژل های ضد عفونی و ماسک و دستکش استفاده کنیم، همین ایفای مسئولیت فردی است البته به ناچار افراد مجبوراند برای خرید مواد غذایی گاهنا به خیابان‌ها بیایند ولی باز صف های طولانی در فروشگاه‌ها هیچ مفهومی در اجرای طرح فاصله گذاری اجتماعی ندارد.

این بسیار نکوست که این وضعیت موقت کرونا را، نقطه ای برای تغییر سبک زندگی ببینیم و از این شرایط برای فرهنگ سازی و تغییر سبک زندگی مان استفاده کنیم. مسئولیت اجتماعی روانی نیز مسئله ای است که در کنار بُعد جسمانی دارای اهمیت است. برخی از مردم با علائم وسواس گونه، شرایط حاد تری را در زندگی، روابط و ارتباطات خود تجربه می کنند. درست است که ایجاد نگرانی بابت اتفاقات و اخبار های اخیر امری بسیار طبیعی است اما همین شرایط می تواند حال روحی و روانی خیلی ها را به هم ریزد و یا تشدید کند و در واقع دلیل اصلی اضطراب، نگرانی از نادانسته ها و انتظار وقوع یک اتفاق باشد. امید است این دوران به خوبی سپری شود و مانند گذشته می توانیم عزیزانمان را از نزدیک در آغوش بگیریم و به زندگی عادی و زیبای خود ادامه دهیم.

مینا قلیچ خان: در دهه ی سوم بهمن ماه سال ۹۸ شیوع بیماری کووید ۱۹ در ایران اطلاع رسانی شد که به دنبال آن اول در شهر قم و سپس در تهران به عنوان مرکز اصلی آن اعلام شد و به تدریج شهر های شمالی و دیگر شهر ها درگیر این ویروس منحوس شدند، که در این بین، رسانه ها نقش بسیار مهمی در جهت آگاهی و اطلاع رسانی در خصوص روش های پیش گیری و شناخت علائم و درمان و آمار این بیماری را ایفا کردند. هم چنین باید توجه کرد مسئولیت اجتماعی فردی نیز در شرایط کنونی نقش کلیدی دارد در واقع عاملی که ایجاد حس مسئولیت پذیری بین افراد در جوامع مختلف را به وجود می آورد همان مسئولیت اجتماعی به صورت فردی است که عامل پیشرفت و موفقیت بسیاری از کشور ها از جمله چین شده است! اما تکلیف افراد جامعه در این شرایط چیست؟ با توجه به ارزیابی ای که نسبت به صحبت های اکثر متخصصین و کادر درمانی صورت گرفته همه متخصصان اتفاق نظر دارند که تک افراد باید نکات بهداشتی را رعایت کنند و از ارتباط فیزیکی با یکدیگر جلوگیری کنند زیرا بسیاری از ما ناقلین نهفته ی این بیماری هستیم پس باید این مسئولیت را درک کنیم که با مبتلا کردن هر شخص، ممکن است حتی چندین نفر دیگری را متعاقباً مبتلا کنیم و نتیجتاً ما مباشر معنوی این عمل باشیم، البته که در قانون نیز در این خصوص اظهار می دارد که اگر شخصی عمداً سبب انتشار ویروس کرونا شود مرتکب جرم شده و این شخص در صورتی که سبب فوت یا بیماری اشخاص دیگر شود قانوناً موظف به پرداخت دیه می باشد و اگر بدون عمد ولی با تقصیر و عدم رعایت موارد بهداشتی سبب خسارت بدنی گردد موظف است خسارت وارده را جبران کند؛ هم چنین اگر از باب حقوق بین الملل و مسئولیت بین المللی بخواهیم به این موضوع نگاه کنیم بسیار جای تأمل و بحث دارد که بتوان گفت چین در شیوع این بیماری مسئول است و باید غرامت پرداخت کند.

با توجه به شرایط کنونی اگر بخواهیم در مورد شرایط قرارداد های کنونی که منعقد شده است نکته ای ذکر کنیم باید گفت

گزارش تصویری از آزمایش همدلی

در منطقه ۲۱ تهران

عکاس: بهرام حسن پور

برای مشاهده
همه تصاویر
کد را اسکن
کنید

ارسال کمک‌های داوطلبانه

سازه گستر سایپا به هموطنان

عزیزان بتوانند در کنار مردم نسبت به گندزایی و ضد عفونی کردن اماکن در خطر اقدام کنند.

علیرضا وظیفه یادآور شد در حال حاضر میزان تقاضا بیشتر از امکانات موجود است و ما به عنوان بخش صنعت تمام توان خود را به کار گرفته ایم تا بخشی از نیازهای بهداشتی مورد نیاز را بر طرف نماییم.

مدیر عامل شرکت سازه گستر سایپا ضمن تقدیر از جامعه پزشکی و پرستاری کشور به عنوان جهادگران عرصه درمان که این روزها در خط مقدم مبارزه با این ویروس هستند یاد آور شد وظیفه تک تک افراد جامعه است که با کمک به یکدیگر و رعایت دستور العمل‌های نهادهای بالا دستی در فروکش کردن و قطع زنجیره این بیماری بکوشند.

وی در پایان گفت: بی‌شک با یاری خداوند و همدلی مسئولین متعهد و مردم فهیم خواهیم توانست از این مرحله عبور نماییم.

اولین محموله اقلام بهداشتی و کمک‌های داوطلبانه سازه گستر سایپا به هموطنان جهت پیشگیری از شیوع ویروس کرونا تحویل گروه‌های جهادی بسیج شهر تهران شد.

به گزارش پایگاه خبری دانستنی آنلاین به نقل از بخش ارتباطات سازه گستر سایپا: اولین محموله اقلام ضد عفونی کننده و بهداشتی شرکت سازه گستر سایپا در پی شیوع بیماری کرونا تحویل گروه‌های جهادی بسیج شهر تهران شد.

علیرضا وظیفه مدیر عامل شرکت سازه گستر در این رابطه گفت: با توجه به نیاز کشور به اقلام بهداشتی در مبارزه با این ویروس براساس وظیفه ملی و اجتماعی خود طی فراخوانی به شرکتهای زنجیره تامین اعلام شد که ظرفیت‌های خود را در مسیر تولید این اقلام قرار دهند تا بتوانیم بخشی از نیاز مهم کشور را تامین نماییم.

مدیر عامل شرکت سازه گستر افزود: شرکت سازه گستر همواره در اعتلای فرهنگ مسئولیتهای اجتماعی همواره پیشرو بوده و با توجه به شیوع این بیماری و ضرورت قطع زنجیره این ویروس در اسرع زمان محموله ای از اقلام ضروری بهداشتی در اختیار گروه‌های جهادی بسیج شهر تهران بزرگ گذاشته شد که این

requirements of the society and medical teams, distribution of medical supplies to other provinces fighting the virus and not part of the group's commitment, providing remote after-sales service to ensure the safety and health of customers, rapid production and delivery of ambulances to the nation's medical staff, etc

Efforts by the group include establishment of a crisis committee within the group before the onset of the Coronavirus in Iran and simultaneously with the spread of the virus in China, daily monitoring of the health of employees, providing health items such as masks and disinfectants, online or in print staff training, information distribution and management of coronavirus prevention to staff, holding of numerous training sessions with staff representatives, managers and HSE leaders to transfer training to staff. Family and community based tutorials with related content were also part of the efforts made to curb the effects of the virus

However, all companies, organizations and institutions while taking advantage of economic and non-economic opportunities in times of prosperity and security, have a duty to provide services and assistance in times of crisis and instability, while perhaps some are not aware or are reluctant to do so. For this reason, showing appreciation to responsible companies like Iran Khodro and informing the public of their efforts will be a guideline for other companies and organizations, helping to promote a sense of responsibility at all levels of the community and society

private sectors as well as people mobilized beside the military, on the front lines or behind the scene, at the level of towns and villages, doing their best to push back the enemy and maintain homeland security Iran Khodro was one of the companies that used its potential for defence purposes and social assistance against the Ba'athist martyrs as well as war casualties 108 enemy were the price paid by Iran Khodro Industrial Group and in addition, like all responsible organizations and institutions, provided facilities to safeguard the country

The following is a photo of the "sports hall of the staff of Iran Khodro" where veterans of the chemical attack in Halabja were hospitalized

The conditions of the country today are equal to wartime conditions. Our enemy today is a mysterious and deadly virus targeting the health of the whole community and at this time doctors, nurses and medical staff are battling the virus in white gowns instead of uniforms. Homes are now the shelters & strongholds (quarantine), acting socially responsibility, giving social assistance and cooperation is the only way to prevent this unwelcome enemy from advancing. Assistance and cooperation must come from all elements within the society- government agencies to private companies, family members to individual members, etc Iran Khodro Industrial Group, as one of the largest corporations in Iran, continues to use its capabilities and resources to fight the unseen enemy in order to fulfill its social responsibility- from the production of masks and disinfectants, the use of its manufacturing facilities in all the subsidiaries of the industrial group to meeting the health

Iran Khodro's Social Responsibility From Fighting the Ba'ath Enemy to the Coronavirus

.the Iran-Iraq war

Before the chemical attacks, the city was bombarded with conventional bombs for two days. Ali Hassan al-Majid apparently wanted to break the glass of city buildings before the chemical bombardment to minimize the possibility of resistance to toxic gases

The poisonous gases used by the Iraqi government in Halabja were mustard, sarin, tabun and VX, delivered to the Ba'athist regime by Western governments where the Dutch trader Fran Van Anatr played a key role

Following the attack, about 5,000 ordinary Halabja civilians were martyred. About 6,000 were injured and hundreds more died in the aftermath from illnesses and birth defects

During the Iran-Iraq war period, the cooperation and assistance of the Iranian people in defence of their homeland was unparalleled and commendable. All public &

Iran Khodro Industrial Group (IKCO), since the years of the sacred defense to the present critical and threatening situation in Iran, has always been aware of its social responsibility

The Halabja chemical attack or massacre was carried out by the Iraqi Ba'ath by order of 1988 ,16,government on March Saddam Hussein's in a massive operation called Al-Anfal against the residents of Iraqi Kurdish areas

Saddam Hussein ordered his cousin Ali Hassan al-Majid, known as Chemical Ali, to use chemical weapons in the region following "Operation Walfajar" by Iranian forces in mid 1988, which was welcomed by the people of the area

The chemical attack on Halabja, also known as Halabja or the Bloody Friday Massacre, was actually a massacre of the Kurdish people and occurred during the final days of

شبکه پذیرش آگهی

مجری و کارگزار آگهی مطبوعات کشور

اولین و تنها دارنده گواهینامه
ISO 9001: 2008 در تبلیغات مطبوعاتی

مکتوب
ها و رسانه
در رسانه
تبلیغات
مدیریت

www.44195000.com

www.44195000.com

۰۹۱۲۳۰۴۷۵۴۵ - ۰۲۱ - ۴۴۱۹۷۰۰۷

دانستنی آنلاین

پایگاه خبری ، اجتماعی و فرهنگی
www.DanestanyOnline.ir

Danestanyonline.ir

@danestanyonline

۴-۳۰۵۲۸۱۴۴

با دانستنی، آنلاین باشید ...

باغ رستوران آملار

رستوران محبوب مردمی در سال ۹۵ و ۹۶

برگزیده برتر ملی در سال ۹۵ - رستوران نمونه کشوری در سالهای ۹۱ تا ۹۳
اولین دارنده ISO 2004-10002 (نظام رسیدگی به شکایات مشتریان) در منطقه
اولین دارنده ISO 2008-9001 (سیستم مدیریت کیفیت) در منطقه
اولین سازه تمام ارگانیک و برگرفته از معماری انسان دوستانه
اولین دارنده نشان هنر و معماری از دپارتمان آکادمی کمال الملک

Shabakeh Paziresh Agahi

